

ଦିଶୟ ସୂଚୀ

	ପୃଷ୍ଠା
୧ କୋରଥରେ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର	୧
୨ ଗୋଟିଏ ଦେଶରେ ଦୁଇଟି ଦୁନି	୪
୩ ଉତ୍ତରକୋରଥର ଜନଗଣନା	୮
୪ ଅମେରିକା ଅଧୀନରେ ଦକ୍ଷିଣକୋରଥ	୨୦
୫ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ପଦ	୩୩
୬ ଏଣିଆରେ ହିଟଲର	୪୭
୭ ମୁକ୍ତି, ନା, ଶାନ୍ତି ?	୬୨

କୋରିଆରେ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର

ସୁଦୃଢ଼ କୋରିଆ ଅତି ଜଗତର ବିରାଟ ସମସ୍ୟା । କାଲିର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଅଶ୍ୱତ୍ଥା କୋରିଆ ଦେଶ ଅତି ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁରେ ଆଲୋଚନାର ଚକ୍ର । ବିଶାଳ ଏସିୟା ମହାଦେଶର ଏକ ସୁଦୂର କୋଣରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏହି ସୁଦୃଢ଼ଦେଶ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ ନିଆଁ ଜଳୁଛି, ତାର ଉତ୍ତାପ ଦୁନିଆର ସବୁ ଅଞ୍ଚଳର ଜନତାକୁ ବାଧୁଛି । ସାରା ଦୁନିଆର ଆଖି ଆଜି କୋରିଆ ଉପରେ । ବଳିକୁ ବାମନ ପରସ୍ତ କଲ୍ଲଭଳି କୋରିଆର କୃଷକ ବାହୁଜୀ ଅମେରିକାର ଡୋଲାର ଚୈତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅପଦସ୍ଥ କରୁଛି । କୋରିଆଜାତିର ବୀରତ୍ୱ, ଶତ୍ରୁପିତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ଚାଷୁ ଝଲସାଇ ଦେଇଛି । ଅତି କୋରିଆ ସମସ୍ୟା ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ ସମସ୍ୟା ହୋଇଛି । କୋରିଆ ଯୁଦ୍ଧ ପୃଥିବୀ ମହାଯୁଦ୍ଧର ଅଦିପବ କି ନା, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସାରା ଦୁନିଆକୁ ଅନ୍ଦୋଳିତ କରୁଛି ।

କୋରିଆର ଉତ୍ତରପୂର୍ବରେ ସୋଭିଏଟ୍ ରୁଷର ସାଇବେରିଆ ଅଞ୍ଚଳ, ଉତ୍ତରପଶ୍ଚିମରେ ସହ୍ୟମୁକ୍ତ ଜାଗ୍ରତ ଚୀନର ମାଞ୍ଚୁରିଆ ପ୍ରଦେଶ, ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବରେ ଅମେରିକା ଅଧିକୃତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କାପାନ ଦ୍ୱୀପ, ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣରେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗର । ଏହି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କୋରିଆ ଦେଶର ଗୁରୁତ୍ୱ ବଢ଼ୁଥିବା ବଢ଼ାଇଦେଇଛି ।

ଅଜାତରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଜାପାନ ନିଜର ଚୀନ-ଅଭିଯାନ ସଫଳ
 ଓ ସୁଗମ କରିବାପାଇଁ ଅଗରୁ କୋରୀଅକୁ ଦଖଲ କରି ନେଇଥିଲା ।
 କୋରୀଅ ମାଷ୍ଟ୍ରିଅର ପ୍ରବେଶ-ଦ୍ଵାର । କୋରୀଅ ବିଜେତା ପକ୍ଷରେ
 ମାଷ୍ଟ୍ରିଅ ଦଖଲ କରିବା ସଫଳସାଧ୍ୟ ।

ଅଜର ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ ପରସ୍ପିତିତ କୋରୀଅର ଭୌଗୋଳିକ
 ଅବସ୍ଥାନର ଗୁରୁତ୍ଵ ବିଶେଷଭାବରେ ବଢ଼ାଇ ଦେଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଅମେରିକାର ଶାସକଗୋଷ୍ଠୀ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରକୁ ନିଜର ଫପଡ଼ି,
 ଏକ ‘ଅମେରିକାନ୍ ଟ୍ରୁପ୍’ ଭାବରେ ଦେଖିବା ଅରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ।
 ପୁର୍ବେ ଜାପାନ ଅଧୀନରେ ଥିବା ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରର ସମସ୍ତ ଦ୍ଵୀପ
 ଅଜ ଅମେରିକାର ସୁଇଆଟି । ଜାପାନକୁ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସାମରିକ
 ଦାଟି ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଅଶା ଓ କ୍ଳାସ୍ତ ଅମେରିକା
 ପୋଷଣକରିଛି । ଏ ଦିଗରେ ଅମେରିକାର ଅୟୋଜନ ମଧ୍ୟ
 ବହୁଦୂର ଅଗେଇଗଲାଣି ।

ଅମେରିକା ବହୁ ଅଶା କରିଥିଲା, ଟ୍ୟାଙ୍ଗ୍ କାଇସେକ୍
 ବିଶାଳ ଚୀନ-ଦେଶରେ ନିଜର ଛତୁତ୍ଵ ବିସ୍ତାର କରିପାରିବ ।
 ଏଥିପାଇଁ ଟ୍ୟାଙ୍ଗ୍ କାଇସେକ୍ ଅମେରିକାଠାରୁ ଅଜସ୍ର ଧନ, ପ୍ରଚୁର
 ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ସାମରିକ ପରାମର୍ଶ ପାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଟ୍ୟାଙ୍ଗ୍ ଚୀନର
 ମୁକ୍ତବାହିନୀ ଦ୍ଵାରା ପରାସ୍ତ ହୋଇ ଫର୍ମୋଜା ଦ୍ଵୀପରେ ଅଶ୍ରୁ ନେଲା
 ଏବଂ ସମଗ୍ର ଚୀନରେ ଜନତାର ସରକାର ଚଢ଼ାହେଲା । ଟ୍ୟାଙ୍ଗ୍ ର
 ପରାଜୟ ସହିତ ଅମେରିକାର ସମସ୍ତ ପ୍ରଭାବ ଚୀନ ମଞ୍ଚରୁ ଲେପ
 ପାଇଲା । ଚୀନ ଅତି ଅମେରିକାନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀଙ୍କ ଚଷ୍ମାରୁ
 ହୋଇ ରହିଗଲାହିଁ । ଫଳରେ ଅମେରିକାର ବିସ୍ତର କ୍ଷତି ହେଲା ।
 ଟ୍ୟାଙ୍ଗ୍ କୁ ଅମେରିକା ପେଉଁ ଅପରିମେୟ ଧନ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା,
 ତାହା ପେରିପାଇବାର ବାଟ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଅମେରିକା

ଏହି ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଭୁଲିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଅଜିପାଏ ଚୀନର ଶେତାଳିକ ସରକାରକୁ ଅମେରିକା ସ୍ୱୀକାର କରୁ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଅମେରିକାସରକାର ଟ୍ୟାଙ୍ଗ୍‌ଙ୍କୁ ଅଜିପାଏ ସାମରିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଉଛି, ଅମେରିକାଠାରୁ ଅଭୟ ପାଇ ଟ୍ୟାଙ୍ଗ୍ ପର୍ଯ୍ୟୋଜାରେ ରହି ଚୀନବଦ୍ଧତାକୁ ପୁନର୍ବାର ଦଖଲ କରିବାର ଯୋଗାଡ଼ କରୁଛି । ଚୀନ ଅଭିଯାନ ପାଇଁ କୋରିଆ ଏକମାତ୍ର ସ୍ଥଳମାର୍ଗ ।

ଅମେରିକାର ଶାସକଗୋଷ୍ଠୀ ରୁଷକୁ ନିଜର ପହୁଲ ନମ୍ବର ଶତ୍ରୁ ବୋଲି ମନେକରନ୍ତି । ରୁଷକୁ କିପରି ଅନ୍ତର୍ମୁଖ କରିପାରି, ତାହାର ଯୋଜନାମାନ ଖୋଲଖୋଲ ଭାବରେ ଅମେରିକାର ଫରାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଅଲେଭନା ହେଉଛି । ରୁଷର ସୀମାନ୍ତ କୋରିଆକୁ ଲାଗିଛି । କୋରିଆକୁ ନିଜର ଅଧିକାରରେ ରଖି ପାରିଲେ ଚୀନ ଓ ରୁଷ ଉଭୟଙ୍କୁ ସ୍ଥଳପଥରେ ଅନ୍ତର୍ମୁଖ କରିବା ସମ୍ଭବହେବ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଅମେରିକାର କେତେକ ସମର-ବାଦୀ ଉଭୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ଏହି ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ ପରିସ୍ଥିତି କୋରିଆକୁ ଏକ ନୂଆ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିଣତ କରୁଛି । ଅଜି ସୁଦ୍ଧା କୋରିଆ ଦେଶକୁ ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧନିଆଁ ଗୁରୁଖାର କରୁଛି, ତାହା ସର୍ବଗ୍ରାସୀ ପୃଥିବୀବ୍ୟାପୀ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରିଣତ ହେବାର ବିପଦ ପେ ରହିଛି, ଏହା ଅସ୍ପୀକାର କରାଯାଇନପାରେ । ଶାନ୍ତିକାମୀ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧବାଦୀ ଉଭୟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କୋରିଆ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ।

ଗୋଟିଏ ଦେଶରେ ଦୁଇଟି ଦୁନିଆ

୧୯୪୪ ଅଗଷ୍ଟ ପନ୍ଦର କୋରଅ ଜାତର ଇତିହାସରେ ଚରସୁରଣୀୟ ଦବସ । ସେହିଦିନ ୪୦ ବର୍ଷର ଜାପାନୀ ଶାସନ କୋରଅ ମାଟିରୁ ଲେପପାଇଲ, କୋରଅଜାତର ଭାଗ୍ୟ ଉଦୟ ହେଲା । ଜାପାନୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ବିଜୟୀ ସୋଭିଏଟ୍ ବାହିନୀ ସେହିଦିନ କୋରଅଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ସୋଭିଏଟ୍ ରୁଷ ସାମ୍ୟବାଦର ଦେଶ । ତାର ସୈନ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିସ୍ତାର ପାଇଁ କୌଣସି ଦେଶ ଦଖଲ କରେ ନାହିଁ । ଏହା କୋରଅର ନିଷ୍ପେକ୍ଷିତ ଜନସାଧାରଣ ଭଲଭାବରେ ବୁଝିଥିଲେ । ତେଣୁ କୋରଅରେ ସବୁଦିନ ସୋଭିଏଟ୍ ବାହିନୀ ସାଦର ସମ୍ମାନପାତ୍ର ପାଇଲ, ତାର ଅଗୁରୁ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା କୋରଅବାସୀଙ୍କ ଅଖିରେ ମୁକ୍ତିଦାତା ଭାବରେ ସୋଭିଏଟ୍ ସୈନ୍ୟ ଗୌରବ ଓ ସମ୍ମାନର ସ୍ୱରୂପ ହେଲା ।

ସୋଭିଏଟ୍ ସେନାପତି କୋରଅରେ ପ୍ରଦେଶ କରି କୋରଅବାସୀଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବୋଧନ କରି କହିଥିଲେ:—

“କୋରଅର ନାଗରିକବୃନ୍ଦ, ତୁମର ଦେଶ ଅଜି ମୁକ୍ତ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା କୋରଅ ଇତିହାସର ଶ୍ରୀମତୀ ପୃଷ୍ଠା ମାତ୍ର ।

ପେପର କି ଉଦ୍ୟାନର ପୁଷ୍ପସନ୍ଧାର ମନୁଷ୍ୟର ପରିଶ୍ରମ ଓ ସହର
ଫଳ, ସେହିପରି ତୁମର ସୁଖସପଦ କୋରଅବାସୀଙ୍କର ବାରତ୍ତମୁଣ୍ଡ
ଫଗ୍ରାମ ଓ ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମରେହିଁ ସମ୍ଭବ ହେବ ।

“କୋରଅର ନାଗରିକକୁହ, ସୁଖସପଦ ତୁମର
ହାତରେହିଁ ରହୁଛି । ତୁମେ ତୁମର ସ୍ବାଧୀନତା ପାଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ସବୁ ତୁମର ଉପରେ କେବଳ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ସ୍ବାଧୀନ
ସୂଚନଶୀଳ କର୍ମରେ କୋରଅବାସୀ ନିଜକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ
ସୋଭିଏଟ୍ ସେନା ସମୟ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେଇଛି । ତୁମର
ସୁଖସପଦ ତୁମକୁହିଁ ନିଜେ ଗଢିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ”

ସୋଭିଏଟ୍ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ଦେଖିସାରା ପ୍ରବଳ
ବୈପ୍ଳବିକ ଉତ୍ସାହ ଶେଳାଇଦେଲା । ସହର, ମହାସଲ ସବୁଆଡ଼େ
ଜନସାଧାରଣ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ନିଜ ହାତରେ ଗଢିବାପାଇଁ ଅଗରର
ହୋଇ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗାଁରେ, ସହରର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ପଡ଼ାରେ ଜନ-କମିଟି ସବସାଧାରଣଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ
ଗଠିତ ହେଲା । ଯେଉଁ ବୀର ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଜାପାନୀ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦର ଅମାନୁଷ୍ଠିକ ଅତ୍ୟାଚାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାଣପାତ
ଫଗ୍ରାମ କରି ଆସୁଥିଲେ, ସେହିମାନେ ନିଜର ଗୋପନ
ଘରଲଜାବନ ତ୍ୟାଗ କରି ବାହାରକୁ ଆସି ଜନସାଧାରଣଙ୍କ
ନେତୃତ୍ଵ ଗ୍ରହଣ କଲେ । କୋରଅରେ ଅସୁବ ଜନ ଉଦ୍‌ବେଳନ
ଦେଖାଦେଲା । ୧୯୪୫ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨ ତାରିଖ ଦିନ କୋରଅ
ରାଜଧାନୀ ସେଉଁଲ ଠାରେ ଦିଉଲ ଜନକମିଟି ଦ୍ଵାରା ନିର୍ବାଚିତ
ପନ୍ଦରଶହ ପ୍ରତିନିଧି ସମବେତ ହୋଇ ଜନତାର ଏକ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ
ରାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ, ଏବଂ ଦେଶର ଶାସନ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଏକ
କେନ୍ଦ୍ର କମିଟି ନିର୍ବାଚନ କଲେ ।

ଜିନ୍ଦୁ ଏହି ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାଶ ହଠାତ୍ ଏକ ନୂଆପରଶର ବାଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲା । ଜାପାନ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କଲବେଳେ ଯୁକ୍ତିବଳ୍ଲୁ ଅମେରିକା ଦାବା କଲ ଯେ ତାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ କୋରିଆର ଏକାଂଶ ଦଖଲ କରିବେ । ଏହି ଆତ୍ମସମର୍ପଣସର୍ତ୍ତ ଅନୁସାରେ କୋରିଆକୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଦୁଇଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଗଲା । ୩୮ ଅକ୍ଷାଂଶର ଉତ୍ତରରେ ସୋଭିଏଟ ସୈନ୍ୟ ରହିଲେ । ଦକ୍ଷିଣାଂଶ ଯୁକ୍ତିବଳ୍ଲୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱରେ ରହିଲା ।

୧୯୪୫ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୮ ତାରିଖ ଦିନ ଅମେରିକାର ସୈନ୍ୟ-ବାହିନୀ କୋରିଆରେ ଓହ୍ଲାଇଲେ । ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରର ଅଞ୍ଚଳର ଅମେରିକାନ୍ ସେନାନାୟକ ଜେନେରାଲ ମାକ୍‌ଆର୍ଥର ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆକୁ ଦଖଲ କରି ଘୋଷଣା କଲେ:—

“୩୮ ଅକ୍ଷାଂଶର ଦକ୍ଷିଣରେ ମେନ୍ତୁ ଅଞ୍ଚଳର ଶାସନକ୍ଷମତା ମୋର ଅଧିକାର ଅଧିକ । ମୋର ସ୍ୱାକ୍ଷର ଥିବା ସମସ୍ତ ଅଦେଶ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଦ୍ୱିଧାସ୍ଥାନ ଭାବରେ ମାନିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେଉଁମାନେ ଦଖଲକାରୀ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭାବରେ କଠିନ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ । ସାମରିକ ଶାସନ ଚାଲିଥିବା ସମୟ ପାଇଁ ଇଂରାଜୀଭାଷୀ କୋରିଆର ସରକାରୀ ଭାଷାରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ।”

ଅମେରିକା ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରେ ପରେ କୋରିଆର ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳରେ ଦମନର ସୁଅ ଛୁଟିଲା । ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଗଢାବୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଜନକର୍ମିଷ୍ଠଙ୍କୁ ବଳଦ୍ୱାରା ଭାଙ୍ଗିଦିଆଗଲା । ଜାପାନୀ ଅମଳର ପୁରୁଣା ସରକାରୀ କଲକୁ ଅମେରିକା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କଲେ । ଜାପାନୀ ଅମଳରେ ଯେଉଁମାନେ କୋରିଆ-ବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ଚଳାଇଥିଲେ, ସେହିମାନେ ପୁନର୍ବାର

ଶାସନକଳର ପରିଚ୍ଛଳକ ହେଲେ । ଏହିପରି କି ଜାପାନୀ ଅମଳର ବଡ଼ଲଟ “ଅବେ” ବହୁଦିନ ଯାଏ ଆମେକୋ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅଧୀନରେ ବଡ଼ଲଟ ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ପରେ ବାହାରୁ ତାହା ନିର୍ମାବାଦ ହେବାରୁ ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ଅବିଭାଜ୍ୟ ଅଖଣ୍ଡ କୋରୀଆ ଦେଶ ଆମେରିକା ସରକାରଙ୍କ ଦାବୀ ପୋରୁଁ ଦୁଇଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲା । ଗୋଟିଏ ଦେଶରେ ଦୁଇଧରଣର ଶାସନପ୍ରଚଳିତ ହେଲା । ଉତ୍ତର କୋରୀଆର ଜନସାଧାରଣ ନିଜଦେଶର ଭାଗ୍ୟ ନିଜସ୍ବାତରେ ଗଢିବାର ସୁବିଧା ପାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ଦକ୍ଷିଣ କୋରୀଆରେ ପୁରୁଣା ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଶାସନକଳ ଯୁଦ୍ଧପରି ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଶୋଷଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଆସୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କେବଳେ ପ୍ରଭୁର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଲା, କିନ୍ତୁ ଶୋଷଣ ଓ ପରାଧୀନତା ଯୁଦ୍ଧପରି ରହିଲା ।

ଉତ୍ତର କୋରିଆର ଜନଶାସନ

ସୋଭିଏଟ୍ ବାହିନୀ କୋରିଆରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରେ ସମଗ୍ର କୋରିଆରେ ଯେଉଁ ଜନଶାସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା କେବଳ ଉତ୍ତର କୋରିଆରେ ସୀମିତ ହୋଇ ରହିଲା । ଚରିତ୍ର-ସେନାପତି ଶ୍ରୀକାନ୍ତନତା କିମ୍‌ଇରସେନଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ଉତ୍ତର କୋରିଆର ଜନଶାସନ ନିଜର ପ୍ରଭାବ ପ୍ରତିପତ୍ତି ସୁଦୃଢ଼ କରି ପାରିଲା ।

କିମ୍‌ଇରସେନ୍ ପ୍ରକୃତରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ସମଗ୍ର କୋରିଆଜାତୀୟ ଅତି ଅଭର ନେତା । କୋରିଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦେଶର ଅଶାନ୍ତତା କାତାୟନତା ଭାବରେ ସେ ପୂଜା ପାଇଅସିଥିଲା । ବିପ୍ଳବୀ ପିତାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ସେ । ବାପା ସ୍କୁଲମାଷ୍ଟର, ଜାପାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ି ଦୁଇଥର ଜେଲ ଭୋଗି ଯେପରି ଭୟାବ୍ୟତାରେ ମାଡ଼ୁଥିଲେ ନିବାସିତ ହୋଇ ମାଷ୍ଟରୀରେ କାଳ କାଟୁଥିଲେ । ୧୯୩୧ ରେ ଜାପାନ ଯେତେବେଳେ ମାଷ୍ଟରୀ ଦଳକୁ କଲି, କିମ୍‌ଇରସେନ ୧୮ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଗରିବ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟାତ୍ମକ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ତାଙ୍କର ମା' ଥିଲେ ପ୍ରକୃତ ବିପ୍ଳବୀ ସଦସ୍ୟିଣୀ । ବହୁଦିନରୁ ସଞ୍ଚିତ ସ୍ବାମୀଙ୍କ ସ୍ବେଦର ସନ୍ତକ ଦର୍ଶିତ ଦୟାକ ଉପହାର ଦେଇ ବାରମାତାର ଅଶ୍ରୁବାଦରେ

ଡ୍ରାଫ୍ଟ କରି ସେ ଯୁବକପୁଅକୁ ଜାପାନୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିବାଗାଢ଼
 ଘରୁ ବିଦାୟ ଦେଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ କେବଳ ୩୦ ଜଣ
 ସମୟେକ୍ଷଣ ଯୁବକଙ୍କ ସହିତ କମ୍‌ଇରସେନ ଗରିଲ ବ୍ୟୁତ୍ଥାନୀୟ
 ଅରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଅଦମ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ ଶୀଘ୍ର
 ସଫଳତା ଦିଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲା । ସେ କୋରିଆରେ ପ୍ରବେଶ
 କରି କୋରିଆର କ୍ରମିକ ଓ ପ୍ରମିଳମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗଠିତ କରି ଜାପାନୀ
 ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ବିରଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଗଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଅନେକ-
 ଥର ସେ କୋରିଆର ବିଭିନ୍ନ ସହର ଜାପାନୀ ହାତରୁ ଛଡ଼ାଇ
 କୋରିଆର ଜାତୀୟପତାକା ଉଡ଼ାଇଛନ୍ତି । ୧୯୩୭ରେ ସେ
 ଗୋଟିଏ ଗ୍ରେଟ ସହର ଦଖଲ କରି ନେଇଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକାକାର
 ଦୁଇଶହ ଜାପାନୀ ସୈନ୍ୟ ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ।
 ଏହା ଜାପାନୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀଙ୍କ ମନରେ ଅତଳ ସୂଚୀ କରିଦେଲା ।
 ତେଣୁ କମ୍‌ଇରସେନଙ୍କୁ ଜାବିତ କିମ୍ବା ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଧରି
 ଅଣି ପାରିଲେ ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ବୋଲି ଜାପାନୀ
 କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଘୋଷଣା କଲେ । ଜଣେ ଜାପାନୀ ଦଲଲ ଲୋଭ ସ୍ୱରୂପ
 କରି ନପାରି କମ୍‌ଇରସେନ ନାମକ ଅନ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା-
 କରି ସେହି ପୁରସ୍କାର ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରିନେଲା । ଜାପାନୀ ସରକାର
 ଆନନ୍ଦରେ କମ୍‌ଇରସେନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁଖବର ଚାରିଆଡ଼େ ପ୍ରଚାର
 କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପଦିନ ପରେ ପୁଣି କମ୍‌ଇରସେନଙ୍କ ନାମ
 ଚାରିଆଡ଼େ ଶୁଣାଗଲା । ତାଙ୍କ ଗରିଲବାହୁନୀର ଯଶ ଗୌରବ
 ଦେଶର ଚାରିଆଡ଼େ ବ୍ୟାପିବାକୁ ଲାଗିଲା । କମ୍‌ଇରସେନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ
 ସମ୍ବାଦ ପ୍ରଚାରଣ ହେବାପରେ ପୁଣି ତାଙ୍କ ଯଶପ୍ରସାର ସାଧାରଣ
 ମତସଲବାସୀଙ୍କ ମନରେ ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମାଇଦେଲା, କମ୍‌ଇରସେନ
 ଅମର, ସେ ମରିବା ଅସମ୍ଭବ । ଫଳରେ ତାଙ୍କ ଯଶ ଓ ପ୍ରଭାବ

ବହୁଗୁଣ ବଦଗଲା । ଜାପାନୀଶାସନର ଶେଷଯାଏ ସେ ଜାପାନୀ
ଶାସନର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ସଂଗ୍ରାମ ଚଳାଇଥିଲେ । ଜାପାନୀ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅତି ମାରତ୍ତକ ଶତ୍ରୁବୋଲି
ମନେ କରୁଥିଲେ ।

ଉତ୍ତର କୋରିଆର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନେତାମାନେ ଠିକ୍ ଏହିପରି
ମୁକ୍ତସଂଗ୍ରାମର ଅଗ୍ନି ପରୀକ୍ଷାରେ ନିଜର ଶୁଦ୍ଧସୁବର୍ଣ୍ଣ ଚରିତ୍ରର ପରିଚୟ
ଦେଇଛନ୍ତି, ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସଭ୍ରାନ୍ତନ ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି ।
ଏହିପରି ପରୀକ୍ଷିତ ଜନତାର ବିଶ୍ୱାସଭ୍ରାନ୍ତନ ନେତାମାନେ ଉତ୍ତର
କୋରିଆର ଜନଶାସନର ନେତୃତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

ଦେଶକୁ ଧ୍ୱଂସପ୍ରସୂପ ଉତ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ଏବଂ ବହୁବର୍ଷର
ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର କୁଫଳକୁ ଲେପକରି ଏକ ଜନତାର ଗୁମ୍ଫା ଗଢିବାର
ଚିନ୍ତାଧାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଏହି ଜନନାୟକମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱେନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।
ଦେଶ ଅଗରେ ଅତି ଜରୁରୀ ପ୍ରଧାନ ସମସ୍ୟା ରୂପେ ଦେଖା
ଦେଇଥିଲା:—

୧. ଜାତୀୟ ଗଣସାମ୍ମୁଖ୍ୟର ମୂଳଦୁଆ ଉପରେ ଯେଉଁ
ଜନକମିଟି ସବୁ ଗଢାଯାଇଥିଲା, ସେସବୁର ଦୃଢ଼ୀକରଣ ।
୨. ଜାପାନୀଶାସନର କୁଫଳଯୋଗୁଁ ଦେଶର ଉନ୍ନତି ପଥରେ
ଯେଉଁ ସବୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରହିଥିଲା, ସେସବୁର ଦୂରୀକରଣ ।
ବାଚନିକ ସ୍ୱାଧୀନତା, ସାମ୍ବାଦିକ ସ୍ୱାଧୀନତା, ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ
ଭାବରେ ସଭାସମିତି କରିବାର ଅଧିକାର ସାଧାରଣ ଯେପରି
ଉପଭୋଗ କରିପାରିବେ, ସେଥିପାଇଁ ସୁବିଧା ଓ ସୁଯୋଗ
ସୃଷ୍ଟି ।
୩. ଦେଶରୁ ସାମନ୍ତବାଦୀ ପ୍ରଭାବ ଲେପ କରିବାପାଇଁ ଜମିଦାର
ଏବଂ ଜାପାନୀ ଉପନିବେଶକାଶ୍ୱାମାନଙ୍କର ଜମି ବାଜ୍ୟାନ୍ତ୍ର

କର ଜମିଦ୍ଦାନ ଗୃହୀକ ଭିତରେ ବଣ୍ଟନ ଏବଂ ସାମନ୍ତବାଦୀ
ଜମିଜମା ସମ୍ପର୍କର ସ୍ପଷ୍ଟସାଧନ । କଳକାରଖାନା,
ଯାନବାହନ, ବ୍ୟାଙ୍କ, ଖଣି, ଜଙ୍ଗଲ ପ୍ରଭୃତିର ଜାତୀୟ-
କରଣ । ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଅବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତପାଇଁ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

୪. ଦେଶର ଶାସନଭାର ଗ୍ରହଣ କରିବାପାଇଁ ଏବଂ ଜନ-
ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦେବା ଲାଗି ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ମୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

ଏହି କର୍ମଯୋଜନାର ଫଳତା ଉପରେ ଦେଶର
ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବିକାଶର ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା । ପ୍ରଥମେ
ଜନକମିଟିମାନଙ୍କୁ ସୁଦୃଢ଼ ଓ କର୍ମକ୍ଷମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାଧାରଣ
ନିର୍ବାଚନ ଅନୁଷ୍ଠିତ କରାଗଲା । ୧୯୪୭ର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଗୁପ୍ତ
ସାବାଳକ ଭୋଟ ପ୍ରଥା ଦ୍ଵାରା ନିର୍ବାଚନ କରାଗଲା । ଏହି ନିର୍ବାଚନ
ଦେଶରେ ପ୍ରବଳ ଉତ୍ସାହ ଓ ରାଜନୈତିକ ଚେତନା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା ।
ନିର୍ବାଚନରେ ଶତକରା ୧୯-୬ ନିର୍ବାଚକ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।
ଦେଶର ପ୍ରାୟ ସମଗ୍ର ଜନତା ଏଥିରେ ଭାଗ ନେଇଥିଲେ । କେବଳ
ନିର୍ବାଚନ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ୪୩-୭ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭୋଟଦେବା
ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ଜାତୀୟତାବାଦୀ ଏବଂ
ବିକୃତ ମସ୍ତିଷ୍କର ଲୋକ । କୋର୍ଟ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନେ ଭୋଟ
ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ ।

୩୪୪୯ ଜଣ ସଭ୍ୟ ପ୍ରାଦେଶିକ ସଭାର ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାକମିଟି-
ମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୫୧୦ ଜଣ
ହିନ୍ଦି, ୧୨୫୭ କୁସକ, ୧୦୫୭ ସାଧାରଣ ଅଫିସ୍ କର୍ମଚାରୀ, ୩୧୧
ଜଣ ସାହିତ୍ୟ ଓ କଳାକର୍ମୀ, ୧୪୫ ଜଣ ବ୍ୟବସାୟୀ, ୭୩ ଜଣ
ଶିଳ୍ପମାଲିକ, ୯୦ ଜଣ ଧର୍ମପାତକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ୧୪ ଜଣ—

ଏହିପରି ଭାବରେ ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସାର ପ୍ରତିନିଧି ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହାପରେ “ଉତ୍ତର କୋରଅ ଜନତାକମିଟି” ନିର୍ବାଚିତ ହେଲା ଏବଂ ଏହା ଉତ୍ତର କୋରଅର କେନ୍ଦ୍ରସରକାର ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟକଲ । ଏହି ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ନିର୍ବାଚନ କେନ୍ଦ୍ର ଜନକମିଟି ତଥା ସ୍ଥାନୀୟ ଜନକମିଟିମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବାପାଇଁ ଅଭିନେତା ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କଲ ।

ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶୁଦ୍ଧ ଚୈବି ପାଇଁ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସମ୍ଭାର ଦରକାର । ଏହା ନ ହୋଇପାରିଲେ ଭାଙ୍ଗି ଯାଆନ୍ତୁ ଏ ଅର୍ଥନୀତିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଓ ବିକାଶ ଅଦୌ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଦେଶର ପ୍ରକୃତ ଶେଷସ୍ଥ ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଅବହାର ଉଚିତ ଅତି ପ୍ରୟୋଜନ । ସେଥି ସକାଶେ କୋରଅର ଜନ-ସମ୍ଭାରକର ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଲା, ସାମନ୍ତବାଦୀ କମିଶ୍ନରୀ ଉପରେ । ଦେଶର ଶତକରା ୮୦ ଭାଗ କୃଷକ ଏବଂ ସେହିମାନଙ୍କର ସାମନ୍ତବାଦୀ ଦେଶରୁ ମୁକ୍ତି ହେଲା ପ୍ରଥମ ଓ ପ୍ରଧାନ ସମସ୍ୟା । ୧୯୫୨ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ କମିଶ୍ନରୀ ସମ୍ଭାର ଅଭିନେତା ହେଲେ । ତାହାରେ କମିଶ୍ନରୀ କାପାଳୀ ଉପନିବେଶକାରୀ ଏବଂ ଜାତୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରାଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କମିଶ୍ନରୀ ଶତମୁରଣରେ ଜର୍ଜସ୍ତ୍ରୀନ ଏବଂ ଅଲଗୁମିବାନ କୃଷକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବଣ୍ଟାଗଲା । କୃଷି ଉତ୍ପାଦର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସାମନ୍ତବାଦୀ ପ୍ରଥା ଲୋପ ପାଇଲା, ପ୍ରତିନିଧି ଓ ଦେଶଦ୍ରୋହର ପ୍ରଧାନପୀଠ, କମିଶ୍ନରୀ ଓ କଲକତ୍ରର ମଧ୍ୟ ମହାଜନମାନଙ୍କର ଅର୍ଥନୈତିକ ଭରସା ଚୁକ୍ତିପଡ଼ିଲା । ଗୃହୀର ବହୁ ପୁରୁଣା ଅଶା, ତାର ଧୂମସ୍ତର ସ୍ବପ୍ନ ଅତି ସମ୍ପାଦ ହେଲା । ସେ ନିଜେ ଗୃହକରିବା କମିଶ୍ନରୀ ମାଲିକ ହୋଇପାରିଲା । ସାମନ୍ତବାଦୀ ଶୋଷଣ, କମିଶ୍ନରୀ ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ସେ ମୁକ୍ତିଲାଭ କଲା ।

ଫଳରେ ତାର ଶକ୍ତିନୈତିକ ଉତ୍ସାହ ବଢ଼ିଲା, ଅସୁବିଶ୍ୱାସ ଜାଗିଉଠିଲା । କୃଷିର ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ତାର ଇଚ୍ଛା ଓ ଅହସ୍ୟ ବଢ଼ିଲା । ଏହି ଅତି ଜରୁରୀ ପ୍ରାଥମିକ ସହାର ଗ୍ରାମ ଗହଳର ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ରସ୍ତା ଖୋଲିଦେଲା ।

୧୯୪୭ ଅଗଷ୍ଟ ଦଶରେ ଉତ୍ତର କୋରା ସରକାର ଶିଳ୍ପ-ଜାତୀୟକରଣ ପାଇଁ ଏକ ଅଇନ ଜାରିକଲେ । ଏହି ଅଇନ-ବଳରେ ଜାପାନୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଶିଳ୍ପ, ରେଳବାଇ, ଦ୍ୟାଙ୍କ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ସଫରୀ ହେଲା । ଟିକ୍ ହେଉଥିବା ଜାପାନୀ ଦଲାଲ ଦେଶଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଶିଳ୍ପମାନ ମଧ୍ୟ ବାଜ୍ୟାସ୍ତ ହୋଇ ଜାତୀୟ ସଫରୀ ହେଲା । ଦେଶର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଶିଳ୍ପସମ୍ପତ୍ତି ଏହା ଫଳରେ ଶକ୍ତିସଫରୀ ହୋଇ ଦେଶର ତଥା ଶ୍ରମଜୀବୀ ଜନତାର ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲା । ଶିଳ୍ପ ଜାତୀୟକରଣ ଫଳରେ ଜନତାର ସରକାର ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତି ଗୁଳନୀରେ ନେଉଥିବା ନେଇ ପାରିଲେ ।

ଏହା ଫଳରୁ କୋରା ଶ୍ରମିକ ଦଳକୁ ଚଉଦ ଦଶନ୍ଧାରୁ ଶୋଳଦଣ୍ଡା ଯାଏଁ କାମ କରୁଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସରକାର ଦୈନିକ ଶ୍ରମସମୟ ଅଠଦଣ୍ଡା ସ୍ଥିର କରିଦେଲେ ଏବଂ କଟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଦୈନିକ ସାତଦଣ୍ଡା ସବାୟତ ସମୟ ରୂପେ ସ୍ଥିର କରାଗଲା । ସାଧାରଣ ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କରେ ଶ୍ରମିକ ଦରମାସହ ପନ୍ଦରଦିନ ଛୁଟି ପାଇବ ଏବଂ କଟକର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୁତ ଶ୍ରମିକ ସେହିପରି ଏକମାସ ଛୁଟିପାଇବ । ଚଉଦଠାରୁ ସେଲବର୍ଷର କର୍ମୋତ୍ସାହନେ କେବଳ ୫୫ ଦଣ୍ଡାଯାଏଁ କାମ କରିପାରୁଥିବା ଏବଂ ଚଉଦବର୍ଷରୁ କମ ବୟସ୍କଙ୍କୁ କାମରେ ଲଗାଇବା ନିଷେଧ କରାଗଲା । ଶ୍ରମଜୀବୀମାନଙ୍କର ସ୍ୱାର୍ଥରକ୍ଷା ଏବଂ ସାମାଜିକ କ୍ଷମାପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ଅଇନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରାଗଲା । କୋରଅର ଇତିହାସରେ ଶ୍ରମିକ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟାଣିତ ଅଧିକାର ଉପଭୋଗ କଲା ।

ସ୍ୱାମୀନଙ୍କୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହ ସମାନ ଅଧିକାର ଦିଆଗଲା । ଫଳରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ମହିଳା ଦେଶର ଅର୍ଥନୈତିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଜୀବନରେ ସକ୍ରିୟ ଅଂଶ ନେଇପାରିଲେ । ଅଜ୍ଞ ବିଭିନ୍ନ ଜନକର୍ମିଷ୍ଠିକୁ ୧୯୪୦୯ ଜଣ ମହିଳାସଭା ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏବଂ ଦେଶର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାରେ ୨୯ ଜଣ ନିର୍ବାଚିତ ମହିଳାସଭ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରାଭିତ୍ତି ।

ଏହି ସମସ୍ତ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଫଳରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତିର ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଭିତରେ ଉତ୍ତର କୋରଅ ଅତ୍ୟୁତ ଭାବରେ ଉନ୍ନତ ଦେଖାଇ ପାରିଛି । ଯେଉଁସବୁ ବାଧା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅତିକ୍ରମ କରି ଏହି ବିକାଶ ସଭବ ହୋଇଛି, ତାହା ଅଲୋଚନା କଲେ କୋରଅ-ଜାତୀୟତାଦର୍ଶ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାସ୍ପଦନ ହେବ । କୋରଅ ଗୁଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଜାପାନୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ କୋରଅର ମୁଖ୍ୟ କଳକାରଖାନା, ଖଣି, ଯାନବାହାନାଦି ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଥିଲେ । ଜାପାନୀ ଶାସକମାନେ କୋରଅ ଲୋକଙ୍କୁ ଶିଳ୍ପଶୂଳନ ବିଦ୍ୟା କିମ୍ବା ଶାସନବିଦ୍ୟାରେ ଅଦୌ ଶିକ୍ଷିତ କରିନଥିଲେ । ତେଣୁ କୋରଅବାସୀଙ୍କ ଭିତରେ ଦକ୍ଷ କାରିଗର ଏବଂ ଶାସନସମ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଭାବ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲା । ଜାପାନୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ କୋରଅର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଜାପାନୀ ଅର୍ଥନୀତିର ଏକ ପରିଶିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିଥିଲା, କୋରଅର ଅର୍ଥନୀତି ଅତ୍ୟନ୍ତଉର୍ବଶୀଳ ଅବସ୍ଥାରେ ନଥିଲା । ଅବଶ୍ୟକୀୟ ଶିଳ୍ପ ଉପକରଣ କୋରଅରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉନଥିଲା, ଏବଂ ଯେଉଁସବୁ କଳକାରଖାନା ରହିଥିଲା, ତାର ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଅତି ପୁରୁଣା ଏବଂ ଭଙ୍ଗାରୁଜା ଅବସ୍ଥାରେ ଅସ୍ଥ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ସୋଭିଏଟ୍ ଦେଶର ସାହାଯ୍ୟ ଲଭ କରି କୋରିଆବାସୀଙ୍କର ଡେଣପ୍ରେମୀ ଉଦ୍ୟମ ଏହି ସମସ୍ତ ଅସୁବିଧା ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲା । ୧୯୪୭—୪୮ ରେ ପ୍ରଥମ ‘ଦୁଇବର୍ଷିଆ ଯୋଜନା’ ସଫଳତାପୂର୍ବକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ଚିକିତ୍ସାନର ଯୁକ୍ତ ଅରସ୍ତୁ ବେଳକୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ‘ଦୁଇବର୍ଷିଆ ଯୋଜନା’ ପ୍ରାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣହେବା ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲା । ଯୋଜନାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା—(୧) ଭୁଲ୍ ପଡ଼ିଥିବା ଉତ୍ପାଦନ ଯନ୍ତ୍ରପାତିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରି ଅତି ଶୀଘ୍ର ଉତ୍ପାଦନ ପୁରୁ ଅପେକ୍ଷା ବହୁଗୁଣ ବଢ଼ାଇଦେବା । (୨) ଜାପାନୀ ଅମଳର ଉତ୍ପାଦନ ଯେପରି ଏକତରଫା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ହୋଇ ରହିଥିଲା, ସେହି ଅବସ୍ଥାର ଶୀଘ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି କୋରିଆର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ପୁରୁଷୁର ଅତ୍ଵନିର୍ଭରଶୀଳ କରିବା । (୩) ଦେଶର ଏକତ୍ରୀକରଣ ପରେ ସହଜରେ ଯେପରି ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆର ଅର୍ଥନୀତିର ମଧ୍ୟ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଉନ୍ନତ ହୋଇପାରିବ, ସେଥିପାଇଁ ଅବଶ୍ୟକୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା । (୪) ସାଧାରଣଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକୀୟ ଜନିଷ୍ଟର ଉତ୍ପାଦନ ଯଥେଷ୍ଟ ଭାବରେ ହୋଇବା ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଅର୍ଥକ ତଥା ସାମ୍ବିତକ ଜୀବନର ବିକାଶପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ।

ସାମନ୍ତବାଦର ଲେପସାଧନ, ଶିଳ୍ପର ଜାତୀୟକରଣ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଜନଶାସନର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସାଧାରଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କର ନାଗରିକ ଦାୟିତ୍ଵ ଏପରି ଦୃଢ଼ଭାବରେ ବଢ଼ାଇ ପାରିଲା ଯେ ସେମାନେ ଜାତୀୟ ଯୋଜନାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ପୁରଣ କରିବାପାଇଁ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ବନ୍ଧୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଅରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଏହି ଜାତୀୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୁଇବର୍ଷିଆ ଯୋଜନା-ବେଳେ ଅତେଇ ଲକ୍ଷ କାରଗର ଓ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଯୋଗ

ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଫଳରେ ୧୯୪୯ର ଉତ୍ପାଦନ ଯୋଜନାର ଭୁଲନାରେ ଶତକଷ୍ଟ ୧୦୨.୮ ହୋଇପାରିଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅର୍ଥାନରେ ଥିବା ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କରେ ଉତ୍ପାଦନ ଶତକଷ୍ଟ ୧୦୩.୧ ହୋଇଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ ଶିଳ୍ପସଙ୍ଗଠନ ୧୯୪୦ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ନେଇଥିଲେ ଯେ କୋରିଆର ମୁକ୍ତିଦିବସ ଅଗସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଳକୁ ସମଗ୍ର ୧୧୪୦ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଯୋଜନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବେ ।

ପ୍ରିମିଆନଙ୍କର ଉତ୍ସାହପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ ଫଳରେ ଉତ୍ତର କୋରିଆର ଅର୍ଥନୀତି ଦ୍ରୁତରେ ଅଗେଇ ପାରିଥିଲା । ୧୯୪୭ର ଉତ୍ପାଦନକୁ ୧୦୦ ବୋଲି ଧରିନେଲେ ୧୯୪୯ରେ ଉତ୍ପାଦନ ବଢ଼ି ୧୮୯.୩ ହୋଇ ପାରିଥିଲା, ୧୯୪୮ର ଉତ୍ପାଦନ ୨୬୩.୩ ଏବଂ ୧୯୪୯ର ୩୭୧.୧ ହୋଇ ପାରିଥିଲା । ଉତ୍ତର କୋରିଆରେ କେବଳ ପୁରୁଣା କଳକରଖାନାକୁ ନୂଆଭାବରେ ସଜାଇ ଦିଆହେଲା, ତାହା ନୁହେଁ, ବହୁତ ନୂଆ କଳକରଖାନା ମଧ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ଼ିଟେକି ଉଠିଲା । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଏବଂ ମୂଳ ଶିଳ୍ପକାରଖାନା ମଧ୍ୟ ଗଢାହୋଇ ପାରିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ବେଳକୁ ଉତ୍ତର କୋରିଆର ଅର୍ଥନୀତି ପ୍ରାୟ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା ।

ଅବଶ୍ୟ ଦେଶ ଦୁଇଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଯିବାରୁ ଏବଂ ଅମେରିକାର ଶାସକମାନେ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆର ସହଯୋଗ ଉତ୍ତର କୋରିଆ ସହିତ ବନ୍ଦ କରିଦେବାରୁ କେତେକ ନୂଆଧରଣର ଅସୁବିଧା ଉତ୍ପତ୍ତି ହେଲା । ତୁଳନା ଉତ୍ତରକୋରିଆ ମୁଖ୍ୟତଃ ଶିଳ୍ପପ୍ରଧାନ ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆ ସମଗ୍ର କୋରିଆର ଗାଦି-ଉତ୍ତାରକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ଅମେରିକା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଉଭୟ ଅଞ୍ଚଳ ଭିତରେ ବ୍ୟବସାୟ ବନ୍ଦ କରିଦେବାରୁ ଉତ୍ତରକୋରିଆକୁ

କୃଷି ଉତ୍ପାଦନରେ ଅନୁନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବାପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସାଧନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଯାହା ହେଉ ସାମନ୍ତବାଦୀ ପ୍ରମା ଲେପ ପାଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ମୁକ୍ତ କୃଷକ ଦେଶପ୍ରେମରେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହୋଇ କୃଷିଉତ୍ପାଦନ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଖଟାଇଲା । ଫଳରେ କୃଷିଉତ୍ପାଦନ ମଧ୍ୟ ଅଶୀଜନକ ଭାବରେ ବଢ଼ିଲା, ୧୯୩୯ର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଉତ୍ପାଦନକୁ ମଧ୍ୟ ଟପିଗଲା । ୧୯୪୪ର ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନକୁ ୧୦୦ ବୋଲି ଧରିନେଲେ, ୧୯୪୮ର ଉତ୍ପାଦନ ୧୨୯.୬ ଏବଂ ୧୯୪୯ର ବର୍ଷାଋତୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ୧୨୯.୮ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କମାଉତ୍ପାଦନ ୧୯୪୪ର ଶତକ୍ରମ ୨୩୭.୫ ହୋଇଥିଲା ।

୧୯୪୧ର ୪୨ ଖଣ୍ଡଗ୍ରାମର ଏକ ପରାସାମୁଳକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ରିପୋର୍ଟରୁ କୃଷକସାଧାରଣଙ୍କ ସୁଖସ୍ୱଚ୍ଛତାର ଉଲ୍ଲେଖ କିପରି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷବେଳେ ହୋଇ ପାରିଛି, ତାର ପରିଚୟ ମିଳୁଛି । ଏହି ୪୨ ଖଣ୍ଡ ଗ୍ରାମରେ ୧୯୪୪ ଭୁଲନାରେ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍କୁଲସଂଖ୍ୟା ୭ ଗୁଣ ବଢ଼ିଥିଲା । କ୍ଳବ ଓ ପଠନାଗାର ୪୮ ଗୁଣ । ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କର ଛାତ୍ରସଂଖ୍ୟା ୨୫ ଗୁଣ, ସେକେଣ୍ଡାରୀ ସ୍କୁଲ ଛାତ୍ରସଂଖ୍ୟା ୧୦ ଗୁଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ପଢ଼ୁଥିବା ଛାତ୍ରଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୬ ଗୁଣ ବଢ଼ିଥିଲା । ୧୯୪୪ରେ ଏହି ୪୨ ଖଣ୍ଡ ଗ୍ରାମର କୃଷକମାନେ ୨୩୪୦ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ (ପ୍ରାୟ ୪ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ରେ ୧ ବାଲେଶ୍ୱର ସେର) ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ । ୧୯୫୦ରେ ଏହିମାନେ ୩୦୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିପାରିଥିଲେ । ୧୯୪୪ରେ ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ଖଜଣା ଦେବାପରେ ବାଧ୍ୟହୋଇ ଜମିଦାରଠାରୁ ଚଢ଼ା କଲକ୍ତ୍ରରେ ୧୭୦ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ଶସ୍ୟ କରଜ ଅଣିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ୧୯୪୯ରେ ୨୪୦ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ଶସ୍ୟ ଟିକସ ଭାବରେ ଦେଇ ୧୭୨୦ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ଶସ୍ୟ ପରିବାରର ଖାଦ୍ୟପାଇଁ

ରଖି ୪୪୦ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ଶସ୍ୟ ବଜାରରେ ବିକ୍ରି କଲପରେ
୨୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ଶସ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଖେ ମହକୁଡ଼ ରହିଥିଲା ।
ଗଲା ୩ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଶତକର ୧୮ ଭାଗ ନୂଆଦର ଢାଆଣ
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଗୁଣୀମାନେ ୨୨୮ ହଲ ବଳଦ କିଣି ପାରିଥିଲେ ।
ଏହି ୪୨ ଖଣ୍ଡ ଗ୍ରାମର ହିସାବ ସମଗ୍ର ଉତ୍ତର କୋରୀଅର
ଜନତର ସୁବିନା ଦେଉଛି ।

ଶାସନର ସୁପରିଚାଳନା ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ମୀଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଇ ଦେଖି ।
ଏହି କର୍ମୀପ୍ରସ୍ତୁତ ଉପରେ ଦେଶର ବିକାଶ ବହୁପରିମାଣରେ
ନିର୍ଭର କରେ । ଏହି ଦିଗରେ ଉତ୍ତରକୋରୀଅର ଜନସରକାର
ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇପାରିଛନ୍ତି । ସମଗ୍ର ଉତ୍ତରକୋରୀଅରେ
୧୯୪୪ ଭୁଲିନାରେ ୧୯୪୯ରେ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍କୁଲ ୧୮ ଗୁଣ
ଏବଂ ଛାତ୍ରଫଣ୍ୟ ୧୦୭ ଗୁଣ ବଢ଼ିଛି । ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଫଣ୍ୟ
୨୦ ଗୁଣ ଏବଂ ଛାତ୍ରଙ୍କ ଫଣ୍ୟ ୨୩ ଗୁଣ ବଢ଼ିଛି । ଶିଳ୍ପ ସ୍କୁଲ ଫଣ୍ୟ
୧୦ ଗୁଣ ଏବଂ ଶିଳ୍ପଛାତ୍ରଫଣ୍ୟ ୧୨ ଗୁଣ ବଢ଼ିଛି । ଜାପାନୀ
ଅମଳରେ ଉତ୍ତର କୋରୀଅରେ ଗୋଟିଏ ସୁଦ୍ଧା ଡକ୍ଟର ଧରଣର ଶିଳ୍ପ
ବିଦ୍ୟାଳୟ ନଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହିଧରଣର ୧୪ଟି ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଛାପନ କରାହୋଇଛି ଏବଂ ସେସବୁରେ ଛାତ୍ରଫଣ୍ୟ ଦଶହଜାର ।
କୋରୀଅରେ କୌଣସି ଶିଳ୍ପବିଶେଷକୁ ବା ଶିକ୍ଷିତ କାରିଗର
ଜାପାନୀ ଅମଳରେ ନଥିଲେ । ଉତ୍ତର କୋରୀଅର ଶିଳ୍ପଅନୁଷ୍ଠାନ-
ମାନଙ୍କରୁ ୧୯୪୯ରେ ଦେବଲ ୪୦୦ ଜଣ ଉତ୍ତରୀ ହୋଇ
ବାହାରିଛନ୍ତି । ୧୪୦୦ ଜଣ ଡକ୍ଟରୀତ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଙ୍କରୁ
ଉତ୍ତରୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା କଲକାତା ଶାଳୀମାନଙ୍କର
ସହସ୍ରାଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶିଳ୍ପଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଉତ୍ତରକୋରୀଅର ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ବହୁତଲକ୍ଷ
ଦେଖାଇପାରିଛି । ବିଶ୍ଵମାଗାର, ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟନିବାସ ପ୍ରଭୃତି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ
ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ସେଗଦ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ପୋକନାମକ
ଅଭିଯାନ ଚାଲିଛି । ଅଳ୍ପସମୟ ଭିତରେ ଏସବୁ ଅଦ୍ଭୁତ ଉତ୍ତର
କାରଣ କଣ ? କୋରୀଅର ଜାତୀୟନେତା କମ୍‌ଲର୍ସେନ
ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି:—

୧. କୋରୀଅବାସୀଙ୍କ ସୋଭିଏଟ୍ ଫେନାଡ୍ରାସ ଜାପାନୀ
କବଳରୁ ମୁକ୍ତି ।
୨. ଉତ୍ତରକୋରୀଅରେ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସଂସ୍କାର ସ୍ଥାପନ ଏବଂ
ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ
ବିକାଶ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଭିନ୍ନ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସଂସ୍କାର ।
୩. ସରକାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣଗ୍ରାଣ ସହଯୋଗ ଉପରେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ଏହାର ମୂଳରେ ରହିଛି ‘ସମ୍ମିଳିତ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ
—ପିଡୁରୁମିସାମ୍ବୁଧ୍ୟ’, ଏବଂ ଏହା ଶ୍ରମିକଗଣ୍ଠୀର ନେତୃତ୍ବ
ଓ ଶ୍ରେୟାରେ ଗଠିତ ହେବା ଫଳରେ ଏହି ଦିଗରେ
କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିଛି ।
୪. ସୋଭିଏଟ୍ ରୁଷିଆ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଜନତାର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ
ଦେଶମାନଙ୍କର ବିଭବଶାଳୀ ଅନୁଭୂତିରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ ।

କମ୍‌ଲର୍ସେନ୍‌ଙ୍କ ମତରେ ଏହି ସମସ୍ତ କାରଣ ଉତ୍ତର
କୋରୀଅର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବିକାଶକୁ ସହଜ ଓ ସରବ କରୁଛି ।

ଆମେରିକା ଅଧୀନରେ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆ

ଅଗଷ୍ଟ ପନ୍ଦର ଯେପରି କୋରିଆ ଜାତିର ଇତିହାସରେ ମୁକ୍ତିଦିବସ ରୂପେ ସମ୍ମାନିତ ହେଉଛି, ଠିକ୍ ସେହିପରି ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଅଠ ତାରିଖ ଏକ ଦୁର୍ଘୋଗର ଦିବସ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେଉଛି । ୧୯୪୫ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଅଠ ତାରିଖ ଦିନ ଆମେରିକା ସୈନ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆ ଦଖଲ କଲେ । ସେହିଦିନ ପୁରୁଣାଯୁଦ୍ଧର ଅଗଣ୍ୟ କୋରିଆଦେଶ ଦୁଇଗଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା, ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆରେ ଦମନ-ତାଣ୍ଡବ ଅରମ୍ଭ ହେଲା ।

ଜାପାନୀ ଶାସନରୁ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିବାପରେ କୋରିଆ ଜନତା ମନରେ ଯେଉଁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା, ପ୍ରବଳ ଉତ୍ସାହ ଜାଗିଉଥିଲା, ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆରେ ଆମେରିକାନ୍ ଶାସକମାନେ ତାହାକୁ ପାଦରେ ଦଳିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କଲେ । ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆର ଆମେରିକାନ୍ ଶାସକ ଜେନେରାଲ ଆର୍ନୋଲ୍ଡ ୧୯୪୫ ଅକ୍ଟୋବର ଦଶ ତାରିଖଦିନ ଘୋଷଣାକଲେଯେ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆର ସାବ୍‌ଭୌମସମତା ଆମେରିକାନ୍ ସାମରିକ ଶାସନ ହାତରେହିଁ ରହିଛି, ସେହି ସାବ୍‌ଭୌମ ସମତାର ଅଧିକାରୀ କୋରିଆବାସୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଏହି ଘୋଷଣାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାପାଇଁ ଆମେରିକାନ୍ ଶାସକମାନେ ସେଓଲଠାରେ ଜନ-ପ୍ରତିନିଧିକ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ କୋରିଆଜନତାର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସରକାରକୁ ବେଅଇନ୍ ଘୋଷଣାକଲେ ଏବଂ ତାହାର ନେତାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶାସ୍ତି ବିଧାନ ଅରମ୍ଭ କଲେ । ଜାପାନୀ ଶାସନ ଲେପପାଇବାପରେ ଯେଉଁ ସାବ୍‌ଭୌମ ସମତା କୋରିଆବାସୀଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ଅଧିକାର, ଆମେରିକାନ୍ ସରକାର ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି କାର୍ଯ୍ୟତଃ କୋରିଆର ଜନତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧଘୋଷଣା କଲା ।

ଜାପାନର ଶସ୍ତ୍ରକର୍ମ ପରେ ଗାଁ ଗହଳରେ ଯେଉଁ ସବୁ ନିବାରଣ ଜନକମିଟି ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା, ସେସବୁ ବଳପ୍ରୟୋଗ କରି ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଗଲା । ଏହିସବୁ ଜନକମିଟି କୋରିଆର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବିକାଶର ମୂଳଧୀଠ ରୂପେ ଦାୟୀ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଶାସନର ଦାୟିତ୍ବ ନେଉଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅମେରିକାନ୍ ଶାସକମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧବୋଧଣା ବାସ୍ତବରେ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବିକାଶରେ କୁଠାରୁଆତ କଲା । ଅମେରିକାର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପୁନର୍ବାର ସେହି ପୃଷ୍ଠା ଜାପାନୀ ଅମଳର ଶାସନକଳକୁ ଜାଦନାଶକ୍ତି ଦେଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଜାପାନୀ ଅମଳରେ କୋରିଆବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ଚଳାଉଥିଲେ, ସେହିମାନେ ପୁଣି ଶାସନକଳର ଗୁଳକ ହେଲେ । ଯେଉଁ ସବୁ ଶେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କୋରିଆଜନତାକୁ ସଙ୍ଗଠିତ କରୁଥିଲେ, ସେସବୁ ସରକାରୀ ଦମନର ଶିକାର ହେଲେ । କୋରିଆର ଶ୍ରମିକ, କୃଷକ ଏବଂ ଯୁବକ-ଅଯୋଜନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅମେରିକାନ୍ ଶାସକମାନେ ଯୁଦ୍ଧବୋଧଣା କଲେ ।

ଅମେରିକାର ପୃଷ୍ଠିପତକ ଦ୍ବାରା ବହୁକାଳରୁ ପାଳିତ ଅମେରିକାରେ ଅବସର ନେଉଥିବା ସୁବିଧାବାଦୀ ବୃତ୍ତା ରାଜନୀତିଜ୍ଞ ସିଙ୍ଗମାନ୍‌ଗୁକୁ ଅମେରିକାରୁ ଅଣାଯାଇ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆର ଜନତା ଉପରେ ଲଦି ଦିଆଗଲା । ଯେଉଁମାନେ ନିଜଦେଶ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର ବିଶ୍ବାସପାତକତା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସୁବିଧାବାଦ ଓ ସ୍ଵାର୍ଥପରତା ଅତି ଜଣାଶୁଣା, ସେହି ଧରଣର ରାଜନୀତିଜ୍ଞଙ୍କୁ ଅମେରିକାର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆର ଜନନାୟକ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ । କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ପାର୍ଟି କମ୍ୟୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜନତାର ରାଜନୈତିକ ଦଳକୁ ଆଇନସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆରେ

କାମ କରିବାକୁ ସୁବିଧା ଦିଆଗଲା ନାହିଁ । କୋରଅକୁ ନିରାଦର
ନିଜର ଚାହୁଁଛନ୍ତି କରି ରଖିବା ଅମେରିକାନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀଙ୍କ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଏହା ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରୁ ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଲା । ଜାପାନୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ କୋରଅରେ ଯେଉଁ ସବୁ
ଶିଳ୍ପ ସମ୍ପଦର ମାଲିକତାଲେ, ତାହା କୋରଅକୁ ଫେରାଇଦେବା
ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅମେରିକାନ୍ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ତାହା ଅମେରିକାର ଶିଳ୍ପପଦ-
ମାନଙ୍କୁ ସଫାକରିବା କରିଦେଲେ । ଜାପାନୀ ଶିଳ୍ପପଦଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ
ଅମେରିକାନ୍ ଶିଳ୍ପପଦ କୋରଅବାସୀଙ୍କୁ ଶୋଷଣ କରିବାକୁ
ଲାଗିଲେ, ଦକ୍ଷିଣ କୋରଅର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ଅମେରିକାନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ-
ବାଦୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିଲା । ଜାପାନୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ ୧୯୦୮ରେ
'ଓରିୟେଣ୍ଟାଲ ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ କମ୍ପାନୀ' ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ତାହା
୧୯୦୫ରେ 'ନିଉକୋରଅ କମ୍ପାନୀ'ରେ ରୂପାନ୍ତର ହେଲା ଏବଂ
ଏହାର ମାଲିକ ହେଲେ ଅମେରିକାର କେତେକ ପୃଷ୍ଠିପତ ।
୧୯୦୭ରେ ଏହି କମ୍ପାନୀ ଦକ୍ଷିଣ କୋରଅର ଶୁଷ୍କଭୂମି (ପଦର)
ଶତକର ୨୫ ଭାଗ, ଧାନଜମିର ଶତକର ୮୦ ଭାଗ ଏବଂ ସାତେ
ତିନିଲକ୍ଷ ଏକର ଜଙ୍ଗଲ ଜମିର ମାଲିକ ହୋଇପାରିଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟତଃ
ଜାହାଜନିର୍ମାଣ କାଢ଼ଖାନା, ଲୁଗାକଳ, ଯୋଡ଼ାକଳ, ମଦକାରଖାନା
ଏବଂ ଖଣି ପ୍ରଭୃତି ଶିଳ୍ପସମ୍ପଦର ଏହି କମ୍ପାନୀ ମାଲିକ ହୋଇଥିଲା ।

ଉତ୍ତରକୋରଅକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତାରେ ଦଖଲ କରିବା ଆଶାରେ
ଉତ୍ତର କୋରଅର ସମସ୍ତ ଶଶିସମ୍ପଦର ପଟା ଅମେରିକା ପୃଷ୍ଠିପତଙ୍କ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ 'ଓରିୟେଣ୍ଟାଲ କନ୍ସଲିଡେଟେଡ୍ କମ୍ପାନୀ'କୁ ସିଂହମାନ୍ଦ୍ରା
ଦେଇଦେଇଥିଲେ । ଏହି କମ୍ପାନୀ ପୁରବ ଉତ୍ତର କୋରଅର
ସୁନାଖଣିର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲା । ଗରେ ଉତ୍ତରକୋରଅର ଜନତାର
ସରକାର ଏହି ଶଶିକୁ ଜାତୀୟ ସମ୍ପଦ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର

ଯୁଦ୍ଧଅରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ପିଙ୍ଗମାନରା ସରକାର ତରତର ହୋଇ ସମଗ୍ର କୋରିଆପାଇଁ ୧୨୦୦ଟି ଶିଳ୍ପଉଦ୍ୟମ ଅରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏ ସମୟ ଅମେରିକାନ୍ ପୁଞ୍ଜୀ ଏବଂ ଅମେରିକାନ୍ ନେତୃତ୍ବରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ଏହିପରି ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆର ସମସ୍ତ ଶିଳ୍ପସମ୍ପଦ ଓ ଅର୍ଥନୀତି ଅମେରିକାର ପୂଞ୍ଜିପତିମାନେ ନିଜତାତକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଅମେରିକାନ୍ କାଗଜ ‘ନିଉସପବ୍ଲିକ’ ୧୯୪୭ ମେ ମାସରେ ଲେଖିଥିଲା “ଅଜି କୋରିଆର ବିକ୍ରତ ଅଧିବାସୀ ଅମେରିକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୁଝି ନପାରି ଇସ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ (କ) ସେମାନେ ବୁଝିଥାନ୍ତି ବିରୋଧୀ ହତଅର ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଛନ୍ତି, (ଖ) ଅମେରିକାର ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ କୋରିଆର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ପୁରାପୁରା ନେଇଯିବେ ।”

ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅମେରିକାନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ ନିଜର ନାନାମୂର୍ତ୍ତି ସାଧନପାଇଁ କୋରିଆବାସୀଙ୍କୁ ବେପରୁଆଭାବରେ ଶୋଷଣ କରିବା ମନୋଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କୋରିଆବାସୀଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥପ୍ରତି ନିର୍ମମ ହତାଦର ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଜାପାନୀ ଯୁଦ୍ଧ ସରିଯିବା ପରେ, ଯେଉଁ କେତେକ ଅନାବଶ୍ୟକୀୟ ଜିନିଷ ପୂର୍ବ ଏସିଆରେ ଲେକା ରହିଲେ ସେସବୁ କି ଲଭି ଉଠାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅମେରିକା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆକୁ ଦୁଇକୋଟି ପାଠିଏ ଲକ୍ଷ ଡୋଲର ରକ୍ତ ଓନବାକୁ ଦାୟ କରି ଏହି ସବୁ ଜିନିଷ ବିକ୍ରି କରିଦେଲେ । କୋରିଆର ଅବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ନଜର ନ ଦେଇ ଜବଦେସ୍ତ କୋରିଆରୁ ଧାନ ବାହାର କରି ଜାପାନକୁ ପଠାଗଲା । ଫଳରେ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆରେ ଖାଦ୍ୟାଭାବ ଦଟିଲା ।

ମାର୍ଗଲ ଯୋଜନାକୁ ଦାୟିତ୍ବାସ କରିବା ପାଇଁ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆ ସହିତ ଅମେରିକା ଯେଉଁ ରୁକ୍ତି କଲା ତାହା ଦକ୍ଷିଣ

କୋରିଆର ଅର୍ଥନୀତିର ସବୁ ନାଶ ଦଟାଇଲା । ୧୯୪୩ରେ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆରେ ଛୋଟବଡ଼ କାରଖାନା ଓ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ସଂଖ୍ୟା ଦଶହଜାର ଥିଲା । ଏହି ବୁଦ୍ଧି ପଳରେ ୧୯୪୭ ବେଳକୁ ସେସବୁର ସଂଖ୍ୟା ଚାରିହଜାରକୁ କମିଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୦ର ଅବସ୍ଥା ଏହା ଅତିପକ୍ଷ । ତେର ଅଧିକ ଶୋରମାୟ । ୧୯୪୩ରେ କେବଳ କାରଖାନାମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୧୧ ଥିଲା ଏବଂ ସେସବୁରେ ୨୭, ୩୩୧ ଜଣ ଶ୍ରମିକ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅମେରିକାନ୍ ଶାସନର ଏକବର୍ଷ ପରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ ଶତକରୁ ୪୦ କମିଯାଇଥିଲା । ୟୁ.ଏସ୍ ଜିଲ୍ଲାର ହିସାବରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ୧୯୪୧ ବେଳକୁ କେବଳ ଶତକରୁ ୫୫ କାରଖାନା ରହିଥିଲା । ଅନ୍ୟସବୁ ବାଧ୍ୟହୋଇ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଦେଶର କଳକାରଖାନା ବନ୍ଦ ହେଲାବେଳେ, ଏଣେ ଅମେରିକାରୁ ଆହୁବା ଜିନିଷର ପରିମାଣ ଖୁବ୍ ବଢ଼ିଥିଲା । ୧୯୪୮ରେ ଅମେରିକାରୁ ୧୮୯୦ଲକ୍ଷ ଡୋଲର ମୂଲ୍ୟର ଜିନିଷ କୋରିଆ ଭିତରକୁ ଆସିଥିଲା । ଅମେରିକାର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସାର ଉପ୍ପାଦନ ବନ୍ଦ କରିଦେଇ ଅମେରିକାରୁ ସାତେ ଡନିକୋଟି ଡୋଲର ମୂଲ୍ୟର ସାର କୋରିଆକୁ ଅଣିଛନ୍ତି । ଅମେରିକା ପୁଣିପତଳ ସ୍ବାର୍ଥସାଧନ ପାଇଁ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆର କଳକାରଖାନା ବନ୍ଦ କରିହୋଇଛି । ଏହା ପଳରେ ବେକାର ସମସ୍ୟା ଅତି ଉଚ୍ଚତଥକାର ଧାରଣ କରିଛି ।

ପୃଥିବୀ ଶ୍ରମିକସଂଘର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆ ପରିଦ୍ରମଣ କରି ଯେଉଁ ରିପୋର୍ଟ ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ସାଧାରଣ ଶ୍ରମିକମାନେ ଦଶ ଦଶାବ୍ଦରୁ ଚଉଦ ଦଶାବ୍ଦର ଦୈନିକ କାମ କରନ୍ତି । ଯାନବାହାନର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ସାପ୍ତାହିକ ୮୦ ଦଣ୍ଡା କାମ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ଏବଂ ସେଓଲ ନିକଟର ଏକ ଲୁଗାକଳରେ

ଶ୍ରମିକମାନେ ସାପ୍ତାହିକ ୯୦ ଘଣ୍ଟା କାମ କରନ୍ତି । ଏହି କାରଖାନାରେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରେଟ ବାଲିକା କାମରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଜାପାନୀ ଅଫିସର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅଭର ଅଧିକ ଶୋଚନୀୟ ହୋଇଛି । ମିଳିତ ଜାତ ସଭର କୋରିଆ କମିଶନର ରିପୋର୍ଟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି, ୧୯୪୪ଠାରୁ ୧୯୪୮ ଭିତରେ ଜିନିଷମୂଲ୍ୟ ୨୦ ଗୁଣ ବଢ଼ିଛି, କିନ୍ତୁ ମଜୁରୀ ସାତେ ସାତଗୁଣ ବଢ଼ିଛି । ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗ୍ମାଳି କାଗଜ 'କ୍ୟୁଂ ହୁଆଁ ଶିନ୍ ଡନ୍' ଲେଖିଛି, ୧୯୩୭ ଲେନାରେ ଦରଦାମ ୮୦୦ ଗୁଣ ବଢ଼ିଛି କିନ୍ତୁ ମଜୁରୀ କେବଳ ୧୭୦ରୁ ୧୯୦ ଗୁଣ ବଢ଼ିଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକୃତ ମଜୁରୀ ୪୫ ଗୁଣ କମିଛି । ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗ୍ମାଳି କାଗଜ 'ଏନ୍ ହାପ୍ ଶିନ୍ ମୁନ୍' ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର କହିଛି ଯେ ସେଓଲ ନିକଟରେ ୨୦୦ କାରଖାନାରୁ କେବଳ ୧୦ଟି କାରଖାନା ଠିକ୍ ସମୟରେ ମଜୁରୀ ଦିଅନ୍ତି ।

ଶିଶୁଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ-ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ଗୃହିତ ଦୋଷ । କିନ୍ତୁ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆରେ ଶିଶୁଶ୍ରମ କଳକାରଖାନାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ଅମେରିକା ସରକାରଙ୍କ ଶ୍ରମିକ ସେଫେଟିଗ୍ରାଙ୍କ କାଗଜ 'ମଲ୍ଟିଲ ନେସର୍ସ ରିଭ୍ୟୁ' ୧୯୪୯ ଏପ୍ରିଲ ସଂଖ୍ୟାରେ ଏକ ସଫେର ଦେଇଛି । ଏହି ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ପଦ୍ଧତି କାରଣ ଦେଖାଇଛି, କୋରିଆର ସାବାଳକ ମାନେ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଅମଙ୍ଗ ହେଉଥିବାରୁ ବାଳକବାଳିକାମାନଙ୍କୁ ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଉଛି । ଉତ୍ତରକୋରିଆର ଉଦାହରଣରୁ ଏହି କାରଣର ଅପଥାର୍ଥତା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି । ଏହି ପଦ୍ଧତି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର କହିଛି, ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆ ଶ୍ରମିକର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ କୌଣସି ନିରାପତ୍ତ ବା ସାମାଜିକ

ବାମ୍ବର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଷର୍ଯ୍ୟସ୍ତ
କରିବାକୁ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପୁଣି ପ୍ରକାଶ
ପାଇଛି, ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆର ଶ୍ରମିକମାନେ ସ୍ୱଜନାତ ପ୍ରତି ଅଗ୍ରହ
ଦେଖାଇ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗଠନ କରିବାର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ
ଛଡାଇ ନିଅଯାଇଛି । ସ୍ୱତ୍ୱସମିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ
ଅନୁମତି ମିଳୁନାହିଁ । ୧୯୪୭ରେ କୋରିଆର ଶ୍ରମିକସଂଘକୁ
ବେଆଇନ୍ କରାଗଲା ଏବଂ ତାହାର ଅନେକ ନେତା ଗିରଫ ହୋଇ
ଜେଲ ଭେଦିଲେ ।

୧୯୪୭ରେ ପୃଥିବୀ ଶ୍ରମିକସଂଘର ଏକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କୋରିଆ
ପରିସ୍ରାମଣ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ଲୁଗାକଳ ପରିଦର୍ଶନ
କଲବେଳେ ସେଠାର ଶ୍ରମିକମାନେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱକୁ ସ୍ୱାଗତ
ଜଣାଇବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାପାନୀଗୋଷ୍ଠୀର ପରିଧାନ କରିଥିବା
କାରଖାନା ପୋଲିସ୍ ପରିଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ଅଗରେ ମାଡ଼ଦେବାକୁ
ଲାଗିଲେ । ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଏହାର ପ୍ରତିବାଦ କରିବାରୁ ସଶସ୍ତ୍ର ପୋଲିସ୍
ତାଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କେତେକ ପାତ୍ରିକ ଗୁଣ୍ଡା ସେମାନଙ୍କୁ
ଅଟକଣ କରିଥିଲେ । ସରକାରର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର
ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆର ଅବସ୍ଥା ଦିନକୁ ଦିନ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ
ଗୋଟିଆୟ ହେଉଥିବା କଥା ସିଙ୍ଗାପୁରର ନିଜ କାଗଜ—‘ଏନ୍
ହାମ୍ ସିନ୍ ମୁନ୍’ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିଛି । ୧୯୪୯ ଜୁନ୍ ପହିଲାରେ
ଏହି କାଗଜ ଲେଖିଛି, ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଅତି ସାଙ୍ଗାତକ ।
ଶିଳ୍ପକେନ୍ଦ୍ର ଏଣ୍ଡୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ୨୦୦ କାରଖାନା ଭିତରୁ କେବଳ
୪୫ଟି ଚଲୁଛି, ଅନ୍ୟ ସବୁ ବନ୍ଦ ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେବଳ
୧୦୫ ନିୟୁତ ଟଙ୍କାରେ କାମ କରନ୍ତି, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମଜୁରୀ ନଗଦ

ମୁଦ୍ରାରେ ନିଜ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଦିଅନ୍ତି । ଏହି କାଗଜ ପୁଣି ଲେଖିଛି,
 “ପ୍ରଧାନ ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଜୀବନ ନିବାସ ଅବସ୍ଥା
 ଏକାଦେଲେକେ ବର୍ଣ୍ଣନାତା । x x x ଶ୍ରମିକମାନେ ଅତି
 ସ୍ୱାଧୀନ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି । କଲ୍ଲିନା କରି ହେଉନାହିଁ ଏମାନେ
 କପର ବଢ଼ିବେ ।”

ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆର ଶୋଷକ ଅତ୍ୟାଚାର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ
 ଉପରେ ଅମେରିକାର ଶାସନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଥିବା ହେତୁ ଜର୍ମିକମା
 ସମ୍ବନ୍ଧର ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇପାରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସାମନ୍ତବାଦୀ ଶୋଷଣ,
 ଜର୍ମିକମା ଅତ୍ୟାଚାର, ସାଧାରଣ ଗୁମ୍ଫାର ଅବସ୍ଥାକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ
 ଶୋଷଣୀୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ସିଙ୍ଗାପୁରର
 କାଗଜ ଜୁନ ୧୭, ୧୯୫୯ରେ ଲେଖିଛି, “କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ଅଧିକ
 ଦତ୍ତାତ୍ମକ ପ୍ରଣାଳୀ ଉଠୁନାହିଁ । ଗୁମ୍ଫାମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ଛୋଟ
 ଛୋଟ ଜମିଗଣ୍ଡା ଯେନକେନ ପ୍ରକାରେ ବର୍ଣ୍ଣ ରହିବାପାଇଁ ଗୁମ୍ଫା
 କରୁଛନ୍ତି, କାରଣ ମରବା କଞ୍ଚୁକର । ଯାହା ବନ୍ଦି ଦେବା ବଥା,
 ସେସବୁ ବନ୍ଦୀ ଦେଇଦେଉଛନ୍ତି, ଶତକର ୧୦ ଠାରୁ ୨୦ ହାରରେ
 ଚାକା କଲନ୍ତରରେ ଉଣା କରିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ।” ଦକ୍ଷିଣ
 କୋରିଆର କୃଷକ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଅସହ୍ୟାୟ ହୋଇଉଠିଲା ଯେ
 ସିଙ୍ଗାପୁରର ନିଜ କାଗଜ ମଧ୍ୟ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ
 ହେଲା । ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଶୋଷଣ, ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଦଲଲିଙ୍କ ଲଘୁନ
 ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଏକାଦେଲେକେ ଭାଙ୍ଗିଦେଲା । ତେଣୁ
 ଶାସକମାନଙ୍କର ନିଜ କାଗଜ ବିରୋଧୀ ରେଦନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ
 ହୋଇଛି ।

ଯେତେବେଳେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଶୋଷଣକୁ ରକ୍ଷା କରିବା
 ଶାସନର ଲକ୍ଷ୍ୟ, ସରକାର ଜନହନ୍ତା ଯୁଦ୍ଧ ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ।

ସେଥିପୋତୁ ନାମାବଳୀ ପ୍ରାଧୀନତାକୁ ହତ୍ୟା କରିପାରିଲେ, ବବର ଅମାନୁଷିକ ଅତ୍ୟାଚାର ଦକ୍ଷିଣ କୋରୀଅରେ ଅତି ସାଧାରଣ ଘଟଣା ହୋଇଛି । ସରକାରର ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଭୟ ତାର ପ୍ରାଣିତ ଅଇନରୁ ଜଣାପଡୁଛି । ରାଜନୈତିକ ବିରୋଧୀଙ୍କ, ଜବତ କରିବା ପାଇଁ ସିଙ୍ଗପାନ୍‌ରେ ଶାସନ ଏକ ତଥାକଥିତ “ପରସ୍ପର ଦାୟିତ୍ୱ” ପ୍ରଣାଳୀ ଜାରିକଲ । ପାଶପତ୍ରୀୟା ଟାକ୍‌ଟି ଘରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ପରସ୍ପର ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରଣାଳୀ ଭିତରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ପେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ପରିବାରର କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ପ୍ରଣାଳୀର ସମସ୍ତ ସଭ୍ୟ ଦାୟୀ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ପ୍ରତ୍ୟେକର ବିରୋଧରେ ଗୋଇନ୍ଦାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ନଚେତ୍ ନିଜ ପ୍ରଣାଳୀର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ପରିବାରର କାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷାବଦ୍ଧ ବିବେଚିତ ହେଲେ ସମସ୍ତେ କଠୋରଦଣ୍ଡ ହେଉଥିବେ । ଏହି ବବର ପ୍ରଥା ଦୁନିଆର ଅନ୍ୟ କୌଣସିଠାରେ ଦେଖାନଥିଲା ।

କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ଗରିବ ଅନ୍ଧେଲନର ସୁନୋ ମିଳିଲେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ସମସ୍ତ ଅଧିବାସୀଙ୍କୁ ନିଜର ବାସଭୂମିରୁ ମୁଲୋପାଟନ କରି ଅନ୍ୟତ୍ର ବାହାର ଯିବାପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିପାରିଥିଲା । “ବଙ୍ଗରା” ଅଞ୍ଚଳର ଅଠଟି ଜିଲ୍ଲାର ସମସ୍ତ ଅଧିବାସୀଙ୍କୁ ଏହିପରି ବାସଭୂମି ଛାଡି ଚାଲିଯିବାକୁ ଅଦେଶ ହୋଇଥିଲା । ଅଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କଲେ ଗୁଳି କରିଦିବାର ଧମକ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅନ୍ୟାୟ ଅଦେଶର ପ୍ରତିବାଦ ସିଙ୍ଗପାନ୍‌ର ଦଳର କେତେକ ସଭ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ଅମେରିକାର ତଥାକଥିତ ଗୋଡାଲ୍‌ଜି ଶାସନର ବାହୁଛପା ତଳେ କୋରୀଅରେ ଦମନର ଯେଉଁ ବିଭାସିକା ଗୁଲିଲି, ତାର କିଣ୍ଡ ଅଭାସ ନମ୍ନ ହୁସାବରୁ ମିଳିବ । ୧୯୪୫ରେ ୧୫ ଜଣ କୋରୀଅ ଦେଶହେମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିପାରିଥିଲା । ୧୯୪୭ରେ

୪୨୦୦ ଦେଶପ୍ରେମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକରାଗଲା । ୧୯୪୭ରେ ୩୮୦୦ ଜଣଙ୍କୁ ମରଣମୁହଁକୁ ଠେଲି ଦିଆଗଲା । ୧୯୪୮ରେ ୩୨୦୦୦ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ୧୯୪୯ରେ ୫୩୦୦୦ ମରିଛନ୍ତି । ଏହିପରି ୧୯୪୯ର ଶେଷଭାଗକୁ ୯୩,୦୦୦ କୋରଅର ଦେଶପ୍ରେମୀ ଅମେରିକାର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନର ଶିକାର ହୋଇଛନ୍ତି । ୧୯୪୯ର ଶେଷବେଳକୁ ଦେହଲକ୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ ଦେଶପ୍ରେମୀ ଦକ୍ଷିଣକୋରଅର ଜେଲମାନଙ୍କରେ ସଜୁଥିଲେ । ଜେଲରେ ଛାନାଭାବ ହେବାକୁ ସିଙ୍ଗମାନ୍ସ ନୁଆ ନୁଆ ଜେଲଖାନା ତୟାର କରିବାରେ ଲାଗିଥିଲା । ଅଇନ କମିସନ୍‌ର ଶୁଣାଣିରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଯେ ୩୦୩ ବର୍ଗମିଟର୍ ଗ୍ଲାନରେ ୬ ଠାରୁ ୮ ଜଣଯାଏ ବନ୍ଦୀଙ୍କୁ ରୁଦ୍ଧ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ଦମନ କିନ୍ତୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣୀ କୋରଅବାସୀଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠେୟକୁ ଦବାଇ ପାରିନଥିଲା । ଧର୍ମସତ୍ତା, ଶକ୍ତିଶାସନ ଏବଂ ଗରିବ ଯୁଦ୍ଧରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ବିରୋଧ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ଅମେରିକାର କୋରଅମାନଙ୍କ ସେ ବିପଳ ହୋଇଛି, ଯଦ୍ୟା ଅମେରିକାର ଶାସକ ଗୋଷ୍ଠୀର କେତେକ ଦୁରଦର୍ଶୀ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରିଛନ୍ତି । ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ ସହଜ ପରିଚିତ, ଶାସକଗୋଷ୍ଠୀର ପ୍ରାଚ୍ୟ-ବିଶେଷଜ୍ଞ, ରୁଡ୍‌ଭେଲ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତ୍ୟାଙ୍ଗ୍‌କାଈସେକ୍‌ର ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ପରାମର୍ଶଦାତା ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ଉଏନଲ୍‌ଟିମର୍ ସ୍ଵଦୁର ପ୍ରାଚ୍ୟ ସଫର୍କରେ ବାରଣଶ୍ରୀ ଗ୍ରନ୍ଥ ଲେଖିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ 'ଏସିଆର ପରିସ୍ଥିତି' ୧୯୪୧ରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ସେଥିରେ ସେ ଅମେରିକା ସରକାରର କୋରଅମାନଙ୍କର ଡାକ୍ତରୀ ସମାଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି ।

ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି, ଅମେରିକା ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆରେ
 ପ୍ରଗତିବାଦୀଙ୍କୁ ଶାସନସମ୍ପତାରୁ ଦୂରରେ ରଖିବା ପାଇଁ ଦୁଇପକ୍ଷରେ
 ଲେକକ ସହିତ ସହଯୋଗ କରୁଛି । ପ୍ରଥମ ଧରଣ ହେଉଛି,
 ମୁଁ ବେ ଟେର୍ମ୍ ମାନେ ଦେଶରୁ ନିବାସିତ ହୋଇ ବାହାରେ ରହିଥିଲେ,
 ଦ୍ଵିତୀୟ ଧରଣର ସହଯୋଗୀ ହେଉଛନ୍ତି ପୂର୍ବ ଜାପାନ-ସହଯୋଗୀ
 ବ୍ୟକ୍ତି । “ଏହି ଜାପାନ-ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ କୋରିଆବାସୀ
 ଘୃଣା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅମେରିକାନ ମାନଙ୍କ ଅଖିରେ ଏମାନଙ୍କର
 ଏକପକ୍ଷରେ ସହଯୋଗୀତାବାସୀ ସମ୍ମାନ ରହିଛି । କାରଣ, ଅଣ
 କରଦାଉଛି ଜାପାନୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସହଯୋଗ କରୁଥିବା ଯୋଗୁଁ
 ଏମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜବତ କରିବା ଉପାୟ ଜାଣନ୍ତି ।
 ଜନସାଧାରଣ ଯଦି ରୁଷିଆ ଅଡ଼କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଦଳିପଡ଼ନ୍ତି,
 ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିପତ୍ତନ ହେବେ ।” (୧୩ ପୃଷ୍ଠା)

ତାପରେ ଲଟିମର୍ ଲେଖିଛନ୍ତି, ଜାପାନୀମାନେ ଚାଲିଯିବା
 ପରେ ‘କୃଷକମାନେ ଟେର୍ମ୍ ସବୁ ଜମି ଦଖଲ କରି ଯାଇଥିଲେ,
 ତାହା ସେମାନଙ୍କ ହାତରୁ ଅମେରିକାର ଶାସକମାନେ ଛଡ଼ାଇ ଅଣି
 ଜମିଦାରମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର
 ଦାସଭାବରେ ରହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଫଳରେ ଦକ୍ଷିଣ
 କୋରିଆରେ ଧାରଣା ଜନ୍ମୁଛି, “ଯୁବେ ଟେର୍ମ୍ ମାନେ ଜାପାନର
 ବେଳୁ ଥିଲେ, ସେମାନେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମେରିକାର ବେଳୁ । ଦକ୍ଷିଣ
 କୋରିଆ ଉତ୍ତର କୋରିଆ ସହିତ ମିତ୍ର ଏକତାତ ଭାବରେ ଛିଡ଼ା
 ହେବାକୁ ହେଲେ, ଏମାନଙ୍କୁ ଡଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼େ ।”

ଲଟିମର୍ ଅମେରିକାନ ମାନଙ୍କର କୃଷକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
 ଦାବହାର ସହିତ ରୁଷିଆ ମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ତୁଳନା କରି
 ଲେଖିଛନ୍ତି, କୃଷକ-ସମ୍ପତ ଗତି ସମବାୟ ସୁଦ୍ଧରେ ଗୁପ୍ତ କରିବାରେ

ସାହାଯ୍ୟ କରି ରୁଷିଆନ୍ମାନେ କୃଷକମାନଙ୍କ ହାତରେ କମି ରହିବାର ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେଲେ । “ଯେଉଁ କୋରିଆନ୍ମାନେ ଅଜନଗତ ଓ ଶକ୍ତନୈତକ ଚାଲିବାକୁ ଖୋଲି ରୁଷିଆକୁ ଉତ୍ତର ବୁଡାଇ ଜମିରୁ ତଡିବା ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସମତା ରୁଷିଆନ୍ମାନେ ଲେପ କରିଦେଲେ ।” ଲଟିମର୍ ଲେଖିଛନ୍ତି, ଏହି ଧରଣର ସମତାବ୍ୟୁତ କୋରିଆନ୍ମାନେ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆକୁ ଚାଲିଆସୁଛନ୍ତି, କାରଣ ଏହିଧରଣର ଲୋକମାନେ ଅମେରିକାନ୍ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ପାଇ ଶକ୍ତନୈତକ ଓ ଅର୍ଥନୈତକ ଦାଠିଛଳ ଦଖଲ କରିପାରୁଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରରେ ଚଳିଆରମାନାର ଜାତୀୟକରଣ ହେଲା ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସୋଭିଏଟ୍ ଇଉନିଅନ୍ମାନେ ଉତ୍ତରକୋରିଆ ସକଳପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଲା । ଲଟିମର୍ ଲେଖିଛନ୍ତି, ରୁଷିଆ ଯେ କେବଳ ଶ୍ରମିକସଂଘ ଗଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲା, ତାହା ନୁହେଁ; “କାରିଗରମାନଙ୍କୁ ବାହାରୁ ଆଣିଲା ଏବଂ କୋରିଆନ୍ମାନଙ୍କୁ ଜାତୀୟକରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଶିଳ୍ପ ପରିଚାଳନାର ଶିକ୍ଷା ଦେଲା ।”

କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଭିତ୍ତି କରି କୋରିଆରେ ଏକ ଜାତୀୟ ବାହନ ଗଢିବାରେ ସୋଭିଏଟ୍ ଯୁନିଅନ୍ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛି । ରୁଷିଆନେ ବୁଝିପାରିଛନ୍ତି, “ନିଜର ଜମିକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ଶିଳ୍ପଶ୍ରମିକମାନେ ବିଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ନୂଆ ସରକାର ତାଙ୍କର ନିଜର, ଯେହେତୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ଭିତ୍ତି ଉପରେ ଗଢାହୋଇଛି ।” ସେଥିପାଇଁ ଲଟିମର୍ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି, ଉତ୍ତରକୋରିଆ ସୈନ୍ୟ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଉତ୍ତରକୋରିଆ ଅପଦଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ଏମାନେ ଜୀବନପଣ ଲଢ଼େଇ କରିବେ । ଲଟିମର୍ଙ୍କ ମତରେ ଅମେରିକାନ୍ମାନେ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆରେ

ଏକ ଜାତୀୟ ବାହିନୀ ଗଠିନାହାନ୍ତି; “ତେଲେ ଗୋଟିଏ ପେଲିସ୍‌ସେନା ଗଠିଛନ୍ତି, ଯାହାର ମୁଖ୍ୟଅଂଶ ଜାପାନୀ ଅଧୀନରେ ଚାଲିଯିବାରୁଥିଲେ । ସମସ୍ତ ଜାପାନ-ସହଯୋଗୀ ଭିତରେ ସେମାନେ ସବୁଠାରୁ ଜନସାଧାରଣିକ ଦ୍ଵାରା ଚେଷ୍ଟା କରାଯିବାର ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି ।” (୧୬ ପୃଷ୍ଠା)

ପିଙ୍ଗ୍‌ମାନ୍‌ରା ସପକ୍ଷରେ ଲର୍ଡ୍‌ମର୍ ଲେଖିଛନ୍ତି, “ସେ ନିଜକୁ ଜଳକିତ କରୁଛନ୍ତି, ଜାପାନ ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କ ସହୃଦ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସମ୍ପର୍କ ଛାପନ କରି । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅସାଧୁ ସୁବିଧାବାଦୀ ଏବଂ ଜାପାନ ସହୃଦ ସହଯୋଗୀ ଫଳରେ ଅବସ୍ଥାପନ ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି ।” (୧୭ ପୃଷ୍ଠା) । ତେଣୁ ଲର୍ଡ୍‌ମର୍ ଲେଖିଛନ୍ତି, “ସରକାରକୁ ଜନସାଧାରଣ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏହି ସରକାର ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ନୀତିର ଶକ୍ତିରୂପରେ ସରକାର ନିର୍ଭର କରୁନାହିଁ । ଅମେରିକା ବରାବର ଦେଶକୁ ଦଖଲ କରି ଗହ୍ଵ ଏବଂ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁ, ଏଥିପାଇଁ ଏହି ସରକାର ସବୁବେଳେ ଅବେଦନ କରୁଛି ।” (୧୭ ପୃଷ୍ଠା) ।

ତାହାରେ ସେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତଦର୍ଶୀ ଭାବରେ ଲେଖିଛନ୍ତି “ଯଦି ଗୁହ୍ୟତ୍ଵକୁ ଏ ଅମେରିକା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି, ତାହାଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ବେଶୀ ସାହାଯ୍ୟ ନକଲେ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆ ଉତ୍ତରକୋରିଆକୁ ଜୀବିତ କରିପାରିବନାହିଁ । ଉତ୍ତରକୋରିଆ ରୁଷିଆଠାରୁ ଗୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ନପାଇ ମଧ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆକୁ ସହଜରେ ଦଖଲ କରିପାରିବ, ଯଦି ଅମେରିକାର ଲଢୁଆ ଫ୍ରେନ୍‌ସୀମାନେ ତାହାକୁ ବନ୍ଦ ନକରନ୍ତି । ଅମେରିକା କୋରିଆରେ ତାର କୁମିଙ୍ଗ୍‌ଟାଙ୍ଗ୍ (କ୍ୟାଙ୍ଗ୍‌କାଇସେକ୍ ଧଳ) ଗଠିଛି । ପୃଥିବୀର ଗୁରୁତ୍ଵେ ‘ପୋଲିସ୍-ସକ୍ସ’ ମାନଙ୍କ ବରୁଣରେ ଲଢିବା

ଅମର ଯେଉଁ ନୀତି ଘୋଷିତ ହେଉଛି, ସେହି ନୀତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଆରେ ଅମେ ଏକ ଦୁର୍ବଳ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ-ଅନ୍ୟାୟ ପୋଲିସ୍‌ରୁ ଗଠିତ ହେବୁ ।”

ଅମେରକା ଶାସକଗୋଷ୍ଠୀର ଏହି ନେତୃତ୍ୱାନାୟ ବିବେକକୁ କୋରୀଆର ଯେଉଁ ଚିତ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଥିରେ କୌଣସି ଅନ୍ତରକ୍ଷିତ ନାହିଁ । ଅମେରକା ଅଧୀନରେ ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଆରେ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ଚାଲୁଛି । ଏହା ଲକ୍ଷିତ ଲେଖାଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ହେଉଛି ।

ଉଦ୍‌ଯୋଗ ପର୍ବ

ଜାପାନର ପରାଜୟ ପରେ କୋରୀଆ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବ, ଏହି ଚୁକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଅମେରକା, ରୁଷିଆ, ଇଂଲଣ୍ଡ ଓ ଚୀନ କରୁଥିଲେ । ୧୯୪୫ ଉପେନ୍ଦ୍ର ନାଥରେ ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାରୀ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳରେ ଅମେରକା, ଇଂଲଣ୍ଡ ଓ ସୋଭିଏଟ୍ ଦୈନିକ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳର ଏକ ସମ୍ମିଳନା ବସିଲା । ଏହି ସମ୍ମିଳନାରେ କୋରୀଆ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଚାଲିଲା । ଅନେକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଅମେରକାର ପ୍ରଭାବ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ମନୋଭାବର ଅଭାବ ମିଳିଲା । ଅମେରକା ପ୍ରସ୍ତାବ କଲା, ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପାଇଁ କୋରୀଆରେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଶାସନ ଚାଲିବ, ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଅମେରକା, ଇଂଲଣ୍ଡ, ଚୀନ ଓ ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ କମିଟି ଗଠାଯିବ । ଏହି

କମିଟି ଜଣେ ହାଇକମିଶନରୁ ମନୋନୀତ କରିବେ ଏବଂ ସେ କୋରିଆସନର ପ୍ରଧାନ ଗୁଳକ ହେବେ । ଦରକାର ହେଲେ ଏହି ପାଞ୍ଚବର୍ଷର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ସମୟ ଦଶବର୍ଷକୁ ବଢ଼ାଇଦିଆଯିବ । ଏହି ସମୟତକ ପାଇଁ କୋରିଆସୀଙ୍କର କୌଣସି ଶାସନସମତା ରହିବ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲେ ପୁରୁଷେନ୍ଦ୍ର ସମଗ୍ର କୋରିଆ ଅମେରିକାର ଅଧୀନସ୍ଥ ହୋଇଯାଆନ୍ତା, ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆରେ ଯେଉଁ ବଦରଶାସନ ଗୁଲିଥିଲା, ତାହା ସମଗ୍ର କୋରିଆକୁ ବ୍ୟାପିଯାଆନ୍ତା । କାରଣ ଏହି ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ କମିଟିରେ ଚ୍ୟାଙ୍ଗାଇସେକ୍-ପ୍ରତିନିଧି ଏବଂ ଇଂଲଣ୍ଡର ପ୍ରତିନିଧି ଅମେରିକା ମନୋନୀତ ହାଇକମିଶନରୁ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇ ସମର୍ପନ କରନ୍ତେ ଏବଂ ଅମେରିକା ଶାସନର ଦୁର୍ନୀତିର ବିରୋଧ କରନ୍ତେ ନାହିଁ ।

ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧି ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବର ବିରୋଧ କରି ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଗତ କଲେ । ଶେଷରେ ଏହି ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରସ୍ତାବର ଭିତ୍ତି ଉପରେ ଏହି ତନିରାଜ୍ୟର ଦୈନିକ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କୋରିଆ ସମ୍ମିଳରେ ଏକ ଚୁକ୍ତି ସ୍ୱାକ୍ଷର ହେଲା । ଏହି ଚୁକ୍ତି ଅନୁସାରେ କେବଳ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପାଇଁ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ-ଶାସନ ରହିବ, ଏବଂ ଏହି ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ହାଇକମିଶନର-ଶାସନ ଜରିଆରେ ନହୋଇ, କୋରିଆର ବିଭିନ୍ନ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଦଳର ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଏକ ‘ଅସ୍ଥାୟୀ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସରକାର’ ଦ୍ୱାରା ଗୁଳିତ ହେବ । ଏହା ଫଳରେ ଏହି ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ କୋରିଆସୀ ସ୍ୱାଧୀନ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନର ସୁବିଧା ଉପଭୋଗ କରିବେ, ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଅନୁଭୂତି ଉପାଦାନ କରିବେ । ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନର ସମୟ ୫ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବଢ଼ିବ ନାହିଁ । ଏହି ‘ଅସ୍ଥାୟୀ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସରକାର’ ଗଠିବାପାଇଁ ରୁଷ ଓ ଅମେରିକାର ଏକ ମିଳିତ କମିଶନ ନିୟୁକ୍ତ

ହେବ । ଏହି କମିଶନ୍ କୋରିଆର ବିଭିନ୍ନ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଦଳର ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରି ‘ଅଙ୍ଗାୟୀ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସରକାର’ ଗଠିବେ ।

ଦେଖାଗଲା, ଆରମ୍ଭରୁ ଅମେରିକା ଏହି ଚୁକ୍ତିକୁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ପ୍ରିୟତ । ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆରେ ଅମେରିକାର ଇଞ୍ଜିନରେ ଚାଲିଥିବା କେତେକ ପ୍ରତିକ୍ରମାଶୀଳ ଦଳ ଏହି ଚୁକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାତ୍ମିକ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମୁଖ୍ୟତଃ ନାନା କ୍ରୟା ପ୍ରସାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ‘ସୋଭିଏଟ୍-ଅମେରିକା ମିଳିତ କମିଶନ୍’ର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସୁରୁଖୁରୁରେ ଚାଲିଲା ନାହିଁ । କେଉଁ ଦଳମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲୋଚନା ହେବ, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ମତଭେଦ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ଯେଉଁସବୁ ପ୍ରତିକ୍ରମାଶୀଳ ଦଳ ମରହଟ୍ଟା-ନୁକ୍ତିର ଘୋର ବିରୋଧତା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅମେରିକା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ମୁଖ୍ୟ ପରାମର୍ଶଦାତାରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବସିଲେ କିନ୍ତୁ ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧି ଏହାର ବିରୋଧକରି କେବଳ ଜନ-ସାଧାରଣଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସମର୍ଥନ ଉପରେ ଯେଉଁ ଦଳମାନେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ ଚାହୁଁଲେ । ହାତଗଡ଼ା ଦଳମାନଙ୍କୁ ଜନପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ନକରି ପରାମର୍ଶଯୋଗ୍ୟ ଦଳମାନଙ୍କର ସଭ୍ୟତା ଖଣି ଅତି ନ୍ୟୁନରେ କେତେ ହେବା ଉଚିତ, ତାହା ଠିକ୍ କରିବାପାଇଁ ସୋଭିଏଟ୍ ପକ୍ଷରୁ ଦାବୀ ହେଲା । ଶେଷରେ ମିଳିତ କମିଶନ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟ ଅତଳ ହୋଇ ପଡ଼ିବାରୁ ଅମେରିକା ଓ ରୁଷର ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ପକ୍ଷ ବିନିମୟରେ ପୁଣି ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଲା, ଯେଉଁସବୁ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଦଳର ସଭ୍ୟତା ଖଣି ଅନ୍ୟତମରେ ଏକହଜାର ହୋଇଥିବ, ସେମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ଏବଂ ଅନ୍ତତରେ ମହୋଚୁକ୍ତିର ବିରୋଧ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଦି ସେମାନେ

ଏହି ବୁଦ୍ଧିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାପାଇଁ ଲିଖିତ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଅନ୍ତି ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପରମର୍ଶ ନିଅଯିବ ।

ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁସାରେ ପୁଣି ମିଳିତ କମିଶନ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲା । ବିଭିନ୍ନ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଦଳମାନଙ୍କ ପାନକୁ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନମାଳା ପଠାଗଲା । ଅସ୍ଥାୟୀ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସରକାର କେଉଁ ନୀତି ଉପରେ ଏବଂ କେଉଁ ଅକାରରେ ଗଢ଼ାଯିବ, ସ୍ଥାନୀୟ ଶାସନର ନୀତି ଓ ଗଠନରୂପ କ'ଣ ହେବ, ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସରକାରର କର୍ମସୂଚକନା ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ କ'ଣ ହେବା ଉଚିତ, ଏହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ପ୍ରଶ୍ନମାନ ଏହି ଦଳମାନଙ୍କୁ ପଚାରି ଯାଇଥିଲା । ଲିଖିତ ଉତ୍ତର ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଦଳମାନଙ୍କ ସହିତ ମୌଖିକ ଅଲେଖନା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । କୋଫିଆସୀ ଅତି ଆଗ୍ରହ ଓ ଉତ୍ସାହରେ ମିଳିତ କମିଶନ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ଅମେରିକା ପକ୍ଷରୁ କମିଶନ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରାଗଲା । କମିଶନ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗ କରୁଥିବା ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଦଳମାନଙ୍କ ଉପରେ, ବିଶେଷରେ ବାମପନ୍ଥୀ ଦଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମେରିକା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ମୁଖ୍ୟ ବାମପନ୍ଥୀ ଦଳମାନଙ୍କୁ ବେଆଦେନ୍ କରାଗଲା, ସେମାନଙ୍କର କାଗଜମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ବନ୍ଦ କରିଦିଆଗଲା ଏବଂ ନେତାମାନେ ଗିରଫ ହେଲେ ।

ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧି ଡିଲ୍‌କୋର୍ ୧୯୪୭ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦ରେ ଏକ ସାଧାରଣ ବିବୃତ୍ତରେ ଏହି ଦମନର ପ୍ରତିବାଦ କରି ମିଳିତ କମିଶନ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଗୁରୁରୂପେ ଚଳାଇବା ନିମନ୍ତେ ନାଗରିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ ରଖିବାକୁ ଦାବୀ କରିଥିଲେ । ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧି ଦମନର ବହୁ ଉଦାହରଣ ନିଜ ବିବୃତ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ସେପ୍ଟେମ୍ବରରେ ୧୯୪୭ ଜୁଲାଇ ୨୭ ତାରିଖଦିନ ମିଳିତ

କମିଶନକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ କରିବା ସକାଶେ ‘ଜାତୀୟ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସାମ୍ମୁଖ୍ୟ’ର ଏକ ସଭା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସଭାରେ ମିଳିତ କମିଶନ୍‌ର ଉପସ୍ଥିତିରେ ଅଭିନନ୍ଦନ ବକ୍ତୃତା ଦେବା ପରେ ପରେ ଶ୍ରମିକସଂଘର ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧି ଓ ‘ମହିଳା ସହଯୋଗ ସମିତି’ର ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ଗୌରବ କରାଗଲା । ଏହି ଅଭିନନ୍ଦନ ସଭାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଗୌରବ କରାଗଲା । ଶ୍ରମିକଦଳର ସହକାରୀ ନେତା ମଧ୍ୟ ଗୌରବ ହେଲେ । ପୁଣି ଅଗଷ୍ଟ ୧୨ରେ ‘ଜାତୀୟ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସାମ୍ମୁଖ୍ୟ’ର ବହୁ ସଭ୍ୟଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରାଗଲା । ସେହି ମାସରେ କୃଷକ ସଂଘର ବହୁଜନତା ଓ କର୍ମୀ ମଧ୍ୟ ଗୌରବ ହେଲେ । ଏହିପରି ‘ମହିଳା ସହଯୋଗ ସମିତି’, ‘ସୁବିସ୍ତର’, ‘ଲେଖକସଂଘ’, ‘ଓକିଲ ସଂଘ’ ଏବଂ ପ୍ରଗତିଶୀଳ କାଗଜମାନଙ୍କର କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୌରବ କରି ନିଆଗଲା । ସରକାରୀ ଅଦେଶ ବଳରେ ‘ଜାତୀୟ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସାମ୍ମୁଖ୍ୟ’ ଏବଂ ‘ଜିନଦାର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଦଳ’ର ଅଧିସମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରିଦିଆଗଲା । ଅଗଷ୍ଟ ୧୪ରେ ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କର ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳିନୀରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ଅପରାଧରେ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ କାଗଜର ଦଳେ ପ୍ରତିନିଧି ଗୌରବ ହୋଇଥିଲେ । ଦମନର ଏହି ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଦଳମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରତିବାଦ କରି ରାଜନୈତିକ ବନ୍ଦୀଙ୍କ ମୁକ୍ତି ଏବଂ ସ୍ବାଧୀନମତ ପ୍ରକାଶର ଅଧିକାର ଦାବୀ କରିଥିଲେ ।

ଏହିପରି ମିଳିତ କମିଶନ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଚଳ ହୋଇପଡ଼ିଲା । କମିଶନକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାରର ସମସ୍ତ ଉଦ୍ୟମ ବିଫଳ ହେଲା । କାଳକ୍ଷେପଣ ବନ୍ଦ କରିବା ସକାଶେ ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ, ଯେଉଁ ସବୁ ଦଳ ଓ ସଙ୍ଗଠନ

ସହିତ ଅଲେଚନା କରିବା ପାଇଁ କମିଶନ୍ ଏକମତ, ପ୍ରଥମେ ସେହିମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲେଚନା ଅରମ୍ଭ ହେଉ । ଅମେରିକାନ୍ ପ୍ରତିନିଧି ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେନାହିଁ । ତାପରେ ୧୯୪୩ ଅଗଷ୍ଟ ୫ରେ ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ଯେ କମିଶନ୍ ‘ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସରକାର’ର ଗଠନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସଫର୍କରେ ଏକ ସୁପାରିଶ ଗଠା ପ୍ରୟେନ କରୁ । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ମଧ୍ୟ ଅମେରିକାର ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲା । ଅଗଷ୍ଟ ୨୬ରେ ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧି ପୁଣି ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ, ଯେହେତୁ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଦଳମାନଙ୍କ ସହିତ ସରକାର ଗଠନ ସଫର୍କରେ ଅଲେଚନା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ, ସମୟ ନଷ୍ଟ ନକରିବା ପାଇଁ କୋରିଆର ସମସ୍ତ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଦଳ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ଦ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭା ଗଠାଯାଉ ଏବଂ ଏହା ପରାମର୍ଶଦାତାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ । ଏହା ଫଳରେ କୋରିଆସୀ ଶାସନକାରୀରେ ସହଯୋଗ କରିବାରେ ସୁବିଧା ପାଇବେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ମଧ୍ୟ ଅମେରିକା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲା ନାହିଁ । ତାପରେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୭ ତାରିଖରେ ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ, ଯେଉଁଠି ସବୁ ବିଷୟରେ ମିଳିତ କମିଶନ୍ ଏକମତ, ସେସବୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅବିଳମ୍ବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉ । ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧି ଦର୍ଶାଇ ଥିଲେ ଯେ ମସ୍କୋରୁକୁଳ ପ୍ରଧାନଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା, ଅବିଳମ୍ବେ ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସରକାର ଗଠିବା । ଯେଉଁଠି ମିଳିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏହି ସରକାର ଗଠନରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ, ସେସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନକରି କାଳକ୍ଷେପଣ କରିବା ରୁକ୍ତିରାଜ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ । ଏହାର କୌଣସି ଉତ୍ତର ଅମେରିକା ପକ୍ଷରୁ ମିଳି ନଥିଲା । ଏଣେ ଅମେରିକା ସରକାର ବାହାରେ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାର ମସ୍କୋନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁନାହାନ୍ତି ।

ମିଳିତ କମିଶନ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟ ଭଣ୍ଡାର କରି କାଳକ୍ଷେପକ୍ରମେ
 ଧରିବା ଏବଂ ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାର ସମ୍ପର୍କରେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରଚାର କରିବା
 ମୂଳରେ ଅମେରିକା ଦରକାରର ଏକ ଦୁରଭିପକ୍ଷୀ ଲୁଚି ରହିଥିଲା ।
 ଅମେରିକା ସରକାର ସାଧାରଣରେ ସାଦ୍ୟାସ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା
 ଯେ ସୋଭିଏଟ୍ ରୁଷ ସହିତ ମିଳିତ ଅଲୋଚନା କିମ୍ବା ମିଳିତ
 କାର୍ଯ୍ୟ-ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ‘ମିଳିତ ଜାତିସଂଘ’ କୋରିଆ ପ୍ରଶ୍ନରେ
 ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ନିଷ୍ପାତିତ ଦରକାର । ଏହି ଦାବୀ ଅଗତ କରିବା
 ପାଇଁ ଅମେରିକା ସରକାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗାଠି ଦେଖାଇ କରି ରଖୁଥିଲା ।
 ‘ମିଳିତ ଜାତିସଂଘ’ର ଅଧିକାଂଶ ସଭ୍ୟ ଅମେରିକାର କୃପାପ୍ରାପ୍ତି
 ଏବଂ ଅମେରିକାର ଇଚ୍ଛାରେ ଚଳିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଏହା ଜଣାଶୁଣା
 କଥା, ଦକ୍ଷିଣ ଅମେରିକାର ସମସ୍ତ ଦେଶ ନାମଜଃ ସ୍ଵାଧୀନ ହେଲେ
 ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଯୁକ୍ତିବଳ୍ଲୁ ଅମେରିକା ଦ୍ଵାରା ଗୁଳିତ । ତାପରେ,
 ଏସବୁ ଅନେକ ଛୋଟ ଦେଶ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସରକାରକୁ
 ଅମେରିକାର କିଣାକିକର କହିଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ
 ଅମେରିକା ଅତି ସହଜରେ କଲକୁ ଧଳା କରି, ଅନ୍ୟାୟକୁ ନ୍ୟାୟ
 କହି ଯେକୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ ‘ମିଳିତ ଜାତିସଂଘ’ରେ ବହୁମତରେ
 ଗୃହୀତ କରାଯାଉ ।

ଅମେରିକାର ଏହି ଦୁରଭିପକ୍ଷୀ ବୁଝିପାରି ସୋଭିଏଟ୍
 ପ୍ରତିନିଧି ମିଳିତ କମିଶନ୍‌ରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ, ୧୯୪୮ ଅଗଷ୍ଟରେ
 ଭରସ୍ସା ସୋଭିଏଟ୍ ଓ ଅମେରିକା ସୈନ୍ୟ କୋରିଆ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବୁ,
 ଏବଂ କୋରିଆଲୋକେ ନିଜ ଭ୍ରାତା ନିଜ ହାତରେ ଗଢ଼ିବାର ପୁରୁ
 ସ୍ଵାଧୀନତା ପାଆନ୍ତୁ । ସୋଭିଏଟ୍‌ର ଯୁକ୍ତି ହେଲା, ବୈଦେଶିକ ସୈନ୍ୟ
 କୋରିଆ ଦଖଲ କରି ରହିଥିବା ଯାଏ କୋରିଆବାସୀ ପ୍ରକୃତ
 ସ୍ଵାଧୀନ ହୋଇ ପାରିବେନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ କୋରିଆର

ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବିକାଶ ଫର୍ଚ୍ଚରେ ଅଧିକାର କରି ରହିଥିବା
 ଶ୍ରେୟାନ୍ତର ମତଭେଦ ମୀମାଂସାରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇ ନାହିଁ,
 ଦୈନିକ ଦୃଢ଼ତା ଯେନାମରେ କୋରଥରେ ରହିଥିବା
 ପାଏ କୋରଥବାସୀ ସ୍ଵାଧୀନ ମତପ୍ରକାଶ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।
 ତେଣୁ ଉଭୟ ନଦୀର ସେନାକୁ କୋରଥ ଛାଡ଼ି ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ସୋଭିଏଟ୍ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ସମଗ୍ରତାରେ ବିଜୁଳି
 ତମକ ଖୋଲିଦେଲା । କୋରଥବାସୀ ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନନ୍ତ
 ଓ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଅଭିନନ୍ଦନ କଲେ । କେବଳ ବାମପନ୍ଥୀ ଦଳ ଓ
 ଫାଶିଜମାନେ ହେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସ୍ଵାଗତ କଲେ, ତାହା ନୁହେଁ,
 ଦକ୍ଷିଣପନ୍ଥୀ ଦଳମାନେ ମଧ୍ୟ ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସମର୍ଥନ କଲେ ।
 କୋରଥର ସମୁଦ୍ଦେଶୀର ଲେକେ ଦୈନିକ ସେନାର ଅପସାରଣ
 ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ, ଏହା ଅମେରିକା ଶାସକଶ୍ରେଣୀର ‘ନିଉୟାର୍କ-
 ଟାଇମ୍‌ସ୍’ ପ୍ରକୃତ କାଗଜ ସେତେବେଳେ ସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି ।

ଅମେରିକା କୋରଥ ଛାଡ଼ି ଯିବାକୁ ଅଦୌ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲା ।
 ଅମେରିକା ସରକାରଙ୍କ ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ମୁଖପାତ୍ର ମେଜର୍ ଜେନେରାଲ
 ହିଲ୍‌ଡରିଙ୍ଗ୍ ଘୋଷଣା କଲେ, “ଅମେ ଅସନ ଜମାଇ ବସିବୁ ।
 ଅମର କାର୍ଯ୍ୟ ଫର୍ପୁଣ୍ଡେ ନ ଯିବାପାଏ ଅମେ ରହିବୁ ।” କିନ୍ତୁ
 ବିଦେଶୀ ସୈନ୍ୟ ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରବଳ
 ଦାବୀ ଉଠିଲା, ତାହାକୁ ଏଡ଼ିଦେବା ପ୍ରକାଶେ ଅମେରିକା ଅନ୍ୟ
 ପକ୍ଷୀ ଗ୍ରହଣ କଲା । ମିଳିତଜାତୀୟତା ସାଧାରଣ ଏସେମ୍ବଲିର
 ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧିବେଶନରେ ଅମେରିକା କୋରଥ ସମସ୍ୟା ଆଲୋଚନା
 ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଗତ କଲା । ଏହିପରି ଆଲୋଚନା ଜାତୀୟତା
 ବିଧାନ-ବିଶେଷୀ । ସମତାତ୍ମକତା ପୀଠ ଭାବରେ ମିଳିତଜାତୀୟତା
 ଯେପରି ବ୍ୟବହୃତ ନହୁଏ, ସେଥିପାଇଁ ତାହାର ବିଧାନରେ ବିଭିନ୍ନ

ରକ୍ଷାକରଣ ରହିଛି । କୌଣସି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବାକୁ ହେଲେ, ତାହା କେବଳ ନିରାପତ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ଠିକ୍ କରିପାରିବ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ସଭ୍ୟଙ୍କର (ଅମେରିକା, ରୁଷ, ଇଂଲଣ୍ଡ, ଚୀନ ଓ ଫ୍ରାନ୍ସ) ସମ୍ମତ ଦରକାର । ସାଧାରଣ ଏସେମ୍ବ୍ଲି କେବଳ ନିରାପତ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିର ବିଚାର ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିପାରେ । ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ଏବଂ ନିରାପତ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ସମ୍ପର୍କରେ କେବଳ ଏହି ପ୍ରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯିବ । ଗଲ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାଗ ନେଇଥିବା ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧୋତ୍ତର ବୁଦ୍ଧି ଓ ନିଷ୍ପତ୍ତିସବୁ ହୋଇଛି, ତାହା ମିଳିତଜାତୀୟର ଅଲେଚନାର ବସ୍ତୁ ହେବ ନାହିଁ । କେବଳ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ହେଉଥିବା ସେସବୁ ଅଲେଚନା ହେବ । ଏହି କଟକଣା ପଦ୍ଧତିରେ ରହିଛି, ସମତାସ୍ୱକ୍ଷମତର ପିଚ୍ଛାଲପଥରୁ ମିଳିତ ଜାତୀୟକୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ସକଳ୍ୟ । କୋରିଆପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧୋତ୍ତର ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଏହି ସଂପର୍କରେ ଏକ ମିଳିତବୁଦ୍ଧି-ମଣ୍ଡଳନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ରହିଛି । ଏପରି ସ୍ଥଳେ ଏହି ବୁଦ୍ଧିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଉଦ୍ୟମ ନକରି, ମିଳିତ-ଜାତୀୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୋରିଆ ସମସ୍ୟାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବା ବିଧାନ-ବିରୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସମତା ସ୍ୱକ୍ଷମତର ପରିଚୟ ।

ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ, ଏହି ଅଲେଚନା ଏକାବେଳେକେ ଆବିଷ୍କାର ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତରେ କୋରିଆ-ବାସୀଙ୍କର ସ୍ୱାର୍ଥସାଧନ ହେବନାହିଁ । ସୋଭିଏଟ୍ ଆପଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯେତେବେଳେ ଅମେରିକା ପରିବୃତ୍ତିତ ଭୋଟପଦ୍ଧତି କୋରିଆ ସମସ୍ୟା ଆଲେଚନା କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲା, ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରତ୍ୟାବ ଅଗତ କଲେ ଯେ, କୋରିଆବାସୀଙ୍କୁ ନିଜର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାପାଇଁ ପୂର୍ବ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବା ଘଟି ୧୯୪୮ ଅଗଷ୍ଟରେ

ସମସ୍ତ ବୌଦ୍ଧେୟିକ ସୈନ୍ୟ କୋରଅରୁ ଅନ୍ୟସର ଯାଆନ୍ତୁ । ଏହି
ଫରକରେ କୋରଅ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କର ମତାମତ ଶୁଣିବାପାଇଁ ସୋଭିଏଟ୍
ପ୍ରତିନିଧି ଦାବୀକରିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଗୃହ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ
ଅମେରିକାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧିତ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅମେରିକା
ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଭେଟରେ ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରସ୍ତାବ
ନାକଚ ହେଲା ଏବଂ ଅମେରିକାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଗୃହ୍ୟିତ ହେଲା ।

ଅମେରିକାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁସାରେ ମିଳିତ ଜାତୀୟ ଚରଫରୁ
ଏକ କମିଶନ୍ ନିୟୁକ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ଏହି କମିଶନ୍‌କୁ ନିର୍ବାଚନ
ଦ୍ଵାରା କରବା, ଜାତୀୟ ବାହ୍ୟ ଗଠନ କରବା ପ୍ରଭୃତି ଗୁରୁ
ଦାୟିତ୍ଵ ଦିଆଗଲା । କୋରଅବାସୀଙ୍କର ମତ ନ ନେଇ, ମିଳିତ
ଜାତୀୟତା ବିଧାନକୁ ଅବମାନନା କରି ଏହି ଯେଉଁ କମିଶନ୍
ନିୟୁକ୍ତ କରାଗଲା, ତାହା କେବଳ ମସ୍କୋସମ୍ମିଳନାରେ ଅମେରିକା
ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଥମେ ଅଗତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ରୂପ । ସେହି
ପ୍ରସ୍ତାବର ‘ଗୁରୁଶକ୍ତିକମିଟି’ ଓ ‘ହାଇକମିଶନ୍‌ଶାସନ’ର ଏହା
ଅନ୍ୟ ଏକ ସଂସ୍କରଣ । ଇଂଲଣ୍ଡ ଓ ଚୀନ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟରେ
ସେତେବେଳେ ଅମେରିକା ହାଇକମିଶନ୍‌ରୁ ନିୟୁକ୍ତ ଏବଂ ସଂଗ୍ର
କୋରଅର ଶାସନକୁ ନିଜ ଅଧିକାରକୁ ଅଣିବା କଳ୍ପନା କରିଥିଲା ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମେରିକା ଇଣ୍ଡୋଚୀନରେ ଗୁଳିତ ଅଧିକାଂଶ ସତ୍ୟକୁ ନେଇ
ଯେଉଁ କୋରଅକମିଶନ୍ ଗଠିତ ହେଲା, ତାହାର ଅଭ୍ୟୁତ୍ଥଳରେ
ଅମେରିକା ସମଗ୍ର କୋରଅକୁ ଅଧୀନସ୍ଥ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ
କରୁଛି, ଏହା ଅଛପା ରହିଲା ନାହିଁ । ଏହି କମିଶନ୍ ଯେ ଅମେରିକା
ଶାସକମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ ‘କରିବ, ଏବଂ ଏହି କମିଶନ୍‌ର
ଅଭ୍ୟୁତ୍ଥଳରେ ଅମେରିକା ନିଜର ମନୋନୀତ ଏକ ସଖୀକୁଶ୍ଵେର
ସରକାର ଗଠି କୋରଅରେ ନିଜର ଶାସନ ଓ ଶୋଷଣକୁ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟ

କରିକ, ଏହା କୋରୁଆର ଜନସାଧାରଣ ଭଲଭାବରେ ବୁଝିପାରିଲେ । ତେଣୁ କୋରୁଆରେ ପ୍ରବଳ ପ୍ରତିବାଦ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ଉଠିଲା । ସଭା ଶୋଭାଯାତ୍ରା, ସାଧାରଣ ଧର୍ମସତ୍ତାରେ ବିସ୍ତୋର କୋରୁଆର ଉଭୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ଏହି କମିଶନ୍‌କୁ ବର୍ଜନ କରିବା ପାଇଁ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ କୋରୁଆ ବଳପରକର ହେଲା । ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାରର ପ୍ରତିବାଦ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହି ବିଧାନବିରୁଦ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗୃହୀତ ହେବାରୁ, ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାରର କୋରୁଆ ଜନତା ପ୍ରତି ଦାୟିତ୍ୱ ଅବହେଳିତ ହେଉଥିବାରୁ ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାର ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବେଅଇନ୍ ଓ ନାତିବରୁଦ୍ଧ ବୋଲି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲା । ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାରର ଏହି ପ୍ରକାରକୁ କୋରୁଆର ଅଧିକାଂଶ ଅନନ୍ୟତେ ସ୍ୱାଗତ କରୁଥିଲେ ।

ମିଳିତ ଜାତିସଂଘର ‘କୋରୁଆ କମିଶନ୍’ ସେଠିକରେ ପାଦ ଦେବା ମାତ୍ରେ ଶ୍ରମିକମାନେ ସାଧାରଣ ଧର୍ମସତ୍ତା କରି ନିଜର ବିଷୋଭ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦ ଅବଦାନନ ଦେଶର ବୁରୁଆରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ‘କୋରୁଆ-କମିଶନ୍’ ଦକ୍ଷିଣ କୋରୁଆକୁ ଆସି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ବୁଝିଲେ ଯେ ଦକ୍ଷିଣ କୋରୁଆରେ ସ୍ୱାଧୀନ ନିବାଚନ ସମ୍ଭବନୁହଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ରିପୋର୍ଟ ଲେଖିଲେ, “ଯେକୌଣସି କୋରୁଆବାସୀ ନିଜର ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ପୋଲିସ୍‌ର କୃପା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି । ଯେକୌଣସି ସମ୍ଭବରେ ବିନା ଉପରେଖରେ ଯେ ଗିରଫ ହୋଇ ଅନିଚ୍ଛାକାଳ ପାଇଁ ଜେଲରେ ଅଟକ ରହିପାରନ୍ତି । ଅଇନଅଦାଲତରେ ତାଙ୍କର ଜେଲଦଣ୍ଡ ଅଲେଚନା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅଇନଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ।” ଏକ ନିବାଚନବିତର୍କୀ ରିପୋର୍ଟ ଲେଖିଥିଲେ ମଧ୍ୟ କମିଶନ୍ ଅମେରିକା ସରକାରର ଦାବା ଅନୁସାରେ ଶେଷରେ ଦକ୍ଷିଣକୋରୁଆରେ ନିବାଚନ କରାଇବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲେ ।

ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଅରେ ଅଲଗା ନିର୍ବାଚନ କରିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦକ୍ଷିଣ ଉତ୍ତର ଉଭୟ କୋରୀଅରେ ପ୍ରତିବାଦ ଆନ୍ଦୋଳନ
ଜାରି ହୋଇ ଉଠିଲା । ୧୯୪୮ ଏପ୍ରିଲ ଶେଷ ଭାଗରେ ଉତ୍ତର
କୋରୀଅ ରାଜଧାନୀ ପଟ୍ଟପୁରଠାରେ ଉଭୟ କୋରୀଅର ୨୫ଟି
ରାଜନୈତିକ ଦଳର ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଏକ ସମ୍ମିଳନୀ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା ।
ଏଥିରେ ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଅର କେତେକ ଦକ୍ଷିଣ ପନ୍ଥୀ ଦଳର ମୁଖ୍ୟ
ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରଧାନ ହେଉଛନ୍ତି, ଦକ୍ଷିଣ ପନ୍ଥୀ ‘ସ୍ୱାଧୀନ କୋରୀଅନ୍ ଦଳ’ର ନେତା
କିମ୍ବୁ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଅ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକର ସଭାପତି ପଦରୁ
ପ୍ରତିବାଦ କରି ଇସ୍ତଫା ଦେଇଥିବା କିମ୍ବୁଇସିକ୍ । ପେଟ୍ ସବୁ ଦଳ
ଓ ଅନୁସ୍ଥାନର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ,
ସେମାନଙ୍କର ମୋଟ ସଭ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଏକ କୋଟିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ହେବ ।
ମିଳିତଜାତିସଂଘର କମିଶନ୍‌କୁ କୋରୀଅରୁ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ଏହି
ସମ୍ମିଳନୀ ଅମେରିକା ଓ ରୁଷ ନିକଟରେ ଦାବୀ କରିଥିଲା ।
କୋରୀଅରୁ ସୋଭିଏଟ୍ ଓ ଅମେରିକା ସୈନ୍ୟ ଯୋଗ ନେବାପାଇଁ
ସୋଭିଏଟ୍ ଅଗତ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସମ୍ମିଳନୀ ସମର୍ଥନ କରି ଅମେରିକା
ସରକାର ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବୋଲି ଅନୁରୋଧ
କରିଥିଲା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିର୍ବାଚନକୁ ଚର୍ଚ୍ଚନା କରିବା ସକାଶେ
ସମ୍ମିଳନୀରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲା ।

ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଅର ଜନସାଧାରଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିର୍ବାଚନକୁ
ଚର୍ଚ୍ଚନା କରିବାପାଇଁ ଦୃଢ଼ସଂକଳ୍ପ ହେଲେ । ଜନତାର ବିକ୍ଷୋଭ
କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶସସ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରାମରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା ।
କୋରୀଅ କମିଶନ୍‌ର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ, ଚେଲୁଦ୍ୱୀପରେ ସରକାର
ସମର୍ଥିତ ଫାଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଆକ୍ରମଣର ପ୍ରତିବାଦରେ ବ୍ୟାପକ

ଗରିଳାୟୁକ ଦେଖାଦେଲା । ସରକାରର ଡାକ୍ତର ଦମନ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହି ଦ୍ୱୀପରେ ନିବାସନ ଆଦୌ ସମ୍ଭବ ହେଲା ନାହିଁ । ସାମରିକ ପୋଲିସ୍ ଏବଂ ପାଣିକ୍ଷ ମୁକ୍ତବାହୁନୀର ତାଡ଼ନା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଧିକାଂଶ ଭୋଟଦାତା ନିବାସନରେ ଯୋଗ ଦେଇନଥିଲେ । ଭୋଟରମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବରେ ହଇଚ୍ଛା କରାଗଲା ଯେ କୋରଥ କମିଶନର ସମ୍ପାଦକ ଅମେରିକାନ୍ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଅପତ୍ତି କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟହେଲେ । ଭୋଟ ଦିନ ଛକମାରରେ ‘ମେଣିନ୍‌ନେ’ ସଭା ହୋଇ ରହିଥିଲା ଏବଂ ଭୋଟଦେବା ସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତ ପୋଲିସ୍ ପହଞ୍ଚି ଦେଇଥିଲେ । ନିବାସନରେ ଶତକରୁ ୩୦ ଜଣ ଭୋଟର ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଦେଇନଥିଲେ । ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଭୋଟ ନିଆଗଲା ତାହା ସାଧାରଣରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାରୁ ଅମେରିକାର ‘ନେଶନ୍’ କାଗଜ ଦାବା କରିଥିଲା, “ଯଦି ଏହି ନିବାସନକୁ କୋରଥ କମିଶନ୍ ନାକକ କରିଦିଏ, ତାହାହେଲେ ସେ ତାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କଲେ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିବ ।”

ଏହି ଦମନ ଭିତରେ ଯେଉଁ ନିବାସନ ହେଲା, ସେଥିରେ ନିପଟ ପ୍ରତିକ୍ରୟଶୀଳ ଲୋକେ ନିବାସିତ ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ୮୪ ଜଣ ଜମିଦାର, ୨୩ ଜଣ ବଡ଼ ଶିଳ୍ପମାଲିକ, ୨୩ ଜଣ ଜାପାନୀୟମାନଙ୍କର ପୁରୁଣା ଅଫିସର, ନିବାସିତ ହୋଇଥିଲେ । ସିଙ୍ଗାପୁର ସରକାର ଏବଂ ପାଣିକ୍ଷ ମୁକ୍ତବାହୁନୀର ନେତା ଲିରୁମ୍‌ସୁକ୍ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଦୁବେ ନିୟୁକ୍ତ ହେଲେ । ମିଳିତଜାତିସଂଘର ବାହୁଲ୍ୟା ତଳେ ଏକ ଅତି ପ୍ରତିକ୍ରୟଶୀଳ ସରକାର ଗଢ଼ାଗଲା ।

କୋରଥର ଜନସାଧାରଣ ଏହି ସରକାରକୁ ନିଜର ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ କୋରଥର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଦଳମାନେ ଏକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଘୁରିକଲେ ଯେ ସମଗ୍ର କୋରଥ

ପାଇଁ ଏକ ମିଳିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭା—‘ସୁପ୍ରିମ୍ ପିପ୍ଲ୍ସ ଏସେମ୍ବ୍ଲି’ ନିର୍ବାଚିତ କରାଯିବ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ କୋରିଆରେ ନିର୍ବାଚନ କରାଯିବ । ୧୯୪୮ ଅଗଷ୍ଟ ୨୫ରେ ଉଭୟ କୋରିଆରେ ନିର୍ବାଚନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା । ଉତ୍ତରକୋରିଆର ଶତକଷ୍ଟ ୯୯.୭ ଭୋଟଦାତା ଭୋଟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆରେ ସିଙ୍ଗ୍ ମାନ୍ସ ସରକାରର ସମସ୍ତ କଟକଣା ଓ ଦମନସହେ ଶତକଷ୍ଟ ୭୭.୫ ଭୋଟଦାତା ନିର୍ବାଚନରେ ପୋଗ ଦେଇପାରିଲେ । ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆର ଭୋଟଦାତା ନିର୍ବାଚନରେ ପୋଗଦେଇ ଅମେରିକା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସିଙ୍ଗ୍ ମାନ୍ସ ସରକାର ପ୍ରତି ନିଜର ଅନାସ୍ଥା ଜ୍ଞାପନ କରିଥିଲେ । ଏହି ନିର୍ବାଚନରେ ୩୨ଟି ରାଜନୈତିକ ଦଳ ପୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଜନତାର ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତିନିଧି ‘ସୁପ୍ରିମ୍ ପିପ୍ଲ୍ସ ଏସେମ୍ବ୍ଲି’କୁ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇପାରିଲେ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର ୫୭୨ ସଭ୍ୟଙ୍କ ଭିତରୁ ଜାପାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଶସ୍ତ୍ର ଫଗ୍ରାମ କରିଥିବା ୨୮୭ ଜଣ ଏବଂ ଅମେରିକାର ଦମନ ହେଉଥିବା ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆର ୧୫୮ ଜଣ ପ୍ରତିନିଧି ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ ।

‘ସୁପ୍ରିମ୍ ପିପ୍ଲ୍ସ ଏସେମ୍ବ୍ଲି’ ତାର ପ୍ରଥମ ବୈଠକରେ ସୋଭିଏଟ୍ ଓ ଅମେରିକାର ସରକାରଙ୍କୁ କୋରିଆରୁ ସୈନ୍ୟ ଡ଼ୋଇ ନେବାପାଇଁ ଏକ ଅବେଦନ ପତ୍ର ପଠାଇଥିଲେ । ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାର ଏହି ଅନୁରୋଧ ରକ୍ଷା କରି ନିଜ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ୧୯୪୯ ଜାନୁଆରୀ ପହିଲା ପୂର୍ବରୁ ଡ଼ୋଇନେଲେ । କିନ୍ତୁ ଅମେରିକା ସରକାର ନିରୁତ୍ତର ରହିଲେ । ସୋଭିଏଟ୍ ସୈନ୍ୟ ଗୁଲିଯିବା ପରେ ଅମେରିକା ସୈନ୍ୟ ଖୋଲ ଭାବରେ କୋରିଆରେ ହେବା କଷ୍ଟକର ହେଲା । ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆରେ ଅମେରିକା ସୈନ୍ୟ ଡ଼ୋଇ ନେବାପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ଉଦ୍ବୃତ୍ତ ଉଦ୍ବୃତ୍ତ ହେଲା । ଶେଷରେ

୧୯୪୯ ଜୁନ୍ ମାସରେ ଅମେରିକା କୋରିଆରୁ ନିଜ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ଉଠାଇନେଲା । କିନ୍ତୁ ଏକ ବୁଦ୍ଧିବଳରେ ୫୦୦ ସମର-ବିଶାରଦଙ୍କ ଏକ ସାମରିକକମିଶନ୍ କୋରିଆରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ଏହି ସମରବିଶାରଦମାନେ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ କରିବାଠାରୁ ଅରମ୍ଭ କରି ସୈନ୍ୟ ବରଗର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁଖ୍ୟସ୍ଥାନର ଦାୟିତ୍ବ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

ଏକ କୋରିଆଦେଶ ଭିତରେ ଦୁଇଟି ସରକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ନିଜକୁ ସମଗ୍ର କୋରିଆଦେଶର ସରକାର ବୋଲି ଦାବୀ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଗୋଟିଏ ସରକାର ଜନତାର ଶକ୍ତି ଓ ସହଯୋଗ ଉପରେ ନିଜକୁ ସୁଦୃଢ଼ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିପାରିଲା । ଅନ୍ୟଟି ଆମରିକାର ବାହୁଛାୟା ତଳେ ନିଜକୁ ବଳିୟାନ୍ ମନେକଲା ।

ଏଶିଆରେ ଦ୍ଵିତଲାର୍

୧୯୫୦ ଜୁନ୍ ୨୫ ତାରିଖରେ କୋରିଆୟୁଦ୍ଧ ଅରମ୍ଭ ହେଲା । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୁନିଆ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲା, କୋରିଆରେ ଦ୍ଵିତଲାର୍ ନୁହେଁ ଅବତାର । ପୂର୍ବ ଦ୍ଵିତଲାର୍ କଲକୌଶଳ କୋରିଆ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଧିକ ଅଧୁନିକ ଶକ୍ତିରେ ଦେଖାଦେଲା । କଳାକୁ ଧଳାରୂପେ ପ୍ରମାଣ କରିବା, ଅନ୍ଧମିତକୁ ଅନ୍ଧମଣିଆରୀ ରୂପେ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା, ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଅନ୍ଧମଣିକୁ ମୁକ୍ତସମ୍ରାଟ ରୂପେ ଗଣିତ କରିବା ଏବଂ

ନିରାଶ ଜନତାକୁ ନିର୍ମମଭାବେ ନିପାତକରିବା, ଏହି ବିଭୀଷଣ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ନୀତି କୋରଅରେ ପ୍ରକଟିତ ହେଲା ।

କୋରଅରେ ଅନ୍ତଃସରକାରୀ କିଏ ? ତାହାର ପରିଚୟ ପାଇବାପାଇଁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ପରିପ୍ରସାରର ଧୂଆଁ ପରଦାକୁ ଚିରି ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅମେରିକା ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି, ୧୯୪୮ ଅଗଷ୍ଟ ୨୪ରେ ଅମେରିକା ସରକାରଙ୍କ ଅତିଥି ହୋଇ ଚନ୍ଦ୍ରପୁରାଦେଲେ ସଭାପତି ସିଙ୍ଗମାନ୍‌ସ୍ ଷ୍ଟେଟ୍‌ମ୍ୟାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକ ଫଦେସ ପଠାଇଥିଲେ । ସେଥିରେ ସେ କହିଥିଲେ, “ଭାରତକୋରଅକୁ ଅଭିଯାନ କରିବା ହେଉଛି ଆମର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।” ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଅମେରିକାର ଏକ ମୁକ୍ତିଜାହାଜର ଅନ୍ୟତମ ସଭାପତି ସିଙ୍ଗମାନ୍‌ସ୍ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, “ଯୁଦ୍ଧଦ୍ୱାରା ଦେଶର ଏକତାକରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।” ସେହି ସଭାରେ ଦକ୍ଷିଣକୋରଅର ଯୁଦ୍ଧମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, “ଆମକୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲେ, ଦର୍ଶନୀୟ ଯୁଦ୍ଧଆରମ୍ଭ ହୋଇସାରିଲାଣି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅମେରିକା ସରକାର) ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାପାଇଁ ଆମକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ସେମାନେ ଆମକୁ ବରବର କହୁଛନ୍ତି, “ନା, ନା, ଅପେକ୍ଷା କର, ତୁମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନାହିଁ ।” ଯାହା ସେହି ସମୟରେ କୋରଅରେ ଥିବା ଅମେରିକା ସାମରିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନେତା ଜେନେରାଲ୍ ରବର୍ଟସ୍ ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ କହିଥିଲେ, “ଦକ୍ଷିଣକୋରଅରେ ଏଲେକ୍ସ ସିଂଗ୍ ଓ ଅଫିସର ଯୁଦ୍ଧଭୂମିକୁ ଯିବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ।” ଏହାପରେ ୧୯୪୯ ଡିସେମ୍ବର ୩୦ ତାରିଖରେ ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ସିଙ୍ଗମାନ୍‌ସ୍ ଘୋଷଣା କଲେ, “ନୂଆ ବର୍ଷରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆମର ଅଧୀନରୁ ଚାଲିଯାଇଥିବା

ଅଞ୍ଜଳିକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବୁ ।” ସେ ବୁଝାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛାଲେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦକ୍ଷିଣକୋରୀୟ ଶାନ୍ତମାର୍ଗ ପରିଥିଲା, ଅମେରିକା ତଥା ଜାତିସଂଘର ନୀତି ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ “ଦର୍ଶିମାନ ଅମର ସ୍ୱାଧୀନତା ସମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଫଳରେହିଁ ଏକତ୍ରୀକରଣ ସମ୍ଭବ ହେବ । ମିଳାମିଶ୍ରା କିମ୍ବା ମିଳିତ ଅଲେଚନାର ପଦ୍ଧତି ବାଦ୍ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।” ୧୯୫୦ ଜାନୁଆରୀ ୨୭ରେ ଅମେରିକା ସହିତ ଦକ୍ଷିଣ କୋରୀୟର ଏକ ‘ପରସ୍ପର ସାହାଯ୍ୟ ନୁହେଁ’ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହେଲା ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ କୋରୀୟ ଅମେରିକାର ଅସୁରକ୍ଷା ପରିସର ଭିତରକୁ ଟାଣି ହୋଇ ଅସିଲ ।

୧୯୫୦ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୦ରେ ‘ନିଉୟାର୍କ ଟାଇମ୍‌ସ୍’ କାଗଜର ସମ୍ବାଦଦାତା ସୁଲଭିନ୍ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଖବର ସେଠିଲଠାରୁ ନିଜ କାଗଜକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ସେ ଲେଖିଥିଲେ ଦକ୍ଷିଣକୋରୀୟ ଅସେମ୍ବଲୀର ଡେରକଣ ସଭ୍ୟ ଦେଡ଼ବର୍ଟରୁ ଦଶବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜେଲଦଣ୍ଡ ପାଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ହେଉଛି, (୧) କୋରୀୟ କମିଶନ୍‌କୁ ଏକ ଅବେଦନପତ୍ର ପ୍ରଦାନ, (୨) ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳର ଦୁର୍ନୀତି ପ୍ରକାଶକର ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ପ୍ରତି ସାଧାରଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହ୍ରାସକରଣ, (୩) ବଜେଟ୍‌ର ବିଚାର୍ୟ କରିବା ଚେଷ୍ଟା, (୪) ଉତ୍ତର କୋରୀୟକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରିବା ପ୍ରସ୍ତାବର ବିରୁଦ୍ଧାବେଶ, (୫) ଶାସନବିଧାନର ପରିବର୍ତ୍ତନପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା । ଏହି ଅପରାଧ ତାଲିକାର ଚତୁର୍ଥ ଫକ୍ଷ୍ୟାରେ ରହିଛି—ଉତ୍ତର କୋରୀୟକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରିବା ପ୍ରସ୍ତାବର ବିରୁଦ୍ଧାବେଶ । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି, ଉତ୍ତରକୋରୀୟକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରିବା ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଲେଚିତ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ଏହାର ବିରୁଦ୍ଧାବେଶ ଦଣ୍ଡନୀୟ ବିବେଚିତ ହୋଇଥିଲା ।

କୋରୀୟ ଯୁଦ୍ଧର ୫ ସପ୍ତାହି ପୂର୍ବରୁ ମେ ୧୯ ତାରିଖରେ କୋରୀୟର ‘ମାର୍ଗାଲ ସାହାଯ୍ୟ’ର ପରିଚାଳକ ଜନସନ୍ ଅମେରିକା

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସଭାର ‘ଶର୍ଚ୍ଚା ମଞ୍ଚର କମିଟି’ ଅଗର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ଯାଇ କହିଥିଲେ, “ଦକ୍ଷିଣକୋରୀ ବାହାନର ଏକଲକ୍ଷ ଅଫିସର ଓ ସୈନ୍ୟ ଅମେରିକା ଅସ୍ତ୍ରରେ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇ, ଅମେରିକାନ୍ ସାମରକ କମିଶନ୍ ଦ୍ଵାରା ତାଲିମ ହୋଇ ପୁର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେକୌଣସି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଯୁଦ୍ଧଭଣ୍ଡ କରିପାରିବେ ।” ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ସିଙ୍ଗମାନ୍ସ ଦୁଇଥର ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, “ମେ ଓ ଜୁନିୟାସ କୋରୀର ଇତିହାସରେ ବଡ଼ସଙ୍କର ସମୟ ହେବ ।”

ପର ହୋଇଥିବା ଦକ୍ଷିଣ କୋରୀ ଅଫିସରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ଅନୁସାରେ, ମେ ମାସରେ ସାମରକ ଅଫିସରମାନଙ୍କ ଏକ ସଭାରେ ଉତ୍ତରକୋରୀ ଅଭିଯାନପାଇଁ ତନୋଟି ଯୋଜନା ଅଲଗା ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୦ ମେ ୨୯ ତାରିଖରେ ଉତ୍ତର କୋରୀ ରାଜଧାନୀ ପଙ୍ଗୟଙ୍ଗଠାରୁ ‘ପେକିଙ୍ଗ୍‌ଡେଲ୍’ର ସମ୍ବାଦଦାତା ଗବର ପଠାଇଥିଲେ ଯେ ଦକ୍ଷିଣ କୋରୀ ସୈନ୍ୟମାନେ ଖାଅଆଣ ନିକଟରେ ସମବେତ ହୋଇ ଉତ୍ତରୀୟ ସୂକ୍ଷ୍ମ ନରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅମେରିକାନ୍ ଉଡ଼ାଜାହାଜମାନେ ଦକ୍ଷିଣ କୋରୀର ଗରିବ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ପଇନ୍ତ୍ରସ ମାରୁଛନ୍ତି । ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ଅମେରିକାନ୍ ସାମ୍ବାଦିକ ପୁଲଭିନ୍ ହଂକଂଠାରୁ ‘ନିଉୟାର୍କ ଟାଇମ୍ସ’କୁ ଲେଖିପଠାଇଲେ, “ଅମେରିକା ଦ୍ଵାରା ତାଲିମ୍ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଦୈଦେଶିକ ସେନାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦକ୍ଷିଣକୋରୀ ସେନା ସବୁଠାରୁ ଭଲଭାବରେ ଅମେରିକାନ୍ ଛଅଟର ଗଢାହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ପୋଷାକ ଅମେରିକାନ୍ ଢଙ୍ଗର, ସେମାନେ ଅମେରିକା ତୟାରା ଯାନବାହାନ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଅମେରିକା ତୟାରା ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ବହୁବର୍ଷ ପର ଅତି ନିବିଡ଼ଭାବରେ

ତାଲମ୍ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅନେକ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଅମେରିକାନ୍-
ମାନଙ୍କ ପରି ଆଗ୍ରହ କରନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି
ଅଗ୍ନିକୁମାରୀନେ ବସିବ ହୋଇ ବିଚାରନ୍ତି ଯେ ଅମେରିକାନ୍
ସୈନ୍ୟମାନେ ଅଜାଯାଏ କୋରଥ ଦଖଲ କରି ରହିଛନ୍ତି ।”

ଜୁନ୍ ୫ ତାରିଖରେ ‘ଟାଇମ୍’ କାଗଜ ଅସ୍ଥାଳନ କରି
ଲେଖିଥିଲା, “ଦକ୍ଷିଣ କୋରଥ ବାହୁନୀ ଛେଟ ହେଲେ କ’ଣ
ହେବ, ଏହା ଏଣିଆର ସବୋଲୁ ବାହୁନୀ ।” ସାମରିକ କମିଶନ୍‌ର
ନେତା ଜେନେରାଲ୍ ରଚେର୍ସ୍ ‘ହେରଲ୍ଡ ଟ୍ରାଇବ୍ୟୁନ୍’ କାଗଜର
ସମ୍ବାଦଦତ୍ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି କହିଥିଲେ, “ଅମେରିକାର
ଟିକସଦାତା କୋରଥରେ ଏକ ସୈନ୍ୟବାହୁନୀ ପାଇଛି, ଯାହାକି
ଏ ଦେଶରେ ତାର ଖଟାଯାଇଥିବା ପୁଞ୍ଜିକୁ ରକ୍ଷାକରିବା ପାଇଁ ସୁନ୍ଦର
ଜରୁଆଳ କୁକୁରର କାମ କରିବ । X X X ୫୦୦ ଜଣ
ରୁକ୍ଷିମାନ ଯୁଦ୍ଧସୁରୁଣୀ ଅମେରିକାନ୍ ଅଫିସର୍‌ଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାରରେ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କରାଯାଏ ଫଳରେ ଆମ ପାଇଁ ଲଢ଼େଇ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଏକରକ୍ଷ ସୈନ୍ୟ ତୟାର ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୈନ୍ୟ
ଫିରିକନରେ ୧୩୧୪ ଜଣ ଅମେରିକାନ୍ ଅଫିସର୍ ନିୟୁକ୍ତ
ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ କୋରଥ ଅଫିସର୍‌ମାନଙ୍କ ସହିତ କାମ କରୁଛନ୍ତି ।
୩୮ ଅସାଂଶର ଯୁଦ୍ଧସାମ୍ମୁଖ୍ୟରେ ସେମାନେ କୋରଥ ଅଫିସର୍‌ମାନଙ୍କ
ସହିତ ରହିଛନ୍ତି ।” ଏହା ଯୁଦ୍ଧଆରମ୍ଭର ୨୧ ଦିନପୂର୍ବର ବିବୃତ୍ତି ।
ସାମ୍ବାଦିକ ସୁଲିଭର୍‌ନ୍ ନିଜକାଗଜକୁ ଖବର ପଠାଇଲେ, “ଦକ୍ଷିଣ
କୋରଥ ନେତାମାନଙ୍କ ମୁହଁରୁ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧଅଲେଚନା
ଶୁଣାଯାଇଛି ।”

ଏହି ସମୟରେ ଅବସ୍ଥା ଦୁର୍ଭାବରେ ଗଡ଼ିଲା ।
ଅମେରିକାର ଏକ ଉଚ୍ଚସ୍ତରର ତନିଜଣିଆ କମିଶନ୍ ସୁଦୂର

ପ୍ରାଚୀନକୁ ଅପିଲେ । ଏହି କମିଶନ୍ ର ସଭ୍ୟଥିଲେ, ଯୁଦ୍ଧସେନାବଳୀ
 ଜନ୍ ସନ୍, ଯୁଦ୍ଧବିଭାଗର ପ୍ରଧାନକର୍ତ୍ତା ଦ୍ଵାଦଲେ, ଏବଂ ଅମେରିକା
 ସରକାରଙ୍କ ଦୈନିଦିକ ନୀତିର ପରାମର୍ଶଦାତା ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ନେତା
 ଜନ୍ ଡାଲିସ୍ । ଏମାନେ ଜେନେରାଲ୍ ମାକ୍‌ଆର୍‌ଲ୍‌ଙ୍କ ସହିତ
 ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗର-ପରିସ୍ଥିତି ଅଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ
 ଜୁନ୍ ୨ୟ ସପ୍ତାହରେ ଜନ୍ ଡାଲିସ୍ କୋରିଆ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ
 ଆସିଲେ । ତାଙ୍କର କୋରିଆପରିଦର୍ଶନର କେତେକ କୌତୁହଳପ୍ରଦ
 ଛବି ଅମେରିକାର ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।
 ଜେନେରାଲ୍ ରବର୍ଟସଙ୍କ ଭାଷାରେ ଯାହା ଯୁଦ୍ଧ ସାମ୍ବନ୍ଧୀୟ, ସେହି
 ଉତ୍ତରଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରିଦର୍ଶନ କଲବେଲେ ଗୋଟିଏ
 ସରସ୍ତ୍ର ଯୁଦ୍ଧଗାଡ଼ିରେ ଡାଲିସ୍ ଛିଡ଼ା ହେବାର ଫୋଟ ଉଠିଛି ।
 ଅନ୍ୟ ଏକ କୌତୁହଳ ଉଦ୍ରେକକାରୀ ଛବି ହେଉଛି, ଡାଲିସ୍
 ଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିକଟରେ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର (ଖାତ) ପରିଦର୍ଶନ କଲବେଲେ
 ଫୋଟ । ସୋଭିଏଟ୍ ପ୍ରତିନିଧି କୋସେସ୍ ମଲିକଙ୍କ ଭାଷାରେ,
 “ମିତ୍ରର ଡାଲିସ୍ ଓ ମିତ୍ରର ମୁଣିଷ୍ଟ ଫୁଲ ତୋଳିବା ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଥିଲେ, ଏହି କଲ୍ୟାଣ କେହି କରିବେ ନାହିଁ ।
 ଡାଲିସ୍ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ନିରାଶ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧଖୋର ସ୍ଵପ୍ନ
 ଅନୁରୂପ ବିଷୟ ଅଲୋଚନା କରିବାପାଇଁ ପାଇଥିଲେ ।”

ଯୁଦ୍ଧସାମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରିଦର୍ଶନକରି ଫେରିବାପରେ ଜୁନ୍ ୧୯
 ତାରିଖରେ ଜନ୍‌ଡାଲିସ୍ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆ ଏସେମ୍ବଲିରେ ଏକ ଭାଷଣ
 ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଏସେମ୍ବଲି ସଭ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବୋଧନ କରି
 କହିଥିଲେ, “ସ୍ଵାଧୀନ ଦୁନିଆର ଅତି ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିବନ୍ଧ
 ରହିଛି । କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସହିତ ସାଲିସ୍ କରିବାର ଅର୍ଥ ଧୂସ
 ପଥରେ ଚାଲିବା ।” ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କୁ ଡାଲିସ୍ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ,

“କମ୍ୟାନିଜମ୍ ବରୁଦ୍ଧରେ ଲଢୁଥିବା ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆକୁ ନୈତକ, ଅର୍ଥକ, ସକଳପ୍ରକାର ଅବଶ୍ୟକୀୟ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ଅମେରିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।” ସେହି ସଭାରେ ସିଙ୍ଗମାନ୍ସ ଆସ୍ଥାନନ କରିଥିଲେ, “ପଦ ଗଣତନ୍ତ୍ରକୁ ଶୀତନଯୁଦ୍ଧରେ (ଅମଳ ବଳନୀତରେ) ରକ୍ଷା କରିପାରିବୁ ନାହିଁ, ଅତମ ଗରମ ଯୁଦ୍ଧରେ (ତୋପବନ୍ଧୁକ ଲଢ଼େଇରେ) ବିଜୟ ହାସଲ କରିବୁ ।”

ଏହି ସମୟରେ ଉଭୟ କୋରିଆର ମିଳନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅତି ପ୍ରବଳ ଭାବରେ ଦେଖାଦେଇଥିଲା । ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆ ଏଡ଼ମିର ଅନେକ ସଭ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକତୀକରଣପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତଥିଲେ । ଉତ୍ତରକୋରିଆ ସରକାର ଏକ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଳନର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଟେ କଲେ । ପ୍ରସ୍ତାବଟି ହେଉଛି, ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭା ମିଳିତ ଭାବରେ ସମଗ୍ର କୋରିଆର ଶାସନଭାର ବହନ କରିବେ ଏବଂ ଏମାନେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକତୀକରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ । ଉତ୍ତରକୋରିଆ ସରକାରଙ୍କ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆ ସରକାରଙ୍କ ସହିତ ଅଲୋଚନା କରିବା ପାଇଁ ଏକତୀକରଣ ପ୍ରତିନିଧି ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆକୁ ପଠାଗଲେ । ଏହି ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଦକ୍ଷିଣସୀମାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବାମାତ୍ରେ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗିରଫ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆର ଚୁରୁଅଡ଼େ ଉତ୍ତରକୋରିଆ ପ୍ରସ୍ତାବ ସଂସଦର ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅମେରିକା ସରକାରଙ୍କ ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରତିନିଧି, ଡାଲିସ୍ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାରେ ଯେଉଁ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଲେ, ତାହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, “ତୁମେ ଉତ୍ତରକୋରିଆ ସରକାର ସହିତ ମିଳାମିଶା କରନାହିଁ । ତୁମେ ଲଢ଼େଇକଲେ ଅମେ ସକଳପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ ।”

ଜୁନ ୨୧ରେ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆକୁ ବିଦାୟଦାଣ୍ଡରେ ସେ କହିଥିଲେ, “କୋରିଆ ଅଜ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ବା ଏକାକୀ ନୁହେଁ । X X X ମାକ୍‌ଆର୍‌ଥରଙ୍କ ସହିତ ମୋର ଅଲଗାତନା ପରେ ସଠିକ୍ କାମ ଅରମ୍ଭ ହେବ ।” ସିଙ୍ଗମାନ୍‌ସ୍କୁ ଏକ ବିଦାୟକାଳୀନ ପତ୍ରରେ ଡାଲିସ୍ ଲେଖିଥିଲେ, “ପେଉଁ ମହାନାଟକ ଅନୁପ୍ରାଣ କରୁଛି, ସେଥିରେ ଅପଣଙ୍କ ଦେଖି ପେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତିମୁଳକ ସୁମିତ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରିବ, ମୋର ମତରେ ତାହାର ଯଥେଷ୍ଟ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି ।” ଏହା ଯୁଦ୍ଧ ଅରମ୍ଭ ହେବାର ଟଦାନ ପୂର୍ବର ସନ୍ଦେଶ । ବଲିଭର ‘ଅବ୍‌କାଉଁଭର’ କାଗଜର ମଢ଼ରେ ଯୁଦ୍ଧ ଅରମ୍ଭରେ ବିଳମ୍ବ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ପରିସ୍ଥିତି ଯେପରି ଗତ କରୁଥିଲା, ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆ ଆସେ ଆସେ ଉତ୍ତର କୋରିଆରେ ମିଶିଯାଇଥାନ୍ତା । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ନିର୍ବାଚନରେ ସିଙ୍ଗମାନ୍‌ସ୍କ ଦଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ପରାସ୍ତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅମେରିକାନ୍ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସିଙ୍ଗମାନ୍‌ସ୍କଙ୍କୁ ଜବରଦସ୍ତି ଗାଦିରେ ବସାଇ ରଖିଥିଲେ । ମାର୍ଶାଲ ଯୋଜନାର ପ୍ରଧାନ ଗୁଳକ ହାସିମାନ୍‌ଙ୍କ ବିବରଣୀରୁ ଜଣାଯାଉଥିଲା, ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆର ଅର୍ଥନୀତି ପୂର୍ବପୂର୍ବ ଭାଙ୍ଗିଯିବା ପରିସ୍ଥିତିରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଅମେରିକା ସାହାଯ୍ୟ ନିକଲେ ସରକାର ତୃଷ୍ଣିବାର ଉପାୟ ନଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉତ୍ତରକୋରିଆର ସୁଚ୍ଛଳ ଅବସ୍ଥା ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରି ସିଙ୍ଗମାନ୍‌ସ୍କ ଶାସନ ପକ୍ଷରେ ଏକ ବଡ଼ ବିପଦର କାରଣ ହୋଇଥିଲା ।

ଜୁନ୍ ୨୪ର ଏକ ରିପୋର୍ଟରେ କୋରିଆକମିଶନ୍ ଲେଖିଛି, “ମିଳିତଜାତୀୟତ୍ତର କ୍ଷେତ୍ର ପରିଦର୍ଶନମାନେ କହୁଛି ୩୮ ଅକ୍ଟୋବର ଉତ୍ତରପଟେ ଉତ୍ତରକୋରିଆ ବାହୁନୀର ଅସାଧାରଣ ଗତବିଧି ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉନାହିଁ । ତେଣୁ ସୀମାନ୍ତର ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥା କଞ୍ଚଳ

ବଦଳିବାର କୌଣସି କାରଣ ଦିଶୁନାହିଁ ।” ଯୁଦ୍ଧରେ ଧୂସପତିଥିବା ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଅ ଅପିସରମାନେ କହନ୍ତି, ଜୁନ୍ ୨୪ ତାରିଖରେ ସେମାନଙ୍କର ମାମୁଲି ଶକ୍ତିବାର ଛୁଟି ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇ ପରଦିନ ଉତ୍ତରକୋରୀଅକୁ ଅଭିଯାନ କରିବାପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୨୫ ତାରିଖ ଭୋରରୁ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ-ପର କେତୋଟି ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ସମ୍ବାଦ ପରିବେଶକମାନେ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ନାହାନ୍ତି । ଜୁନ୍ ୨୫ ତାରିଖରେ ଉତ୍ତରକୋରୀଅର ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏକ ବିବୃତ୍ତରେ କହିଛନ୍ତି, ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଅ ସୈନ୍ୟମାନେ ସେହିଦିନ ରାତି ନିପାଦୁରୁ ଉତ୍ତରକୋରୀଅକୁ ମାଡ଼ିଆସିଛନ୍ତି । ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅନୁମତି ପାଇ ଉତ୍ତରକୋରୀଅ ସୈନ୍ୟମାନେ ପ୍ରତିଅବମାନ କରି ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଅର ଅଭିଯାନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ପୁଣି କହିଛନ୍ତି, ଉତ୍ତରକୋରୀଅ ସରକାର ଦକ୍ଷିଣ କୋରୀଅ ସରକାରଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ଦେଖିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ବେପରୁଆ ଉତ୍ତେଜନାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ ନହେଲେ ଉତ୍ତରକୋରୀଅ ସମ୍ବରତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହ୍ରାସ କରିବ । ଜୁନ୍ ୨୫ ତାରିଖର ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବୃତ୍ତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ ନିରାପତ୍ତିପରିଚୟର ବିବରଣୀକୁ ଅଣି ନଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଖବର ହେଉଛି, ଜୁନ୍ ୨୫ର ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଅ ସରକାରର ଏକ ସାମରିକ ଇସ୍ତଫାର । ଏଥିରେ ଦାବା କରାହୋଇଛି, ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଅ ସୈନ୍ୟମାନେ ‘ହାଇକୁ ଉପରେ ପ୍ରତିଅବମାନ ଚଳାଇଛନ୍ତି । ହାଇକୁ ୩୮ ଅଷାଂଶର ଉତ୍ତରରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହି ଇସ୍ତଫାରରୁ ଜଣାଯାଉଛି ଜୁନ୍ ୨୫ ରେ ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଅ ସୈନ୍ୟ ଉତ୍ତର କୋରୀଅରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ଏହି ଧରଣର ଖବର ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କର ଶିଶୁବିଭାଗ ପୃଷ୍ଠା
କରିନାହିଁ । କେଉଁ କେଉଁ ଖବର କାଗଜ ଅତି ନଗଣ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ
ଏହି ଖବର ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନେ ଏହି ସମ୍ବାଦକୁ ଛାପିବାକୁ
ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତର କୋରିଆ ସୈନ୍ୟମାନେ ସେଓଲ ଦଖଲ କରିବା
ପରେ ପିଙ୍ଗ୍ୟାନଗ୍ର ସରକାରର ଚେତେଇ ଗୁପ୍ତ ଦଲିଲ ଜବତ
କରିପାରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଯୁଦ୍ଧର ଉତ୍ତରୀ ସଫଳତାରେ ବହୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ
ତଥ୍ୟ ରହିଛି । ସେସବୁର ଫୋଟ ଉଠାଇ ଉତ୍ତର କୋରିଆ
ସରକାର ମିଳିତଜାତସଂଘର ଅନୁସନ୍ଧାନପାଇଁ ପଠାଇଦେଇଛନ୍ତି ।
ଅମେରିକା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କୋରିଆକୁ ବହୁଆଗରୁ ଯୋଗାଡ଼ କରୁଥିବା
ପ୍ରମାଣ ଏଥିରେ ରହିଛି । ‘କୋରିଆ କମିଶନ୍’ କିପରି ଅମେରିକା
ସରକାରର ଇଚ୍ଛାଅନୁରୂପ ମତ ଦେବ, ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ଜଣେ
ଦୁଇଜଣ ସଭ୍ୟ ସ୍ୱାଧୀନ ମନୋଭାବର ସୂଚନା ଦେଉଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ନିଅଗଲ, ସିରିଆ
ପ୍ରତିନିଧିକୁ ଦେଲାଲ ଭୂର୍ଜୀର ପ୍ରତିନିଧିକୁ ନିଅଗଲ, ଏସବୁ
ବିବରଣୀ ଏହି ଦଲିଲମାନଙ୍କରେ ଅଛି । ଏହି ଦଲିଲମାନଙ୍କର
ସତ୍ୟତା ପ୍ରତି ଆମେରିକାନ୍ ମହଲରୁ ଆଜିଯାଏ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ
ଅଭାବ କରାଯାଇନାହିଁ । କେବଳ ନୀରବ ଚନ୍ଦ୍ର, ଏସବୁ ସଫଳତାରେ
କୌଣସି ଅଲେଚନା ନକରି ଦଲିଲରେ ହିଁ ତଥ୍ୟକୁ ସାଧାରଣଙ୍କ
ଠାରୁ ଲୁଚାଇରଖିବା ଉଦ୍ୟମ ହେଉଛି । ଅମେରିକା ତରଫରୁ
କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିବାଦ ନ ହେବାଯାଏ, ଏହିସବୁ ଦଲିଲରୁ
ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ସଠିକ ବୋଲି ଧରିନେବାକୁ ହେବ ।

ଏହାଛଡ଼ା ଯୁଦ୍ଧରେ ଧରପଡ଼ିଥିବା ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆର ବହୁ
ସରକାରୀ ନେତା ଓ ସାମରିକ ଅଫିସର ଯୁଦ୍ଧଅସ୍ତ୍ରୋଜନ ସଫଳତାରେ

ବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଯୋଗାଇଛନ୍ତି । ସିଙ୍ଗମାନ୍‌ରାଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ରାଜନୀତିକ ପରମର୍ଶଦାତା ଧରା ପଡିବା ପରେ ଜୁଲାଇ ୨୧ରେ ଏକ ବିବୃତିରେ କହିଛନ୍ତି, “ଅନ୍ଧମଣିର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲବେଳେ ମାକ୍‌ଆର୍ଥର ଏହିବର୍ଷ ଜୁଲାଇ ପୂର୍ବରୁ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରିଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କର ଧାରଣାଥିଲା, ଚୀନ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟମାନେ ଜୁଲାଇ ମାସରେ ଫର୍ମୋଜା ଅଭିଜ୍ଞାନ ଆରମ୍ଭ କରିବେ । X X X । ଜୁନ ୨୫ ସକାଳେ ସିଙ୍ଗମାନ୍‌ରା ମାକ୍‌ଆର୍ଥରଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏହି ଗୁପ୍ତଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ।” ଉତ୍ତର କୋରିଆ ସରକାରଙ୍କ ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରୀ ନିଙ୍ଗ ବିବୃତିରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, ୧୯୫୦ ମେ ମାସରେ ଉତ୍ତର କୋରିଆ ସରକାର ବିଶ୍ୱପ୍ରସ୍ତୁତିରୁ ଖବର ପାଇଲେ ଯେ ଜୁନର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆ ଅନ୍ଧମଣି ଆରମ୍ଭ କରିବ । ସେଥିପାଇଁ ଉତ୍ତରକୋରିଆ ସରକାର ଅଗରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଥିଲେ ।

ପ୍ରଚୁର ପ୍ରମାଣ ରହିଛି, ଆମେରିକାର ପ୍ରଚରାଚନା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆ ସୈନ୍ୟ ଉତ୍ତରକୋରିଆ ଉପରେ ଅନ୍ଧମଣି ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେମାନେ ଅଶା କରିଥିଲେ, ‘ଆମେରିକାନ୍ ଛଅଟର ଗଡ଼ା’ ସୁସଜ୍ଜିତ ସୈନ୍ୟ ଅତି ସହଜରେ ଉତ୍ତର କୋରିଆକୁ ଦଖଲ କରିନେବେ । ସେମାନେ ଜାଣି ନଥିଲେ ୫ ବର୍ଷ ସ୍ୱାଧୀନତା ଉପଭୋଗ କରିଥିବା ଜନସେନାର ଶକ୍ତି କ’ଣ । ଯେଉଁମାନେ ଜିନିଷକୁ ପରାଧୀନ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ଜିନିଷକୁ ଶୋଷଣ କରିବା ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଧର୍ମ, ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ଜିନିଷକୁ ଦ୍ୱ୍ୟନ୍ତରାଳରେ ଦେଖନ୍ତି, ଜିନିଷର ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି କଳନା କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଉତ୍ତର କୋରିଆର ଜିନିଷବାହୁଣୀ ଏକ ମହତ୍ ଅଦର୍ଶ, ଉଚ୍ଚ ଲବ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ଲଢ଼ିଲବେଳେ, ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆ ସରକାରର

ଭଡ଼ାଟିଆ ସୈନ୍ୟ, ବାହାରେ ବେକାର ହୋଇ ଫକ୍ତାରେ ଉପାସରେ ସ୍ଥିତିରେ ଅପେକ୍ଷା ସୈନ୍ୟ ହେବା ଭଲ ଭାବି ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଜନବାହୁନୀର ପ୍ରାଣମୂର୍ତ୍ତି ନିଜେ ଅଗରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ସୈନ୍ୟ ତଟ୍ଟିବା କୌଣସିଠାରେ ଦେଖାଯାଇନାହିଁ । ଚୀନର ଗୃହଯୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଚୀନୀ ସେନାରେ ଅମେରିକାନ୍-ତାଲିମ୍ ସୈନ୍ୟ ଜନବାହୁନୀ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବ୍ସ ହୋଇଥିଲେ । ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ଭିତରେ କୌଣସି ସ୍ଵାର୍ଥସଂଘର୍ଷ ନଥିଲା । ଉଭୟେ କୃଷକପ୍ରିୟ ଶ୍ରେଣୀରୁ ଜନ୍ମ, ଏବଂ ଉଭୟେ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆର ସରକାରୀ ସେବାରେ ଥିଲେ । ଚେଣ୍ଟି ଉତ୍ତରକୋରିଆ ସୈନ୍ୟଙ୍କର ପ୍ରବଳ ପ୍ରତିରୋଧ ଅଗରେ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ନୈତିକତା ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଲା, ସେମାନେ ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ ଅସୁସ୍ଥମର୍ତ୍ତବ୍ୟ କଲେ, ସପ୍ତାହକ ପରେ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆ ସେନାର କୌଣସି ସଂଗଠିତ ଛାଡ଼ି ରହିଲା ନାହିଁ । ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଅମେରିକାନ୍ ହାତହତ୍ୟାର ଉତ୍ତରକୋରିଆ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ହାତରେ ପଡ଼ିଲା । ‘ନିଉୟାର୍କ ଟାଇମ୍ସ’ କ ଗଜେଲ ଜୁଲାଇ ୨୭ ସଂସ୍କରଣରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି, ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆନ୍-ମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଅମେରିକାନ୍ ଅସ୍ତ୍ର ଜବତ କରି ଉତ୍ତରକୋରିଆ ସୈନ୍ୟ ସେସବୁ ଅମେରିକାନ୍ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧର ଗତି ଅନ୍ୟମାର୍ଗ ଧରିଲା, ତାହା ଉଦ୍ୟୋଗ-ମାନଙ୍କର ବଲ୍ଲୀନା ଅନୁରୂପ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଏହା ଅମେରିକାନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ବିରୋଧୀ ମୁକ୍ତ ସଂଗ୍ରାମର ରୂପ ଧରିଲା ।

ଅମେରିକାନ୍ ମାନେ ମନେ କରିଥିଲେ ପ୍ରଭୁଦେବ ଅମେରିକାର ଘୋରସୈନ୍ୟଙ୍କ ନାଁ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଉତ୍ତର କୋରିଆ ସୈନ୍ୟ ଛଳିଆ ହୋଇ ପଳାଇଯିବେ । କିନ୍ତୁ ଠିକ୍ ତାର ବିପରୀତ

ବଢ଼ିଲା । ଅମେରିକାର ଗୋଷ୍ଠସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ଛବେଇ ଦେଇ ପଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଅମେରିକାର ସମରବାଦୀଙ୍କ ମନରେ ଛନକା ପଶିଲା । ଅମେରିକା ସୈନ୍ୟଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଅମେରିକାର ‘ଏସୋସିଏଟେଡ୍ ପ୍ରେସ୍’ର ସମ୍ବାଦଦାତା ଲେଖିଛନ୍ତି, “ମୁବେ ଏହିପରି ରୁଷଭାବରେ କୌଣସି ସୈନ୍ୟବାହିନୀର କୌଣସିଠାରେ ମୋହ ତୁଟି ନଥିଲା । x x x ପଦ ଗତ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଅଦମ୍ୟ ‘ଲଲିଭାଇଜର୍’ଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ଦମନ କରିବାକୁ ଯାଇ ଅମେରିକାର ଅଶ୍ୱବାହିନୀ ଅଧୁନିକ ଟ୍ୟାଙ୍କବାହିନୀର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥାନ୍ତେ ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଯେମିତି ବିସ୍ମୟ ଓ ବିକ୍ରମ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତେ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଅମେରିକା ବାହିନୀ କୋରିଆରେ ବିକ୍ରମ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ।” କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ, ‘ଗୁଲ୍’ ମାନେ ପ୍ରାଣ ବିକଳରେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଗୋଷ୍ଠସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରୁ ହଟାଇ ପାରୁଛନ୍ତି ।

କୋରିଆର ଗୁହ୍ୟଯୁଦ୍ଧ ବାସ୍ତବରେ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆ ଭିତରେ ଯୁଦ୍ଧ ନୁହେଁ । ଏହା କେତେକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଦଳଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମଗ୍ର କୋରିଆଜାତର ଯୁଦ୍ଧ । ତେଣୁ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଉଭୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ସିଙ୍ଗମାନ୍ସ ସରକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଲା, ଦକ୍ଷିଣରେ ଗରିଲ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ଉଠିଲା । ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆ ସେନା ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଗଲେ, ଏହା ପୁରସ୍କାର ଅମେରିକାନ୍ ରିଟ୍ରେସି ଯୁଦ୍ଧରେ ପରିଣତ ହେଲା । ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆ ବାହିନୀର ବହୁସୈନ୍ୟ ଅସୁସମର୍ପଣ କରି ଜନବାହିନୀରେ ଯୋଗ ଦେଲେ, ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆର ବହୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ଉତ୍ତରକୋରିଆ ସରକାର ସହିତ ସହଯୋଗ କଲେ । କୋରିଆବାସୀଙ୍କ ଅଖିରେ ଦଶିଲେ, କେବଳ କେତେକ

ଅମେରିକାନ୍ ଦଲଲ ଏବଂ ଅମେରିକା ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ସୈନ୍ୟ । ଯେତେବେଳେ ‘ସମ୍ମିଳିତ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ପିତୃତ୍ୱପ୍ରିସାମ୍ମୁଖ୍ୟ’ ଘୋଷଣା କଲେ, ଦେଶଦ୍ରୋହୀ ସିଙ୍ଗ୍ମାନ୍ସ ଓ ତାର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଜନତାର ଅଦାଲତରେ ବିଚାର କରିଥିଲା, ଏବଂ ଅମେରିକା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୋରୀଅର ହସିଧିବାକୁ ଫେରାଇ, ଏହି ଘୋଷଣା ପତ୍ତିରେ ଅଗଷ୍ଟ ୨୭ ସୁଦ୍ଧା ୧୩, ୩୧ ୯, ୧୦ ୨ ବ୍ୟକ୍ତି ଦମ୍ଭିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସମଗ୍ର କୋରୀଅର ସାବାଳକ ସଙ୍ଗୀତ ଶବ୍ଦକର ୧୮ । ଏହି ଘୋଷଣାପତ୍ତିରେ ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଅର ୭୯, ୧୯, ୭୭୧ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିଲେ ।

ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଅରେ ଜନବାହିନୀ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଗବରପାଇ ଜନକମିଟି ସବୁ ପୁନର୍ବାର ମୁଣ୍ଡଟେକି ଉଠିଲେ । ଉତ୍ତରକୋରୀଅରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବା କୃଷିଫସ୍ତର ସମସ୍ତ ମୁକ୍ତି ଅଞ୍ଚଳରେ ଜାରି ହେଲା, ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ କୋରୀଅର ଗ୍ରାମ ଗହଳରେ ସିଙ୍ଗ୍ମାନ୍ସ ସରକାରର ଛାଡ଼ି ରହିଲା ନାହିଁ । ମୁକ୍ତିଯୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଦକ୍ଷିଣକୋରୀଅ ଜନତା ଅନନ୍ଦ ଓ ଅଗ୍ରହରେ ଅଗତର ହେଲେ । କେବଳ ସେଠିଲ ସହରରୁ ୩୦,୦୦୦ ଯୁଦ୍ଧକ ଜନବାହିନୀରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଅବେଦନ କରିଥିଲେ ।

କୋରୀଅ ଯୁଦ୍ଧ ଯେ ଅମେରିକାନ୍ ବିଶେଷୀ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଏହା ଅମେରିକା ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । କୋରୀଅ ଯୁଦ୍ଧସାମ୍ମୁଖ୍ୟରୁ ‘ନିଉୟାର୍କପୋଷ୍ଟ’ର ସମ୍ବାଦଦାତା ଲେଖିଛନ୍ତି, ଅମେରିକାନ୍ମାନେ ଦକ୍ଷିଣ କୋରୀଅବାସୀଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଅଣା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତି, ଶତ୍ରୁତା ଅଣଙ୍କା କରିବାପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ କାରଣ ରହିଛି । ଯୁଦ୍ଧସେନ୍ତରୁ ଫେରିଆସିଥିବା ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ କର୍ଣ୍ଣେଲ ମାକ୍ଲୁର୍ ଅତି ଖୋଲି ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି, “ଦକ୍ଷିଣ

କୋରଅବାସୀ ଅମକୁ ସୃଷ୍ଟାକରନ୍ତି ।” ‘ନିଉଜର୍ଭରନ୍’ କାଗଜରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି, “ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜଣାପଡୁଛି, କୋରଅସୁଦ୍ଧ ଯେପରି କୋରଅବାସୀଙ୍କର ପାସ୍ତାତ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼େଇ ।” ‘ଡେଲିକଂପାସ୍’ ସ୍ପୀକାର କରୁଛି, “ସାମରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କହିବାକୁ ଗଲେ ଉତ୍ତରକୋରଅ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମଗ୍ର କୋରଅରେ ପରିଣତ ହେଲାଣି । କାରଣ ଏହା ଦେଶର ଯେ କୌଣସି ଭାଗରୁ ଧନଜନ ସାହାଯ୍ୟ ସମ୍ଭବରେ ପାଇ ପାରୁଛି ।”

କୋରଅବାସୀଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଦେବା ଛଳନାରେ ଅମେରିକା ସୈନ୍ୟ କୋରଅଦେଶକୁ ଜାଲିଦୋଡ଼ ଗୁରୁଗାର କଲେଣି । ଅମେରିକାର ଉଡ଼ାଜାହାଜବାହନୀ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରଥମ ୩ ମାସ ଭିତରେ କୋରଅର ପୁରପଞ୍ଚୀରେ ଯେତେ ବୋମା ଅଞ୍ଜାଡ଼ିଛନ୍ତି, ତାହା ଜର୍ମାନୀ ଗଲ୍‌ୟୁଙ୍କର ୫ ଦର୍ଶ ଭିତର ଶିଳ୍ପଗନ୍ଧଳ ଇଂଲଣ୍ଡ ଉପର ପକାଇଥିଲା । କୋରଅବାସୀଙ୍କୁ ଜବତ୍ କରି ନପାରିବାରୁ ଅମେରିକାନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ କୋରଅକୁ ଇଂରାଜ ଫୁସ କରିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । କୋରଅଦେଶକୁ ମଝାଣିରେ ପରିଣତ କରୁଛନ୍ତି । ସାଧାରଣ କୋରଅବାସୀଙ୍କୁ ଅମେରିକାନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ ଅର୍ଦ୍ଧମନୁଷ୍ୟ ବୋଲି ସୃଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ତାଙ୍କୁଲ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ‘ଗୁର୍’ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି । ସେମାନେ ବାସସ୍ଥାନ ପଳାତକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୁଳି ଲୋଲବାକୁ ସଙ୍କୋଚ ସୁଦ୍ଧା ବୋଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କୋରଅନ୍ ଯୁଦ୍ଧବନ୍ଦୀ ଅମେରିକାନ୍ ମାନଙ୍କ ହାତରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟବହାର ପାଉଛି, ତାହା ନାଜୀ ଜର୍ମାନୀର ବ୍ୟବହାରଠାରୁ ଅମାନୁଷିକତାରେ ଦଳିପଡୁଛି । ଯେଉଁସବୁ ସ୍ଥାନ ଅମେରିକାନ୍ ମାନେ ଗୁଡ଼ିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି, ସେସବୁର ବାସିନ୍ଦାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସାଙ୍ଗ ଧରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ

ନାମଞ୍ଚ ହେଲେ ନିର୍ମମଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିପାରେ । କୋରିଆରେ ଅମେରିକା ସୈନ୍ୟଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଅତ୍ୟାଚାରର ଛବି ସମ୍ମୁଖ କରି ଉତ୍ତରକୋରିଆ ସରକାର ଏକ ସିନେମାଟ୍ରା ତୟାର କରିଛନ୍ତି । ତାହା ମିଳିତ ଜାତୀୟର ପରିଦର୍ଶନପାଇଁ ପଠାଯାଇଛି । କୋରିଆରେ ଅମେରିକା ସକଳସ୍ତ୍ରୀକାର ଆନ୍ତର୍ଜାତକ ବିଧାନକୁ ଅବମାନନା କରି ନିର୍ମମ ଅତ୍ୟାଚାର ଚଳାଇଛି । ଏହି ଅତ୍ୟାଚାରରେ ବିଦ୍ରୁତ ହୋଇ ଅମେରିକାର ସରକାର କାଗଜ ‘ଲାଇଫ୍’ର ସମ୍ପାଦକାତା ଲେଖିଛନ୍ତି, “ଏହି କାହାଣୀ ଯେପରି ଅତି କେବେ ଜଣେ ଅମେରିକାଙ୍କୁ ଲେଖିବାକୁ ନପଡ଼େ । ଏହା ଏକ ବିଭିନ୍ନ ଯୁଦ୍ଧର ବିଭିନ୍ନ କାହାଣୀ । ଯୋଗୁଁ ଅମେରିକା ଅଜଣାଏ ଲାଭିଥିବା ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ଭିତରେ ଏହା ସବୁଠୁଁ ବଳି ବିଭିନ୍ନ ।”

ଯୁଦ୍ଧ ନା, ଶାନ୍ତି ?

ଗଲା ମହାଯୁଦ୍ଧରେ ହୁଟଲର୍ ଯାହା କରିପାରି ନଥିଲା, ଅମେରିକାର ଯୁଦ୍ଧବାଦୀମାନେ ତାହା କରିପାରିଲେ । ସେମାନେ ମିଳିତ ଜାତୀୟର ଶାନ୍ତିପତାକା ହାତରେ ଧରି କୋରିଆରେ ଅସାନ୍ତର ନିଆଁ ଜାଳିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲେ, ମିଳିତ ଜାତୀୟର ମିଳନପାଠକୁ ଅମେରିକା ସରକାରର ଏକ ଅନୁଗତ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପରିଣତ କଲେ ।

ଯୁଦ୍ଧଶବ୍ଦର ଅମେରିକାରେ ପହଞ୍ଚିବାର କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷା ଭିତରେ ମିଳିତ ଜାତୀୟର ନିରାପତ୍ତ ପରିଷଦ ଉଦ୍ଧର କୋରିଆକୁ

ଅନ୍ୟମଣିକାଞ୍ଚ ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲ । ଯୁଦ୍ଧର ସଠିକ ବିବରଣୀ
 ନିରାପତ୍ତ ପରିଷଦ ପାଇ ନଥିଲା । କେବଳ କୋର ଅକମିଶନ୍ ଓ ଏକ
 ଅସ୍ତ୍ର ଓ ଫସେପ ବାଣୀ ନିରାପତ୍ତ ପରିଷଦରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ସେଥିରେ
 ଲେଖାଥିଲା, ସିଙ୍ଗାନ୍-ସରକାରଠାରୁ କମିଶନ୍ ଖବର ପାଇଛି
 ଯେ ଉତ୍ତର କୋର ଅନ୍ୟମଣି ଅରମ୍ଭ କରିଛି ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ବଡ଼
 ଆକାର ଧାରଣ କରିବା ବିପଦ ଦିଶୁଛି । ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଦ୍ଵାରା ଶାନ୍ତିସ୍ଥାପନ
 କରିବାପାଇଁ ସୁଚନା ଦେଇ, ଯେଉଁ ବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଏବଂ ସୁଚିତ୍ର
 ସୁପାରିଶ ପଠାଇବା ପାଇଁ କମିଶନ୍ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତ ଦେଇଥିଲା ।
 କମିଶନ୍ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ସୁଚନାକୁ ଗ୍ରହଣ ନକରି, ଏବଂ ସବିଶେଷ
 ବିବରଣୀ କିମ୍ବା ସୁପାରିଶକୁ ଅପେକ୍ଷା ନକରି ଅତି ତରତରରେ
 ନିରାପତ୍ତ ପରିଷଦ ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଗଲା । ଏହା
 ପୂର୍ବରୁ କାଶ୍ମୀର, ଲଦାଖ, ପାଲେଙ୍ଗାଲନ ପ୍ରଭୃତି ଅଞ୍ଚଳରେ
 ଅନ୍ୟମଣି ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ନିରାପତ୍ତ ପରିଷଦ ଅଗରେ
 ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଘଟଣାରେ ଉଭୟପକ୍ଷକୁ
 ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସବିଶେଷ ତଥ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ନକରି, ମିଳାମିଶାର ଉଦ୍ୟମ ନକରି
 ନିରାପତ୍ତ ପରିଷଦ ଏପରି ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲା ।
 ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତର କୋର ଓ ଦକ୍ଷିଣକୋର ଉଭୟେ
 ପରସ୍ପରକୁ ଅନ୍ୟମଣିକାଞ୍ଚ ବୋଲି ନିନ୍ଦା କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ
 ନିରାପତ୍ତ ପରିଷଦ ଉଭୟ ପକ୍ଷକୁ ନ ଶୁଣି, ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟ
 ଅନୁସନ୍ଧାନ ନକରି ଏକ ପକ୍ଷକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା
 ସାଧାରଣ ଅଭିନୀତରୂପେ ମଧ୍ୟ ମାରାତ୍ମକ ଥିଲା । ଏକ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷାକାଞ୍ଚ
 ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏପରି ଏକତରଫା ଅନ୍ୟାୟ ଯିଦ୍ଦାନ୍ତରେ
 ପହଞ୍ଚିବା ଅର୍ଥ ନିଜର ପ୍ରକୃତ ଭୂମିକା ସ୍ଵାଭାବିକ ଯୁଦ୍ଧୋତ୍ସାହ
 ହିତାୟତ ହୋଇଯିବା ଗୁଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ।

ଯେଉଁ ଅନ୍ୟାୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିରାପତ୍ତ ପରିଷଦ ଗ୍ରହଣ କଲ,
 ତାହା ମିଳିତଜାତିସଂଘର ମୂଳନୀତିକୁ କ୍ରୋଧିତ କରନ୍ତି । ମିଳିତ
 ଜାତିସଂଘର ବିଧାନରେ ଅଛି, କୌଣସି ଦେଶ ବରୁଦ୍ଧରେ
 କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବା ମୁହୂର୍ତ୍ତ ନିରାପତ୍ତ ପରିଷଦର ପାଞ୍ଚିତଶ ସ୍ଥାୟୀ
 ସଭ୍ୟଙ୍କର (ଅମେରିକା, ରୁଷ, ବ୍ରିଟେନ, ଫ୍ରାନ୍ସ ଓ ଚୀନର) ସ୍ୱୀକୃତି
 ଦରକାର । ତାହା ନ ହୋଇଯାଉଲେ ପ୍ରସ୍ତାବ ନାକଚ ହୋଇଯିବ ।
 ଏହାର କାରଣ, ଏହି ପାଞ୍ଚିଟି ଶକ୍ତି ଭିତରୁ ଯଦି ଜଣେ ମଧ୍ୟ ବିରୋଧ
 କରନ୍ତି, କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କେବଳ ବିବାଦକୁ ବଢ଼ାଇବ, ଶାନ୍ତିସ୍ଥାପନ
 କରିବ ନାହିଁ । ମିଳିତଜାତିସଂଘ ଶାନ୍ତିସ୍ଥାପନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗଢ଼ା,
 ତାହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସଫର୍ତ୍ତ ବଢ଼ାଇବା ନୁହେଁ । ଏହି ପ୍ରଧାନ ପାଞ୍ଚିଟି
 ଶକ୍ତି ଯଦି ମିଳାମିଶାର ଯତ୍ନା ଧରନ୍ତି, ଦୁନିଆରେ ଶାନ୍ତିରଙ୍ଗର ଆଶଙ୍କା
 ରହିବ ନାହିଁ । ମିଳାମିଶାର ନୀତି ଗୁଡ଼ିକଦେଲେ ଜାତିସଂଘର
 ମୂଳଗୀଠ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିବ, ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବ । ଜାତିସଂଘର
 ମୂଳଭିତ୍ତି ହେଉଛି ପଞ୍ଚଶକ୍ତିର ସହଯୋଗ । ଦୁନିଆର ବାସ୍ତବ ଅବସ୍ଥା
 ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ପଞ୍ଚଶକ୍ତିର ସହଯୋଗ ହେଉଛି ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ପାଇଁ
 ପ୍ରଧାନ ଅବଶ୍ୟକତା । ଦୁନିଆ ଅଜି ଦୁଇଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ—ଏକଅଂଶ
 ପୃଷ୍ଠିବାଦୀ ଦୁନିଆ, ଅନ୍ୟଟି ସାମ୍ୟବାଦୀ ଦୁନିଆ । ପୃଥ୍ବୀର ଶାନ୍ତିପାଇଁ
 ଏହି ଦୁଇଅଂଶ ଭିତରେ ସାଧାରଣ ସହଯୋଗ ଦରକାର । ଏକ
 ଅଂଶ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶକୁ ଜବରଦସ୍ତ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ
 କଲେ ଶାନ୍ତିଭଙ୍ଗ ହେବ, ପୃଥ୍ବୀରେ ମହାଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଯିବ । ଠିକ୍
 ସେହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶ ତାର ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ
 କରିବାପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନ ଏହା ସ୍ୱୀକାର ନକଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଦେଶ
 ମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଗୋପାଳରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲେ, ଏହା ମଧ୍ୟ
 ପୃଥ୍ବୀ ମହାଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଲାଗି ଯୋଗାଇବ । ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ

ଦେଶମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଥସଂଘର୍ଷ ରହିଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଏକଦଳ ପାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଶକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଏକ ଦଳକୁ ଜବତ କରିବାପାଇଁ ଯଦି ମିଳିତଜାତୀୟତାକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ମିଳିତଜାତୀୟତା ଶାନ୍ତିରାଜ୍ୟ ନହୋଇ ଯୁଦ୍ଧରାଜ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଯିବ । ମିଳିତଜାତୀୟତାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତାମାନେ ଏହି ବାସ୍ତବ ସତ୍ୟକୁ ଉପଲବ୍ଧ କରି ତାହାର ବିଧାନରେ ଏହି ପଞ୍ଚଶକ୍ତି ସହଯୋଗକୁ ମୂଳନୀତି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ କୋରୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କଲବେଳେ ନିରାପତ୍ତ ପରିସଦ ନିଜର ବିଧାନକୁ ଅବମାନନା କରନ୍ତି । ସୋଭିଏଟ୍ ରୁଷ୍ ଅନୁପ୍ରାପ୍ତିତ ହେଉଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ସଭ୍ୟ ଚୀନ ସରକାରଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇ ନଥିବା ଫଳସ୍ଥଳରେ, ନିରାପତ୍ତ ପରିସଦ ଉତ୍ତରକୋରୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କଲ । ପୃଥିବୀର ବହୁ ଅଭିନେତାଙ୍କ ମତରେ ଏହା ଏକାଢେଲେକେ ଅଦୈନୀନିକ ନିଷ୍ପତ୍ତି । ‘ପୃଥିବୀ—ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଓକଲସଦ’ ମଧ୍ୟ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜର ସୁଗନ୍ଧିତ ମତ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରକୋରୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିରାପତ୍ତ ପରିସଦ କୌଣସି ଶାସ୍ତି ବିଧାନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସଭାପତି ଟ୍ରୁମାନ୍ କୋରୀୟ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅମେରିକା ସୈନ୍ୟ ଯୋଗଦେବାପାଇଁ ହୁକୁମ ଦେଇଥିଲେ । କୋରୀୟର ଗୃହଯୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ୟ ଏକଦେଶର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଅନ୍ତିମଶକ୍ତିରାଜ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ନିରାପତ୍ତ ପରିସଦ ସେଥିପ୍ରତି ନଜର ନଦେଇ ଉତ୍ତରକୋରୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶାସ୍ତି ବିଧାନ କଲ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ନିରାପତ୍ତ ପରିସଦ ଅମେରିକାର ଅନ୍ତିମଶକ୍ତିରାଜ୍ୟ ଅଭିଯାନକୁ ନୈତିକ ସମର୍ଥନ ଯୋଗାଇଲ ।

କୋରଅସ୍ତ୍ରରେ ସବୁଠି ବଡ଼ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହେଉଛି, ମିଳିତଜାତସଂଘର ପତନ । ଜାତସଂଘର କୋରଅ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରର ଗତି ସୁଦ୍ଧା ରହିଲା ନାହିଁ, ଅଗରୁ ସ୍ଥିତିକୁ ବହୁ ଅନ୍ତର୍ଜାତକ ପିଛାନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଅବମାନନା କରାଗଲା । ୧୯୩୩ର ‘ଜେନିଭ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ’ ‘ଅନ୍ତର୍ମହାସା’ର ସଜ୍ଞା ନିରୂପଣ କରିଛି । ରୁଷିଆ, ଅମେରିକା, ବ୍ରିଟେନ ଆଦି ପ୍ରଧାନ ଦେଶମାନେ ଏହି ସଜ୍ଞାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ‘ଜେନିଭ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ’ରେ ପୃଷ୍ଠଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି, “କୌଣସି ଦେଶର ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅବସ୍ଥା ଅନ୍ତର୍ମହାସା ଅଦୌ କାରଣ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ; ପଥ—(କ) କୌଣସିଦେଶର ସ୍ୱାଧିନିତକ, ଅଧିନିତକ କିମ୍ବା ସ୍ୱାଧିନିତକ ଅନୁଲତ ଅବସ୍ଥା; (ଖ) କୁଶାସନର ଅଭିଯୋଗ; (ଗ) ବିଦେଶୀ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଧନଜୀବନ ଉପରେ ବିପଦର ସମ୍ଭାବନା; (ଘ) ବିପ୍ଳବ କିମ୍ବା ପ୍ରତିବିପ୍ଳବ ଆନ୍ଦୋଳନ, ଗୃହଯୁଦ୍ଧ, ଅସ୍ଥିରତା କିମ୍ବା ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ (ଙ) ଦେଶଭିତରେ କୌଣସି ଏକ ସ୍ୱାଧିନିତକ ବା ଅଧିନିତକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଛାଡ଼ି କିମ୍ବା ପ୍ରଚଳନ ।” ଉପରେକ୍ତ ବିଷୟମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ‘ଜେନିଭ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ’ ଅନୁସାରେ ଅନ୍ୟାୟ । ମିଳିତଜାତସଂଘର ବିଧାନ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଦେଶର ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟାପାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ପ୍ରଶଂସା ଦେଉନାହିଁ ।

ତେଣୁ କମ୍ୟୁନିଜମ୍‌କୁ ଦମନ କରିବା ବାହାନାରେ ଦୁଇଦଳ କୋରଅନ୍‌ଙ୍କ ଗୃହଯୁଦ୍ଧରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ମୁରୁରୁ ଅନ୍ତର୍ମହାସାର କାର୍ଯ୍ୟ । ଅମେରିକାର ‘ଟ୍ରୁମାନ ଜାତ,’ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସମସ୍ୟାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଅଧିକାର ଦାବୀ କରୁଛି । ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ କି ଧରଣର ସ୍ୱାଧିନିତକ,

ଅର୍ଜୁନେଇବ ଫସ୍ତା ସ୍ଥାପନ ହେବା ଉଚିତ, ଏହା ଅମେରିକାର
 ଶାସକମାନେ ଘୃଷ୍ଟ କରିବାକୁ ବସିଛନ୍ତି । ଏହା ଫଳରେ ଗ୍ରୀସର
 ଗୃହଯୁଦ୍ଧରେ ଅମେରିକା ହସ୍ତକ୍ଷେପକରି ତାର ସ୍ବାଧୀନତା ଅପହରଣ
 କରିଛି, ଭିଏଟନାମର ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମକୁ ଦଳି ଦେବାପାଇଁ
 ଅମେରିକା ଫରସୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀଙ୍କୁ ସାମରିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଉଛି,
 ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଚୀନକୁ ବାସନ୍ଦ କରି ରଖିଛି । ଏହି ନୀତିଯୋଗୁଁ
 ମିଳିତଜାତିସଂଘ ତା'ର ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ଭୂମିକା ହରାଇବୁଥିବୁ, ଏବଂ
 ପୃଥିବୀ ଅନ୍ୟ ଏକ ମହାଯୁଦ୍ଧ ଆଡ଼କୁ ଗତି କରୁଛି ।

ଇତିହାସରୁ ଜଣାଯାଏ, ଗୃହଯୁଦ୍ଧରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର
 ଅନ୍ୟ ଏକ ରୂପ । ଅତୀତରେ ପେର୍ସିଆ ଗୁପ୍ତ ଅନ୍ୟ ଦେଶର
 ଅଭ୍ୟନ୍ତରାଣ ନୀତିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ
 ଦେଶର ସ୍ବାଧୀନତା ଅପହରଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି ।
 ଅନ୍ୟ ଗୃହଯୁଦ୍ଧରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପୂର୍ବପୂର୍ବ ଶେତଳ ବିରୋଧୀ କାର୍ଯ୍ୟ ।
 ଏହାଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଏକ ଦେଶର ଅଭ୍ୟନ୍ତରାଣ ଅଧିକାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର
 କରାଯାଉଛି ଏବଂ ସେହି ଦେଶ ଉପରେ ବିଦେଶୀ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ
 କରିପାରି ପୁରାପାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଉଛି । ଅନ୍ୟ ଦେଶର
 ଅଭ୍ୟନ୍ତରାଣ ବ୍ୟାପାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲେ ଶାନ୍ତିସ୍ଥାପନ ଆଦୌ
 ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ପେର୍ସିଆ ଦେଶର ଅଭ୍ୟନ୍ତରାଣ ସମସ୍ୟାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ
 କରିପିତ, ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ବର୍ଷକର ଚର୍ଚ୍ଚିତହୁଏ । ଏହା ଛଡ଼ା
 ଅନ୍ୟ ଗୁପ୍ତମାନଙ୍କ ମନରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମ ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ
 ସମ୍ପର୍କ ତଳୁ ତଳୁ ହେବ । ଏହି କାରଣରୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତରାଣ
 ନୀତିରୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ସବୁକଲେ ଅନ୍ୟାୟ ଓ ବିପତ୍ନଜନକ ବୋଲି
 ବିବେଚିତ ହୋଇ ଅସିଛି ।

ଗଲା ଶତାବ୍ଦୀରେ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଯୁକ୍ତଗୁପ୍ତ ଭିତରେ
 ଓଡ଼ିଶ ଗୁଲିଥିଲା । ଦକ୍ଷିଣର ଶାସକମାନେ ଉତ୍ତର ଗୁଲିଗୋଷ୍ଠୀ

(ଝେଟ) ମାନବ ଉପରେ ହୋଇ କଲେ । ଉତ୍ତରର ଶାସକମାନେ ଦକ୍ଷିଣରେ ଶୀତଦାସମାଲିକଙ୍କର ଅନ୍ତମଣିକୁ ପ୍ରତିହତ କରି ଶନ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଦକ୍ଷିଣଅଞ୍ଚଳକୁ ଅଭିଯାନ କରି ସେଠାର ପ୍ରତିକ୍ରୟଶୀଳ ଶାସକଗୋଷ୍ଠୀକୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତରେ ପରସ୍ତ କରି ସଂଗ୍ରହ ଦେଶପାଇଁ ଏକ ସମ୍ମିଳିତ ଶାସନ ଗଠିପାରିଲେ । ଏହି ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ଯୁକ୍ତବର୍ଷର ଇତିହାସରେ ଏକ ଗୌରବମୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଧିକାର କରି ପାରିଛି । ମେକ୍ସିକୋ ଦେଶର ୧୮୨୨-୨୭ ଗୃହଯୁଦ୍ଧର ଫରାସୀ ସରକାର ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୁକ୍ତବର୍ଷ ଅମେରିକା ଏହାର ପ୍ରତିବାଦ କରି ମେକ୍ସିକୋରୁ ବିଦେଶୀ ଚିନ୍ତନୀ ଉଠାଇନେବାକୁ ଦାବୀ କରୁଥିଲା । ସେବର ଅମେରିକା ସରକାର ମେକ୍ସିକୋର ଗୃହଯୁଦ୍ଧକୁ ‘ମେକ୍ସିକୋ ଜନତାର ଅଚେତ୍ନାତ୍ମକ ଅଧିକାର’ ବୋଲି ପ୍ରତିପାଦିତ କରିଥିଲେ । ଗୀନରେ ଉତ୍ତର କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟଶାସନ ସହିତ ଚ୍ୟାଙ୍ଗ୍ ସରକାରର ଲଢ଼େଇ ଚାଲୁଥିଲା । ଗୀନର ଏହି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଇଂଲଣ୍ଡ, ଅମେରିକା, ରୁଷ ସଂଗ୍ରହ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରି ସେଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ । କୋରିଆର ଗୃହଯୁଦ୍ଧରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନୀତି କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତି ନାହିଁ । କେବଳ ଦୁନିଆର ସବେ-ସବୁ ହେବ ପାଇଁ ଅମେରିକାର ଦୁର୍ଦ୍ଦଳ୍ୟ ଦାବୀ କୋରିଆ ଗୃହଯୁଦ୍ଧରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପର କାରଣ ହେଇଛି ।

ମେକ୍ସିକୋ ଜନତାର ଯେଉଁ ‘ଅଚେତ୍ନାତ୍ମକ ଅଧିକାର’ ଅମେରିକା ସରକାର ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲା, ସେହି ‘ଅଚେତ୍ନାତ୍ମକ ଅଧିକାର’ ପ୍ରୟୋଗ କରି ବିଲତ, ଅମେରିକା, ଫ୍ରାନ୍ସ, ରୁଷ ଅଦି ଦେଶର ଜନତା ନିଜ ନିଜ ଦେଶରେ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ, ଗୁପ୍ତବିପ୍ଳବ କରି ପ୍ରଗତିଶୀଳ ସମାଜ ଓ ସରକାର ଗଢ଼ିଛନ୍ତି । ଯେଉଁ କାରଣ

ଅମେରିକା ଅଜି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ରୁଦ୍ଧପଦାଦରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛି, ଏହିପରି ବିପ୍ଳବର ଠିକ୍ ସେହିଧରଣର କାରଣ ଦେଖାଇ ପ୍ରଗତିଶୀଳେଷୀ ପ୍ରତିକ୍ରମାଶୀଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ସରକାରମାନେ ବାହାରୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ ଅନୁସ୍ଥାନ ନଥିବାରୁ ପ୍ରତିକ୍ରମାଶୀଳ ଶକ୍ତିମାନେ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ସମ୍ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟାସ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁକ୍ତିରାସ୍ତ୍ର ଅମେରିକା ମିଳିତରାଜ୍ୟକୁ ଏହି ପ୍ରତିକ୍ରମାଶୀଳ ଅଭିଯାନରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛି । ଲାଟିନ୍ ଅମେରିକାର ୨୦ଟି ଦେଶ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁଠି ଦେଶର ଅମେରିକା ସାହୁକାର ହୋଇପାରିଛି, ସେ ସମସ୍ତେ ଅମେରିକାର ଅଜ୍ଞ ଅବସ୍ଥା କବଳପାତ୍ର ମିଳିତ ଜାତିସଂଘରେ ଅମେରିକାମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମ୍ଭବତଃ ମିଳିତ ଜାତିସଂଘ ଅମେରିକାର ହାତଦାରିସୀ ହୋଇପାରୁଛି ।

କୋରିଆରେ ଅମେରିକା ପ୍ରାୟ ଖଟାଇଛି, ସମଗ୍ର କୋରିଆରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବାର ବାସନା ପୋଷଣ କରୁଛି । ଏହା ସିଙ୍ଗାପୁର ସରକାର ସହିତ ହୋଇଥିବା ରୁକ୍ତିମାନଙ୍କରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାପଡୁଛି (ବରୁଥ ପରିଚ୍ଛେଦ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଅମେରିକାର ପାସନତ୍ତାରେ ଯେଉଁ ଧନକୁବେରମାନେ ନିଜ ହାତରେ ଧରିଛନ୍ତି, ସେହି ମର୍ଗେନ୍, ଦୁପ୍ରେ, ରକ୍ସଫିଲ୍ଡ ପ୍ରଭୃତି ଶିଳ୍ପପତିମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧାସମ୍ପ୍ରାମ୍ ଉତ୍ପାଦନରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ଏମାନଙ୍କର ସ୍ୱାର୍ଥ ରହିଛି । ଏହି ଶିଳ୍ପପତିମାନଙ୍କର ମୁଖପତ୍ର ‘ଉଏଲ୍‌ଡ୍‌ସ୍ ଜର୍ନଲ୍’ର ହିସାବ ଅନୁସାରେ କୋରିଆୟୁଦ୍ଧ ହେବାରୁ ବିକ୍ରୀ ବଢିଛି, ଏବଂ ବିକ୍ରୀ ଅନୁପାତରେ ଲାଭ ୩ ଗୁଣ ବଢିଛି । ୧୯୪୯ରେ ଯେଉଁ ଉତ୍ପାଦନ

ତାହା ଦୂର ହୋଇଛି । ଅମେରିକାର ଶାସକଶ୍ରେଣୀ ପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଭପ୍ରଦ ହୋଇଛି ।

କୋରିଆୟର ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । କୋରିଆ ନୃକରେ ଅମେରିକାର କୋରିଆ କେବଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏହା ଅମେରିକା ଫରକାରର ଗତବିଧିରୁ ଜଣାପଡୁଛି । କୋରିଆ ଗୃହଯୁଦ୍ଧରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅମେରିକା ତା'ର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ହାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ଵୀପ ଉପରକୁ ବଢ଼ାଇଛି । ଜୁନ ୨୭ ତାରିଖର ଘୋଷଣାରେ ସଭ୍ରପତି ଟ୍ରୁମାନ୍ ଅମେରିକାର ସନ୍ତୁମ ନୌବାହିନୀକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ଵୀପ ଅବରୋଧ କରିବାକୁ ହୁକୁମ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ପଟ୍ଟୋରଭ୍ରାତରେ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଚୀନର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସରକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ଵୀପ ଦଖଲ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କଲେ ଅମେରିକାବାହିନୀ ବାଧାଦେବ । ଅର୍ଥାତ୍, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ଵୀପରେ ପଳାତକ ଚ୍ୟାଙ୍ଗ୍‌କାଇସେକ୍ ଅବାଧରେ ଅମେରିକା ସାହାଯ୍ୟରେ ଚୀନର ସୁନର୍ଦ୍ଦଶଲ ପାଇଁ ସଜବାଜ ହୋଇପାରିବ । ଏହି ଘୋଷଣା ପରେ ଅମେରିକା ସେନାପତି ମାକଅର୍ଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ଵୀପକୁ ଯାଇ ଚ୍ୟାଙ୍ଗ୍ ସହୃଦ ସାମକେ ଅଲେଚନା ଚଳାଇଥିଲେ । ତାପରେ ଅମେରିକାର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତାରେ ଠୁଳହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଜାପାନୀ ମନ୍ତ୍ରୀ ଟାନାକା ୧୯୬୭ରେ ଏକ ସ୍ଵାରକପତ୍ରରେ ଜାପାନର ପୃଥ୍ଵୀ ବିଜୟ ପରିକଳ୍ପନାର ଏକ ଅଭ୍ରାସ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଲେଖିଥିଲେ, “ପୃଥ୍ଵୀ ଜୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଏଣିଅକୁ ଜୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଣିଅ ଜୟ ପାଇଁ ଚୀନ ଦଖଲ ଦରକାର, ଚୀନ ଦଖଲ ପାଇଁ ମାଞ୍ଚୁରିଆ ଓ ମାଙ୍ଗୋଲିଆ ଜୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ମାଞ୍ଚୁରିଆ ଓ ମଙ୍ଗୋଲିଆର ଦଖଲ ସକାଶେ ପ୍ରଥମେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତା ଓ କୋରିଆକୁ ଦଖଲ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ।” ଜାପାନୀ

ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ ଏହି ‘ତାନାକା ଯୋଜନା’କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାପାନର ପରାଜୟ ପରେ ଜାପାନରେ ଯୁଦ୍ଧଘାଟି ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ଅମେରିକାର ଡୋଲର-ପତ୍ରମାନେ ଏହି ‘ତାନାକା ଯୋଜନା’କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ବସିଛନ୍ତି ।

ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରଥମ ଅବସ୍ଥାରେ ଅମେରିକା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ଶୋଚନୀୟ ପରାଜୟ ହୋଇ ଏବଂ କୋରିଆବାସୀ ‘ବୁକ୍’ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କୋରିଆର ଅଧିକାଂଶ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଅମେରିକାର ଦ୍ଵାରମାନେ ବିତାଡ଼ିତ ହୋଇ ଯୁସନ୍ ବନ୍ଦରର ଏକ ସଙ୍କୀର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବକ୍ଷ ହେଲେ । ସେତେବେଳେ ଅମେରିକାର ରୂପସାଗରରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧଜାହାଜକୁ ଅଣି ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରରେ ଥିବା ବିରଟ ନୌବାହିନୀ ସହିତ ଯୋଗ କରି, ଗଲ ମହାଯୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତରାଧିପତିଙ୍କ ଅଭିଯାନବେଳେ ଅମେରିକା ଯେତେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସୈନ୍ୟସରଞ୍ଜାମ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା, ତାହାଠାରୁ ଦେଇବେଶୀ ସୈନ୍ୟସରଞ୍ଜାମ ବ୍ୟବହାର କରି କ୍ଷୁଦ୍ର କୋରିଆଦେଶକୁ ତୋଲର ଦୈତ୍ୟ ଶିଳିଦେବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କଲା । ଶତ୍ରୁର ଏହି ବିରଟ ଅଭିଯାନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାପାଇଁ କୋରିଆସୈନ୍ୟ ତାଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ବଦଳାଇ ଦେଲେ । ଉତ୍ତରକୋରିଆ ସରକାର ଅଧିକାଂଶ ସୈନ୍ୟ-ସରଞ୍ଜାମ ଉତ୍ତରର ଏକ ନିରାପଦ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଉଠାଇନେଲେ, ଏବଂ ବଳକା ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଗରିଲ ବାହିନୀରେ ପରିଣତ କରି ଗାଁଗହଳ ଓ ପାହାଡ଼ଜଙ୍ଗଲରେ ଅଶ୍ଵିନ ନେଇ ଖଣ୍ଡିତ ଗଳାସବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲେ । ବିଜୟଗର୍ବରେ ଉଦ୍‌ଭୁ ହୋଇ ଅମେରିକା-ସୈନ୍ୟ ଉତ୍ତରକୋରିଆକୁ ଧମେଇପଶିଲେ । ଅତି ପରିହାର ଭାବରେ ଛଟାପଡ଼ିଲା, କେବଳ ଦୀର୍ଘଶିକୋରିଆରୁ ଉତ୍ତରକୋରିଆ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ

ନିକାଲଦେବା ପାଇଁ ଅମେରିକା ସରକାର କୋରଅୟୁଜରେ ଯୋଗ ଦେଇନଥିଲେ, । ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା, ସମଗ୍ର କୋରଅକୁ ଦମ୍ଭ-କରି କୋରଅ ସୀମାନ୍ତ ଯୁଲ୍ଲାନଦୀର ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଜନାକୁ ମଧ୍ୟ ଅୟତ୍ତ କରିଦେ, ମାଷ୍ଟୁରିଆର ଦ୍ଵାରଦେଶରେ ଚାନ୍ଦିମାଡ଼ ବସିବେ । ବ୍ରିଟିଶ୍ ପ୍ରଭୃତି ଲେଡେକ ଦେଶ ଚୀନର ସନ୍ଦେହ ମୋଚନ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ, ‘ମିତତ ଜାତପାତ୍ରୀ’ ମାଷ୍ଟୁରିଆ ସୀମାନ୍ତକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । ଯୁଲ୍ଲାନଦୀଠାରୁ ଧୂରରେ ରହିବେ । କିନ୍ତୁ ଅମେରିକା ଚସନାନାୟକମାନେ କୌଣସି ଉପଦେଶ ପ୍ରତି ଭ୍ରୁଷେଷ ନ କରି ମାଷ୍ଟୁରିଆ ସୀମାନ୍ତ ଯାଏ ସେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କଲେ ।

ଚୀନର ପଡ଼ୋଶୀ, ବହୁମୁଦ୍ରୁ ଚୀନ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ଭାବରେ ସଂପୃକ୍ତ କୋରଅଦେଶକୁ ବିଦେଶୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ସେନା ଦଖଲକରି ମାଷ୍ଟୁରିଆ ଦ୍ଵାରଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଏବଂ ମାଷ୍ଟୁରିଆରେ ଚିନ୍ତା କାରଖାନାମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ଗୁଳି ଯୋଗାଉଥିବା ଯୁଲ୍ଲାନଦୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଜନାର ମଧ୍ୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଗଲେ । ଏହା ଚୀନର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହ ଓ ଅଶଙ୍କା ସୃଷ୍ଟିକଲ । ଯେଉଁ ଅମେରିକାନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ ଦୃଢ଼ଦଳ ଚୀନକୁ ଦଖଲ କରିବାପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଚୀନର ଗୃହଯୁଦ୍ଧରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରି ଚ୍ୟାଙ୍ଗ୍‌କାଇସେକ୍‌କୁ କେଟି କେଟି ଡୋଲର୍ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଚ୍ୟାଙ୍ଗ୍‌ର ପରାଜୟ ପରେ ଯେଉଁମାନେ ଚୀନର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସରକାରକୁ ସ୍ଵୀକାର ନ କରି ଫର୍ମୋଜା ଦ୍ଵୀପରେ ଚ୍ୟାଙ୍ଗ୍‌କୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଯୋଗାଇବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କୋରଅୟୁଜରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଚୀନର ଫର୍ମୋଜା ଦ୍ଵୀପକୁ ଅବରୋଧ କରିଛନ୍ତି, ଚୀନଜନତାର ନୈତିକତା ଭାଙ୍ଗିବାପାଇଁ ମାଷ୍ଟୁରିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ଘନଘନ ବୋମା

ଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଗୀତର ଦ୍ଵାରଦେଶ କୋରଅ ଦଖଲ କରିନେବା ଗୀତର ସ୍ଵାଧୀନତା ପଟ୍ଟେ ଏକ ମହାବିପଦ, ଏହା ସ୍ଵାଧୀନତାପ୍ରେମୀ ଗୀତବାସୀ ବୁଝିପାରିଲେ । କୋରଅରୁ ଅମେରିକା ଖେଳାକୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ, ଅମେରିକାର ‘ଟାନାକା ପରିବର୍ତ୍ତନ’କୁ ବିଚଳ କରିଦେବା ସକାଶେ ଗୀତର ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଯୁବକ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ସେବକ ହୋଇ କୋରଅ ମୁକ୍ତି-ବାହନୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାଲାଗି ଦାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ବିରତର ‘ମାନବେଶ୍ଵର ଗାର୍ଡ଼ଏନ୍’ କାଗଜର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ଗୀତସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବକଙ୍କର କୋରଅଯୁଦ୍ଧରେ ସହଯୋଗ ଅମେରିକା ସୈନ୍ୟଙ୍କ ମନରେ ଏପରି ଆତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କଲା ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ହାତହତାଶର ଛାଡ଼ିଦେଇ, ନିଜର ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ବିପଦରେ ପକାଇ ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରୁ ଦୌଡ଼ି ମଳାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଯୁଦ୍ଧରେ ଅମେରିକାର ଘୋର ପରାଜୟ ଘଟିଲା । ବହୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସୈନ୍ୟସରଞ୍ଜାମ କୋରଅ ମୁକ୍ତି ବାହନୀ ଜବତ କଲେ । ଅମେରିକା ସୈନ୍ୟ ଉତ୍ତର କୋରଅ ଛାଡ଼ି ଦକ୍ଷିଣ କୋରଅକୁ ପଳାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେଠାରେ ସେମାନେ କେତେକ ସମୟ ବିଶ୍ରାମନେଇ ଭବିଷ୍ୟତ ଅଭିଯାନ ପାଇଁ ନିଜକୁ ପୁନର୍ଗଠିତ କରିବାର ଅଭିଳାଷ ପୋଷଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଅଭିଳାଷ ଅମେରିକାର ବହୁ ସମର ବିଶାରଦଙ୍କ ମୁହଁରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ କୋରଅର ଜନବାହନୀ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଥିଲେ । ଅମେରିକା ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ କୋରଅ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବାପାଇଁ ସେମାନେ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ ।

ଅମେରିକାର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀମାନେ କୋରଅ ସମସ୍ୟାର ପଥାର୍ଥ ସମାଧାନ ରୂପେ ନାହାନ୍ତି, ଏହା ବହୁଓଷଧରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ନିରପେକ୍ଷଭାବରେ ଭାରତର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନେହେରୁ

ଯେଉଁ ସବୁ ଶାନ୍ତିପ୍ରସ୍ତାବ କରିଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରି
 ଅମେରିକାର ସରକାର ସେ ସବୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧର
 ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଶ୍ରୀ ନେହେରୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ, କୋରୀଅର ଶାନ୍ତି
 ପ୍ରଶ୍ନ ନିରାପତ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ଦୈଫଳରେ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଚୀନ ପ୍ରତିନିଧି
 ସମେତ ସମସ୍ତ ସ୍ବାୟୀସଭ୍ୟଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଅଲେଚିତ ହେଉ ।
 ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସ୍ଵୀକୃତ କରି ମ.ର୍ଶାଲ ସ୍ବାଲିନ ଲେଖିଥିଲେ, ଖିଲ
 ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ କୋରୀଅ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ମତ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବା
 ଉଚିତ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନେହେରୁ ସ୍ବାଲିନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସନ୍ତୋଷ
 ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅମେରିକା ସରକାର ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ
 ଅବାହୁକ କହି ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କଲେ । ନେହେରୁ ଏହି ଧରଣର
 ଶାନ୍ତିପ୍ରସ୍ତାବ କରି ଅମେରିକାର ମୁଖା ନୋଲି ଦେବାରୁ ଅମେରିକାର
 କାପଳମାନେ ତାଙ୍କୁ କଦର୍ଯ୍ୟଭାବରେ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ।
 ଚୀନର ସେଇ ସେବକମାନଙ୍କର କୋରୀଅସୂତ୍ରରେ ସହଯୋଗ
 ପରେ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ଉତ୍ପତ୍ତି, ତାହାକୁ ସୁଧାରିବା ପାଇଁ
 ଭାରତ ପ୍ରତିନିଧି ଶ୍ରୀ ବି, ଏନ୍, ରାଉ ମିଳିତଜାତିସଂଘରେ ଯେଉଁ
 ପ୍ରସ୍ତାବ ଅତୀତ କଲେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଅମେରିକାର ଗାନ୍ଧି ପ୍ରତିରୋଧର
 ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଚୀନ ସେହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ
 ସ୍ଵୀକୃତ କରିଥିଲା । ଏକ ସାତକଣିଆ କମିଟି କୋରୀଅ ଶାନ୍ତିପ୍ରସ୍ତାବ
 ଅଲେଚନା କରିବେ, ପ୍ରଥମ ଦୈଫଳରେ ଯୁଦ୍ଧବନ୍ଧୁର ସମସ୍ତ
 ନିରୁପଣ ହେବ ଏବଂ ଫର୍ମାଜାରୁ ଅମେରିକାର ଅବରୋଧ ଉଠାଇ
 ନେବା ଓ କୋରୀଅରୁ ସମସ୍ତ ଦୈଫଳିକ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ବାହାର
 କରିନେବା ଅତି ପ୍ରଶ୍ନ ଏହି କମିଟି ଅଲେଚନା କରିବେ । ଏହି
 ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅମେରିକା ଆଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ଅତି କଦର୍ଯ୍ୟଭାବରେ
 ଭାରତର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅମେରିକାର ସମ୍ମାନପ୍ରଦମାନେ

ଗାଳିଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । କୌଣସି ଏସିଆନ୍ ଜାତିର ସମର୍ଥନ ନପାଇ ମଧ୍ୟ ଚୀନକୁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ଅମେରିକାର ପ୍ରସ୍ତାବ ମିଳିତ ଜାତିସଂଘରେ ଗ୍ରହୀତ ହେଲା । ଜାଣି ଜାଣି ଅମେରିକା ମିଳିମିଶାରିବାଟ ବନ୍ଦକରିଦେଲା ।

ଦୁନିଆର ଜନସାଧାରଣ ଯେ ଯୁଦ୍ଧବିରୋଧୀ, କୋରିଆ-ଯୁଦ୍ଧରୁ ଏହାର ଛୁଇଁଛୁରି ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି । ସଭାପତି ଟ୍ରୁମାନ ଯେତେବେଳେ କୋରିଆ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରମାଣୁବୋମା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଧମକ ଦେଲେ, ସାତଦୁନିଆରେ ଡାକ୍ତ୍ର ପ୍ରତିବାଦ ସ୍ଵର ଉଠିଲା, ଟ୍ରୁମାନ ଶଙ୍କେତ ହୋଇ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟହେଲେ । ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୫୧ର କୋରିଆସୈନ୍ୟଙ୍କର ବିଦାର୍ଣ୍ଣ ଶବ୍ଦକୁ ଦେଖି ଯେତେବେଳେ ବିଭୋର ହୋଇ କହିଲେ, “ତମାର ବୁଦ୍ଧିକ୍ଷୁକୁ ଏହା ଅନନ୍ଦ ଦେଉଛି,” ସେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ଏଶିଆ ଏକସ୍ଵରରେ ଡାକ୍ତ୍ର ନିନ୍ଦାବାଦ କରୁଥିଲା । କୋରିଆଯୁଦ୍ଧ ଏଶିଆବାସୀଙ୍କୁ ଅମେରିକା-ବିରୋଧୀ କରୁଛି । କୋରିଆଯୁଦ୍ଧ ଅମେରିକାକୁ ସାଧାରଣରେ ଅସ୍ତ୍ରଯୁ କରୁଛି । ତାର ଅନୁରୂପ ସରକାରମାନେ ମଧ୍ୟ କୋରିଆଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ ନୁହଁନ୍ତି । ଅମେରିକାର ଧନକୁବେରଙ୍କ ସକାଶେ ନିଜଦେଶମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭରତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଦୋଦୋପାଞ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି । ଅମେରିକାର ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ ହେଉ ନଥିବା ଅମେରିକାର ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନେ ସ୍ଵୀକାର କରୁଛନ୍ତି । କୋରିଆଜାତିର ସ୍ଵାଧୀନତା ରକ୍ଷାପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାରତ୍ସା, ଶଶିତାନ୍ତ୍ରିକ ଚୀନର ଦୃଢ଼ତା ଏବଂ ଦୁନିଆର ଶାନ୍ତି ଅନ୍ଧୋଳନର ପ୍ରଭାବ ଯୁଦ୍ଧବାଦୀମାନଙ୍କର ରାଞ୍ଚିଷ୍ଟକୁ ଜିଜ୍ଞାସ କରିଛି । କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧବାଦୀମାନେ କୋରିଆରୁ ଯୁଦ୍ଧନିଆଁ ଅନ୍ୟତ୍ର ନେବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟିତ ଅଛନ୍ତି ।

ଯୁଦ୍ଧ ନା, ଶାନ୍ତି ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଶେଷର୍ଥମଂସା ଜନତାର
ଚେତନା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ସ୍ଥାଲିନ୍ଙ୍କ ଉକ୍ତ ଅନୁସାରେ : —
“ଯଦି ଜନତା ଶାନ୍ତିରସା ଉଦ୍ୟମକୁ ନିଜସ୍ବାତକୁ ନିଅନ୍ତି ଏବଂ
ଶାନ୍ତିରସା ପାଇଁ ଶେଷଯାଏ ଲଢ଼ନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ଶାନ୍ତି ସୁରୁଷିତ
ଓ ସୁଦୃଢ଼ ହେବ । ଯଦି ମୁକ୍ତବୋରମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ
ମିଥ୍ୟାଜାଲରେ ଛନ୍ଦି ଦେଇପାରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରି
ଏକ ନୂଆ ମହାଯୁଦ୍ଧ ଭିତରକୁ ଟାଣିବେନବାରେ ସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତି,
ତାହାହେଲେ ଯୁଦ୍ଧ ଅବଶ୍ୟମ୍ବାବ ।”

ଲେଖକର ଅନ୍ୟକୃତି

(୧)	ସାମ୍ୟବାଦର ଦେଶ	ଟ ୧୯
(୨)	ଲଲନେପୋଲିଅନ୍	ଟ ୧୮
(୩)	ସ୍ୱାଧୀନତାଲୋଚନର ଇତିହାସ (ସବ୍ୟସାଚୀ)	ଟ ୦୮
-